

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยง
ภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษาดุซฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยง
ภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยง
ภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3"

ของ โสภิตา คำด้วง

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อารังโสติสกุล)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาริรัตน์ แก้วอุไร)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ ดร.มนสิข สิริสมบูรณ์)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี)

อนุมัติ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.กรองกาญจน์ ชูทิพย์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ผู้วิจัย	โสภิตา คำด้วง
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อ่างรังโสติสสกุล
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ กศ.ด. หลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565
คำสำคัญ	

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะคือ 1) เพื่อสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การวิจัยดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญและทดลองนำร่องเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้กับนักเรียน จำนวน 18 คน ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 22 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า 1.1 รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น คือ รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ผลการ

ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่ารูปแบบการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 เรียนรู้เชื่อมโยงภาษาในบริบทของตนเอง ชั้นที่ 2 เรียนรู้การสื่อสารผ่านการเชื่อมโยงภาษา ชั้นที่ 3 สร้างพื้นที่การเรียนรู้ในการใช้ภาษา ชั้นที่ 4 สื่อสารด้วยการเชื่อมโยง ชั้นที่ 5 มีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนรู้ 1.2 ดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.5695 2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า 2.1 นักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2 นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก

Title

Author Sopita Khamduang

Advisor Assistant Professor Wichian Thamrongsotthisakul

Academic Paper Ed.D. Dissertation in Curriculum and Instruction - (Type 2.1),
Naresuan University, 2022

Keywords

ABSTRACT

The purpose of this study was to develop listening and speaking English instructional model based on translanguaging approach for grade 3 students. The objectives of this study were to: 1) develop and examine the quality of listening and speaking English instructional model based on translanguaging approach for grade 3 students. 2) examine the results of using an instructional model. 3) investigating students' satisfaction with the application of the instructional model.

This study applied the research and development process to develop a model. It consisted of the following 3 steps: 1) The development of a model. The quality of the model was evaluated according to the following criteria: 1.1) The outline of the model was evaluated by 5 experts. 1.2) The model was tested with a class of 18 students who had little previous exposure to this unit. 2) The model was implemented using the developed form with grade 3 students of Banpangwoon School in the second semester of the 2022 school year with a class of 22 students. 3) Investigation of student' satisfaction with the use of instructional model.

The results are as follows: 1) The results and quality of the model were: 1.1) The components of the model are principles, objectives, learning Activities and assessment. The learning activities include 5 steps: 1) Learning through translanguaging in own language, 2) Learning to communicate through translanguaging, 3) Creating learning spaces for language use, 4) Communicating with translanguaging, 5) Participating in learning assessments 1.2) The quality of the model

was appropriate at a high level, and the effectiveness of the model was equal to 0.5695 2) The results of implementing the model are: 2.1) Students ability to listen after learning was higher than before at .05 level of significance. 2.2) Students ability to speak after learning was higher than before at at .05 level of significance. 3) Student satisfaction with the instructional model based on translanguaging for listening and speaking for grade 3 students, which was generally at a high level.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงยิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อารังโสติสกุล ที่ได้อุทิศสละเวลาอันมีค่ามาเป็นทีปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ตลอดจนคณาจารย์และผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่มอบเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา คำแนะนำชี้แนะแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ ส่งผลให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์และสำเร็จลงได้

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา สมาชิกในครอบครัว ที่ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านอย่างเต็มที่ที่สุดเสมอมา คุณค่าและประโยชน์ใดๆ อันพึงได้จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอเทิดไว้เป็นเครื่องบูชาพระคุณของบุพการี บุรพจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

โสภิตา คำด้วง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุณูปการ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฒ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
สมมติฐานของการวิจัย.....	10
ความสำคัญของการวิจัย.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.....	12
1.1 ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ.....	12
1.2 การเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	13
1.3 สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้.....	13
1.4 คุณภาพของผู้เรียน.....	14

1.5	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง.....	15
2.	รูปแบบการสอน.....	17
2.1	ความหมายของรูปแบบ.....	17
2.2	ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน.....	19
2.3	องค์ประกอบของรูปแบบ.....	20
2.4	การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน.....	22
2.5	การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน.....	24
2.6	การหาดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน.....	25
3.	การเชื่อมโยงภาษา (Translanguaging).....	26
3.1	แนวคิดการเรียนการสอนสองภาษา.....	26
3.1.1	ความหมายของการเรียนการสอนสองภาษา.....	26
3.1.2	ประเภทของการเรียนการสอนสองภาษา.....	27
3.1.3	แนวทางการจัดการเรียนการสอนสองภาษา.....	28
3.2	แนวคิดการเชื่อมโยงภาษา (Translanguaging).....	29
3.2.1	ความหมายของการเชื่อมโยงภาษา.....	29
3.2.2	จุดประสงค์ของแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา.....	30
3.2.3	แนวคิดของการเชื่อมโยงภาษา.....	31
3.3	ทฤษฎีวิวัฒนาการเชิงสังคม (Sociocultural Theory).....	38
3.3.1	การเรียนรู้ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ.....	38
3.3.2	พัฒนาการและการเรียนรู้.....	40
4.	ความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงสหภาพยุโรป (CEFR).....	44

4.1	ความเป็นมาของความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงสหภาพยุโรป (Europe).....	44
4.2	ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงสหภาพยุโรประดับ ประถมศึกษา.....	46
5.	ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ.....	49
5.1	ความหมายของความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ.....	49
5.2	ความหมายของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ.....	51
5.3	องค์ประกอบของความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ.....	52
5.4	การวัดและประเมินความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ.....	55
5.5	การวัดและประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ.....	58
6.	ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน.....	60
6.1	ความหมายของความพึงพอใจ.....	60
6.2	องค์ประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจ.....	60
6.3	การประเมินความพึงพอใจ.....	60
7.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	61
7.1	งานวิจัยภายในประเทศ.....	61
7.2	งานวิจัยต่างประเทศ.....	63
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	66
บทที่ 3	วิธีดำเนินงานวิจัย.....	67
ขั้นตอนที่ 1	การสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูด ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ..	69
ขั้นตอนที่ 2	การใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูด ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ..	82

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนฟังและพูด ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ..83	
บทที่ 4 ผลการวิจัย	87
ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูด ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	87
ขั้นตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตาม แนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	94
ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนฟัง และพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3	95
บทที่ 5 บทสรุป	97
สรุปผลการวิจัย.....	97
อภิปรายผล	98
ข้อเสนอแนะ	101
บรรณานุกรม	102
ภาคผนวก.....	107
ประวัติผู้วิจัย	192

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	15
ตาราง 2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	16
ตาราง 3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน	17
ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน	21
ตาราง 5 แสดงการสังเคราะห์บทบาทครูในห้องเรียนตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา	32
ตาราง 6 แนวคิดการเชื่อมโยงภาษา	35
ตาราง 7 แสดงการจำแนกรายละเอียดของทักษะ	46
ตาราง 8 แสดงการสังเคราะห์ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ	53
ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์แผนการเรียนการสอน	75
ตาราง 10 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	90
ตาราง 11 ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูด ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (แผนการจัดการเรียนการสอน)	92
ตาราง 12 ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (คู่มือการใช้รูปแบบ)	93

ตาราง 13 แสดงค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของรูปแบบการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	94
ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน.....	94
ตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	95
ตาราง 16 แสดงความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	95
ตาราง 17 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ.....	179
ตาราง 18 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ.....	182
ตาราง 19 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน.....	183
ตาราง 20 ผลการประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน.....	184
ตาราง 21 ผลการประเมินคุณภาพของแบบประเมินความพึงพอใจ.....	185
ตาราง 22 แสดงคะแนนทดสอบความสามารถในการฟังก่อนเรียนและหลังเรียนสำหรับการหาค่าดัชนีประสิทธิผล.....	186
ตาราง 23 แสดงคะแนนทดสอบความสามารถในการพูดก่อนเรียนและหลังเรียนสำหรับการหาค่าดัชนีประสิทธิผล.....	187
ตาราง 24 แสดงค่าดัชนีประสิทธิผล.....	187
ตาราง 25 แสดงคะแนนทดสอบความสามารถในการพูดก่อนเรียนและหลังเรียน.....	188
ตาราง 26 แสดงคะแนนทดสอบความสามารถในการฟังก่อนเรียนและหลังเรียน.....	189

ตาราง 27 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล 190

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการคิดและการพูดตามแนวคิดของไวท์ฮีดส์กี41

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การสื่อสารถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันของเรา เนื่องจากเราต้องใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารเพื่อดำเนินงานด้านต่าง ๆ มากมาย ภาษาที่ใช้อยู่ทั่วโลกมีไม่น้อยกว่า 500 ภาษา และหนึ่งในภาษาที่มีการใช้อย่างแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบันนั้นคือภาษาอังกฤษ ซึ่งถือว่าเป็นภาษาหลักที่นิยมใช้กันมากที่สุดจนได้รับการนิยามว่าเป็นภาษานานาชาติ (International language) หรือ ภาษาสากล (Global language) และกว่า 53 ประเทศทั่วโลกที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ประกอบกับสถานการณ์ปัจจุบันที่ทุกประเทศทั่วโลกกำลังเกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่ก้าวไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้วิถีชีวิตของคนมีความแตกต่างกันมากขึ้น ผู้คนจำนวนมากหลากหลายเชื้อชาติย้ายข้ามประเทศ ข้ามภาษาและข้ามวัฒนธรรม มาอาศัยอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกัน ก่อให้เกิดเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ในด้านการศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงโดยจัดการศึกษาให้ทันกับสถานการณ์โลกที่เต็มไปด้วยความรู้และข้อมูลที่เพิ่มขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสรับรู้ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ ให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดทั้งในการแก้ปัญหา วิเคราะห์ สังเคราะห์ และก้าวทันต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ฉะนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารอย่างกว้างขวางและเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่ง การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ ข้อมูลเพิ่มเติมและการประกอบอาชีพ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษากับชาวต่างชาติได้อย่างเหมาะสมด้วยความมั่นใจ

นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการที่มีนโยบายเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาตน อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และการเตรียมความพร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 สอดคล้องกับหลักการการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันที่ควรเน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวันปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ ผู้เรียน สามารถเข้าใจประโยคภาษาอังกฤษที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยเฉพาะในส่วนที่เป็นข้อเท็จจริง และรูปธรรม สามารถแนะนำตนเอง และผู้อื่นได้ สามารถถามตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย คนที่รู้จัก สิ่งของที่ตนเองมี

ได้ สามารถโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษได้ ในกรณีที่คู่สนทนาพยายามช่วยพูดอย่างช้าๆ ชัดๆ และสามารถเข้าใจประโยคภาษาอังกฤษที่มีมักจะพบเจอบ่อยๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัว ครอบครัว การซื้อสินค้า การเดินทางได้ สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกิจวัตรประจำวันได้ สามารถอธิบายความต้องการของตนเองโดยใช้ประโยคพื้นฐานได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) ซึ่งสมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีสากล พ.ศ.2561 (IMD 2018) ได้นำเสนอความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (English Proficiency) โดยการนำคะแนนเฉลี่ยจากการสอบ TOEFL 2016 ซึ่งเป็นการจัดอันดับการทดสอบภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดอันดับ ปี 2561 พบว่าประเทศไทยมีผลการจัดอันดับอยู่ลำดับที่ 59 ซึ่งเป็นอันดับที่ต่ำกว่าเพียงประเทศมองโกเลีย อันดับ 61 และญี่ปุ่น อันดับ 62 ซึ่งเป็นที่ 2 อันดับสุดท้าย สำหรับประเทศในกลุ่มเอเชียแปซิฟิกที่มีผลการจัดอันดับด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงที่สุดคือสิงคโปร์ อันดับ 9 รองลงมาคือ นิวซีแลนด์ อันดับ 9 และอินเดีย อันดับ เมื่อเปรียบเทียบแนวโน้มด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างปี 2557 – 2561 ของประเทศในกลุ่มเอเชียแปซิฟิก พบว่า ประเทศไทยยังคงอยู่ในอันดับเกือบสุดท้ายในภูมิภาคนี้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561)

ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษนับเป็นทักษะสำคัญในการสื่อสาร โดยเฉพาะความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร ซึ่งการติดต่อสื่อสารด้วยการพูดสามารถทำได้หลายวิธีเช่น การพูดสนทนา การอภิปราย และการพูดนำเสนอ การสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้นถือว่าการฟังเป็นทักษะการรับสารที่สำคัญและใช้กันมาก เป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ จึงเป็นทักษะแรกที่ต้องมีการสอน เพราะผู้พูดต้องฟังให้เข้าใจก่อน จึงจะมีความสามารถในการพูดโต้ตอบ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537) ความเหมาะสมในการจัดอันดับการเรียนรู้ทักษะทางภาษาของผู้เรียนภาษาที่สอง คืออันดับแรกทักษะการฟัง อันดับที่สองทักษะการพูด หลังจากนั้นก็เป็นทักษะการอ่านและการเขียน และ Morley (2001) ก็ได้กล่าวถึงการใช้ทักษะการฟังของคนเรานั้นว่ามีมากกว่าทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้นในชีวิตประจำวัน คนเราจึงใช้การฟังสองเท่าของการพูดสี่เท่าของการอ่าน มากกว่าห้าเท่าของการเขียน ซึ่งปัญหาการฟังที่พบในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ได้มีนักการศึกษากล่าวไว้หลาย ลักษณะด้วยกัน Goh (2002) กล่าวถึงปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนไว้ 3 ประการ คือ ปัญหา ด้านการรับรู้ เช่น ไม่สามารถจำคำศัพท์ที่เรียนรู้ได้ ไม่สนใจข้อความต่อไปเพราะกำลังคิดถึงความหมาย ไม่สามารถแบ่งกลุ่มคำพูดได้ จับใจความส่วนแรกไม่ได้ จดจ่อต่อการฟังมากไป หรือไม่สามารถจดจ่อได้เลย ปัญหาด้านไวยากรณ์ ได้แก่ ลืมสิ่งที่ได้ฟังเร็วเกินไป ไม่สามารถคิดจากคำหรือข้อความที่ได้ยินได้ ไม่เข้าใจส่วนย่อยๆ เพราะมีปัญหาในตอนแรก ปัญหาด้านการนำไปใช้ ได้แก่ เข้าใจคำแต่ไม่เข้าใจข้อมูลข่าวสารที่ผู้ส่งสารต้องการ สับสนเกี่ยวกับใจความสำคัญ

Underwood (1989) ได้กล่าวไว้ว่า ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนสามารถแบ่งได้ดังนี้ การที่ผู้ฟังไม่สามารถควบคุมความเร็วของผู้พูดได้ การที่ไม่สามารถ ฟังซ้ำได้ ผู้ฟังมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์จำกัด ผู้ฟังไม่สามารถจำแนกสัญลักษณ์ทางภาษาต่างๆ ได้ ปัญหาการตีความหมายและการไม่สามารถจดจ่ออยู่กับการฟัง เช่นเดียวกับ Mendelson (1995) กล่าวว่า การฟังได้รับความสนใจน้อย มีการสอนภาษาต่างประเทศที่ไม่ดี คือ สื่อการสอนฟังไม่เหมาะสมกับการสอนฟังในชีวิตจริง เนื้อหาไม่เหมาะสม นำเบื่อ โกลดตัว การสอนฟังยังไม่เป็นที่ยอมรับ และครูผู้สอนไม่มีความมั่นใจในการสอน McKeating (1992) การสอนทักษะการฟังไม่ได้รับความสนใจเพราะ ผู้เรียนคิดว่า การฟังและการเข้าใจ เป็นสิ่งที่ยากกว่าการพูดและการเขียน รวมทั้งแบบฝึกและบทสนทนาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการฟังในชีวิตจริงมีน้อย แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนเกิดจากการขาดความสนใจทั้งผู้เรียนและผู้สอน ทำให้การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนลดน้อยลง และส่งผลให้การพัฒนาทักษะอื่นๆ ลดน้อยลงเช่นเดียวกัน

ความสามารถในการฟังและการพูดเป็นความสามารถสำคัญ ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น การพูดนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมากเพราะเป็นทักษะที่เป็นเบื้องต้นในการใช้สื่อสาร การเรียนการสอนภาษาอังกฤษใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ ดังนั้น การเรียนการสอนในระดับเริ่มเรียนรู้ภาษานั้น ต้องเน้นการมีส่วนร่วมทางภาษาให้มากที่สุด คือผู้เรียนต้องเรียนรู้จากการฟังและพูดอย่างเป็นธรรมชาติจนเกิดทักษะ เริ่มจากการพูดในชีวิตประจำวันในครอบครัว แล้วค่อยขยายออกไปสู่โลกภายนอกมากขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในการศึกษาขั้นสูงซึ่งปัญหาสำคัญในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาตัวผู้เรียน เช่น อายุ ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ กลัวพูดผิด ปัญหาเกิดจากสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน เช่น นักเรียนมีโอกาสพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันน้อย และปัญหาจากการเรียนการสอนในห้องเรียน เช่นครูผู้สอนขาดเทคนิคและ วิธีการเลือกและจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียน ดังนั้น การสอนทักษะการพูดเป็นสิ่งสำคัญยิ่งและผู้สอนอันเป็นต้นแบบจะต้องพัฒนาความรู้ทางภาษาให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาให้มากที่สุด การสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ จะสื่อสารกันได้อย่างน้อยที่สุดก็ต้องฟังรู้เรื่องก่อนแล้วจึงจะทำให้ สามารถพูดโต้ตอบได้ หรือพูดได้ พูดเป็นหรือใช้เป็นและเป็นประโยชน์ นอกจากการโต้ตอบ แลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศกันก็ควรรวมไปถึงการเล่าเรื่อง บรรยาย แสดงความคิด ความเห็น ความรู้สึก วิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งก็ต้องมีการประเมินที่ได้ยินได้ฟังมาจากการวิเคราะห์สังเคราะห์อีกทีหนึ่ง จึงจะประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ทางภาษา

ประเทศไทยจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คือการที่ภาษาอังกฤษถูกจัดให้เป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่เรียนในโรงเรียน และมีการใช้ค่อนข้างน้อย ซึ่งจะใช้ภาษาอังกฤษก็ต่อเมื่อได้เจอชาวต่างชาติ หรือ เรียนเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ เช่น ครูผู้สอน หากแต่ปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งเพราะที่นิยมใช้ ติดต่อสื่อสารกันใน

สังคมโลกและนับเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเข้าถึงผู้คนบนโลกได้ แม้การศึกษาของไทยจะให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษและจัดให้มีหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสอนในโรงเรียนตั้งแต่ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่การจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยนับว่ายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เห็นได้จากผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ยังไม่อยู่ในระดับ ที่พึงพอใจนัก โดยเฉพาะปัญหาด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากสภาพแวดล้อมของนักเรียนส่วนใหญ่ไม่เอื้อโอกาสให้ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดและการฟัง จึงทำให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษแค่ในชั้นเรียนเท่านั้น หากไม่ได้อยู่ในห้องเรียนก็ไม่สามารถฝึกฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ เพราะบางพื้นที่ส่วนใหญ่แล้วไม่มีชาวต่างชาติให้นักเรียนได้พบเจอและได้ฝึกฝนการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตนเอง ที่ผ่านมามีการสอนภาษาอังกฤษ 2 แนวทางสำคัญคือ แนวการสอนหลักภาษาไวยากรณ์ซึ่งครูผู้สอนใช้ภาษาไทยในการสื่อสารทำให้นักเรียนขาดโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและแนวทางที่ 2 คือการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารครูผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับนักเรียนมากขึ้น แต่ก็ส่งผลให้นักเรียนส่วนใหญ่ซึ่งขาดประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษรู้สึกกดดัน เนื่องจากไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้และส่งผลเชิงลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษไม่ต่างจากแนวทางที่ 1

จากสภาพปัญหาทางการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย ผู้วิจัยจึงค้นคว้าหาแนวคิดที่จะสามารถส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นซึ่งแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาแนวคิดที่สอดคล้องกับการแก้ปัญหาทางการจัดการเรียนการสอนได้ การเชื่อมโยงภาษา เป็นกระบวนการใช้ภาษาสองภาษาในการสื่อสารเพื่อสร้างความหมายเพื่อความเข้าใจและสร้างความรู้ โดยเป็นการสลับเปลี่ยนภาษาโดยเจตนาของผู้ใช้ภาษา ซึ่งเป็นการเพิ่มศักยภาพในการสื่อสารและก่อให้เกิดความสามารถทางภาษาที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งจุดประสงค์ของแนวคิดการเชื่อมโยงภาษามีเพื่อ 1) สนับสนุนนักเรียนให้พวกเขามีส่วนร่วมและเข้าใจเนื้อหาและข้อความที่ซับซ้อน ซึ่ง Moll (2013) อธิบายถึงความสำคัญของการทำงานกับนักเรียนสองภาษาในสิ่งที่เขาเรียกว่าการพัฒนาภาษาของนักเรียนสองภาษา ซึ่งมีการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนสองภาษาเพื่อเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้และยืดเวลาการทำงานของพวกเขา นักเรียนสามารถทำงานในกลุ่มภาษาที่ใช้เป็นภาษาแรกเพื่อแก้ปัญหาที่ยากหรือวิเคราะห์ข้อความที่ซับซ้อน พวกเขาสามารถพูดคุยกับผู้อื่นเกี่ยวกับเนื้อหาโดยใช้วิธีการใช้ภาษาของตนเองในวิธีที่ช่วยให้พวกเขาเข้าใจเนื้อหานั้นดีขึ้น เนื่องจากผู้เรียนพัฒนาความรู้ระหว่างบุคคลจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับพวกเขาที่จะเข้าสู่ความสัมพันธ์กับผู้อื่นซึ่งภาษาของนักเรียนแต่ละคนจะซ้อนทับกัน เพื่อที่พวกเขาจะได้เข้าใจเนื้อหาในห้องเรียนอย่างลึกซึ้ง และเนื่องจากนักเรียนสองภาษามีเสียงที่มีภาษาที่มากกว่าสำเนียงบ้านเกิดของพวกเขา นักเรียนจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนให้ใช้แหล่งข้อมูลสำหรับการเรียนรู้ในการออกเสียงภาษาของพวกเขา 2) ให้โอกาสนักเรียนในการพัฒนาการฝึกภาษาเป้าหมาย ซึ่ง "ภาษาเป้าหมาย" เป็นคำที่เราพบซ้ำแล้ว

ซ้ำอีก การเชื่อมโอนภาษาช่วยให้สามารถสอนประเภทของวิธีปฏิบัติทางภาษาที่เหมาะสม ตัวอย่างเช่น สนับสนุนความสามารถของนักเรียนสองภาษาในการใช้ภาษาเพื่อรวบรวม เข้าใจ ประเมิน สังเคราะห์และรายงานข้อมูลและความคิดโดยใช้หลักฐานที่เป็นข้อความ อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อโน้มน้าวอธิบายและถ่ายทอดประสบการณ์จริงหรือจากจินตนาการได้ 3) สร้างพื้นที่สำหรับนักเรียนในการใช้ทั้งสองภาษาและแนวทางในการเรียนรู้

การสร้างห้องเรียนรูปแบบใหม่ซึ่งใช้ทั้งสองภาษาในการฟังและการพูดและความเข้าใจสองภาษาเป็นบรรทัดฐาน การมุ่งเน้นเช่นนี้ทำให้มีพื้นที่สำหรับนักเรียนที่จะเรียนรู้และเลือกภาษาที่ช่วยให้พวกเขาสามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วในห้องเรียน ซึ่งแทนที่จะกังวลเกี่ยวกับการใช้ภาษาที่เข้มงวด การเชื่อมโอนภาษาสามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจภาษาและสามารถเข้าใจวิธีปฏิบัติที่ใช้ในสังคมที่แตกต่างกันเพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน 4) สนับสนุนเอกลักษณ์ของนักเรียนสองภาษาและการพัฒนาทางสังคมและอารมณ์ การเชื่อมโอนภาษาเป็นการส่งเสริมเอกลักษณ์ของนักเรียนสองภาษาและพัฒนาการทางสังคมและอารมณ์ซึ่งส่งเสริมความเสมอภาคทางสังคม ช่วยให้นักเรียนสองภาษาทุกคนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในห้องเรียน ช่วยให้นักเรียนมองเห็นตัวเองและภาษาของตนเองและการปฏิบัติทางวัฒนธรรมของพวกเขา ที่มีค่ามากกว่าที่จะทิ้งภาษานั้นโดยไม่ฝึกฝน

จากแนวทางดังกล่าวมีผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่ใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาสามารถพัฒนาความสามารถทางการฟังและการพูดทางภาษาของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้นสอดคล้องกับ Bezzina (2017) ศึกษาเกี่ยวกับการใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาในการสอนภาษาฝรั่งเศสในฐานะภาษาต่างประเทศในเกาะมอลตา จุดประสงค์ในการศึกษาเพื่อวิเคราะห์การสอนของครูที่ใช้การสอนตามแนวคิดการเชื่อมโอนภาษา ผลการศึกษาพบว่าการใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาสามารถส่งเสริมการใช้ภาษาของนักเรียนได้มากขึ้นจากการสอนที่ไม่ได้ใช้แนวทางนี้ และงานวิจัยของ Scopich (2018) ได้ศึกษาทัศนคติและการฝึกฝนต่อการใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาในห้องเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ พร้อมทั้งได้ศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่าครูและนักเรียนส่วนใหญ่ยอมรับการใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาที่ปฏิบัติในห้องเรียน โดยครูเชื่อมโอนภาษาผ่านการอธิบายพร้อมทั้งแก้ไขคำศัพท์และไวยากรณ์ให้นักเรียนไปพร้อมกัน พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะกับนักเรียนเป็นรายบุคคลและนักเรียนใช้การเชื่อมโอนภาษาผ่านการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในห้องเรียนหรือในการทำกิจกรรมกลุ่ม รวมทั้งการตอบคำถามจากการสนทนา จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยมุ่งพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโอนภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและและหาคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3
 - 2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3
 - 2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตของงานวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีขอบเขตการศึกษาตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน โดนกำหนดขอบเขตของแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญไว้ดังนี้
 - 1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน
 - 1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 2 คน เป็นครูเชี่ยวชาญสาขาภาษาอังกฤษ
 - 1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาเอก สาขาการวัดและประเมินผลหรือวิจัยทางการศึกษา

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังโป่งดำรงควิทย์ อำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 1 จำนวน 18 คน เพื่อหาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 มีองค์ประกอบคือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการเรียนการสอน 4) การวัดและประเมินผล

2. เอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่

2.1 คู่มือการใช้รูปแบบประกอบด้วย 1) วัตถุประสงค์ 2) คำชี้แจงการใช้รูปแบบ 3) กระบวนการเรียนการสอน 4) แนวทางการจัดการเรียนรู้ 5) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) หน่วยของแผน 2) เรื่อง 3) จำนวนชั่วโมง 4) สาระสำคัญ 5) จุดประสงค์การเรียนรู้ 6) สาระการเรียนรู้ 7) กระบวนการเรียนการสอน 8) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 9) การวัดและประเมินผล

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ความเหมาะสม
2. ดัชนีประสิทธิผล

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ประชากร ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 1

2. กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปางวุ้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 1 จำนวน 22 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง โดยกำหนดคุณสมบัติเป็นนักเรียนที่ใช้ภาษาหลายภาษา ในการวิจัยนี้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างใช้ภาษาถิ่น ภาษาไทยกลางและภาษาอังกฤษซึ่งการใช้หลายภาษามีผลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. กรอบความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงสหภาพยุโรป (CEFR)

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ชั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

ศึกษาความพึงพอใจของของนักเรียนต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปางวุ่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 1 จำนวน 22 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ได้กำหนดแนวทางการประเมิน ด้านกระบวนการเรียนการสอน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา หมายถึง แบบแผนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดการเชื่อมโยงภาษาที่สนับสนุนให้นักเรียนได้ใช้ภาษาทั้งสองภาษาได้แก่ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในการฟังและการพูด ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการเรียนการสอน 4) การวัดผลและประเมินผล กระบวนการเรียนการสอนมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 เรียนรู้เชื่อมโยงภาษาในบริบทของตนเอง ขั้นที่ 2 เรียนรู้การสื่อสารผ่านการเชื่อมโยงภาษา ขั้นที่ 3 สร้างพื้นที่การเรียนรู้ในการใช้ภาษา ขั้นที่ 4 สื่อสารด้วยการเชื่อมโยง ขั้นที่ 5 มีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนรู้

2. ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการฟังบทสนทนาจากสถานการณ์ต่าง ๆ แล้วสามารถแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ดังนี้

ด้านความเข้าใจ

- 1) สามารถเข้าใจคำ วลีและปฏิบัติตามได้
- 2) สามารถฟังวลีหรือประโยคที่ฟังได้อย่างเข้าใจ

ด้านการวิเคราะห์

- 1) สามารถฟังเพื่อจับใจความจากประกาศหรือข้อความสั้น ๆ ได้
- 2) สามารถเข้าใจและตอบคำถามจากการฟังในสถานการณ์ประจำวันหรือนิทานได้
- 3) สามารถจับประเด็นหลักของเรื่องจากการฟังได้
- 4) สามารถฟังเพื่อจัดหมวดหมู่ของคำตามที่ฟังได้

ด้านการนำไปใช้

- 1) สามารถฟังและระบุภาพหรือสัญลักษณ์และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

วัดได้จากแบบวัดความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ประกอบด้วย 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 ฟังเพื่อความเข้าใจ ตอนที่ 2 ฟังเพื่อวิเคราะห์ ตอนที่ 3 ฟังเพื่อการนำไปใช้ จำนวนตอนละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 30 ข้อ

3. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการพูดอธิบายถึงความรู้สึกของตนเอง อธิบายลักษณะของบุคคล สิ่งของใกล้ตัวหรือในชีวิตประจำวันจากสถานการณ์ต่าง ๆ แล้วสามารถแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ดังนี้

ด้านความเข้าใจ

- 1) สามารถพูดคำหรือประโยคได้ถูกต้อง

ด้านการนำไปใช้

- 1) สามารถโต้ตอบด้วยการทักทายกล่าวลาได้
- 2) สามารถพูดสื่อสารได้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ
- 3) สามารถโต้ตอบด้วยการใช้คำสั่งหรือคำขอร้องได้
- 4) สามารถพูดสื่อสารเพื่อขอความช่วยเหลือได้
- 5) สามารถบอกความต้องการของตนเองโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบได้
- 6) สามารถสื่อสารเพื่อให้ข้อมูลส่วนตัวได้
- 7) สามารถสื่อสารเพื่อบอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวและเรื่องในชีวิตประจำวันได้
- 8) สามารถพูดบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัวได้

วัดได้จากแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ โดยการพูดถามตอบประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 พูดเพื่อแสดงความเข้าใจ และตอนที่ 2 พูดเพื่อแสดงการนำไปใช้ จำนวน 10 ข้อ

4. ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบ หมายถึง การประเมินความคิดเห็นด้านบวกของนักเรียนต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบโดยศึกษาด้านกระบวนการใช้รูปแบบ ได้แก่ ด้านกระบวนการเรียนการสอน

5. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ความก้าวหน้าของผู้เรียนที่เพิ่มขึ้นจากการเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 จากการเปรียบเทียบก่อนและหลังการใช้รูปแบบ

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษา
2. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนประถมศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย
3. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาต่างประเทศอื่น ๆ สำหรับนักเรียนให้บรรลุเป้าหมาย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำเสนอดังนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

- 1.1 ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ
- 1.2 การเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- 1.3 สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้
- 1.4 คุณภาพของผู้เรียน
- 1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. รูปแบบการเรียนการสอน
 - 2.1 ความหมายของรูปแบบ
 - 2.2 ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน
 - 2.3 องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน
 - 2.4 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
 - 2.5 การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน
 - 2.6 การหาดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน
3. การเชื่อมโยงภาษา (Translanguaging)
 - 3.1 แนวคิดการเรียนการสอนสองภาษา
 - 3.1.1 ความหมายของการเรียนการสอนสองภาษา
 - 3.1.2 ประเภทของการเรียนการสอนสองภาษา
 - 3.1.3 แนวทางการจัดการเรียนการสอนสองภาษา
 - 3.2 การเชื่อมโยงภาษา (Translanguaging)
 - 3.2.1 ความหมายของแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา
 - 3.2.2 เป้าหมายของแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา
 - 3.2.3 หลักการของแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา
 - 3.3 ทฤษฎีวิวัฒนาการเชิงสังคม (Sociocultural Theory)
 - 3.3.1 การเรียนรู้ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ

3.3.2 พัฒนาการและการเรียนรู้

4. ความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงสหภาพยุโรป (CEFR)

4.1 ความเป็นมาของความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงสหภาพยุโรป

4.2 ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงสหภาพยุโรประดับ

ประถมศึกษา

5. ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

5.1 ความหมายของความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

5.2 ความหมายของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

5.3 องค์ประกอบของความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

5.4 การวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

5.5 การวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

6. ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน

6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

6.2 องค์ประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจ

6.3 การประเมินความพึงพอใจ

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยภายในประเทศ

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1.1 ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจการเมือง การปกครอง มี

เจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

1.2 การเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.3 สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆทั้งในสถานศึกษาชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.4 คุณภาพของผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดว่า เมื่อนักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนจะต้องมีคุณภาพดังนี้

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ และ บทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ

พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้เคียงหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง

พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้เคียงตัว

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๓๐๐-๔๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ตาราง 1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้หลักหลักสูตรแกนกลาง
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องที่ฟัง หรืออ่าน	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน คำสั่ง เช่น Give me a/an.../Draw and color the picture/Put a/an...in/on/under a/an.../ Don't eat in class. etc. คำขอร้อง เช่น Please take a queue./ Take a queue, please./ Don't make a loud noise, please./ Please don't make a loud noise./ Can you help me, please?
2. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	คำ กลุ่มคำ ประโยคเดียว และบทพูดเข้าจังหวะ และการสะกดคำ การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น การออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และพยัญชนะท้ายคำ การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค
3. เลือกรูปภาพ หรือสัญลักษณ์ตรงตาม ความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง	กลุ่มคำ ประโยคเดียว สัญลักษณ์ และ ความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และ นันทนาการ เป็น วงคำศัพท์สะสมประมาณ ๓๕๐-๔๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
4. ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่ายๆ	ประโยคบทสนทนา หรือนิทานที่มีภาพประกอบ ประโยคคำถามและคำตอบ - Yes/No Question เช่น Is/Are/Can...? Yes,...is/are/can./ No,...isn't/aren't/can't. etc.

ตาราง 2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดง
ความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง
1. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลาขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เช่น Hi/ Hello/ Good morning/ Good afternoon/ Good evening/ I am sorry./ How are you? I'm fine.Thank you. And you?/ Nice to see you./ Nice to see you too./ Goodbye./ Bye./ See you soon/ later./ Thanks./ Thank you./ Thank you very much. / You' re welcome. etc.
2. ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน
3. บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ เช่น Please,.../ May I go out?/ May I come in? etc.
4. พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเอง และเพื่อนตามแบบที่ฟัง	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเพื่อน เช่น What's your name My name is... How are yo I am fine. What time is it? It is one o'clock. What is this? It is a/an... How many...are there? There is a/an.../There
5. บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้ตัว หรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง	คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ดีใจ เสียใจ ชอบไม่ชอบ เช่น Yeah!/ Great!/ Cool!/ I'm happy./ I like cats./ I don't like snakes. etc.

ตาราง 3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง
1. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	คำและประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง เรียกสิ่งต่างๆ จำนวน ๑-๕๐ สี ขนาด สถานที่อยู่ของสิ่งของ
2. จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของ ตามที่ฟัง หรืออ่าน	คำ กลุ่มคำที่มีความหมายเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ และสิ่งของ เช่น การระบุ/เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของภาพกับคำ หรือกลุ่มคำ โดยใช้ ภาพ แผนภูมิ แผนภาพ

จากตารางเป็นการอธิบายเกี่ยวกับตัวชี้วัดการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ได้กำหนดทั้งตัวชี้วัดการเรียนรู้และและแนวทางของสาระการเรียนรู้เพื่อใช้ในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งยังเป็นมาตรฐานในการจัดการเรียนรู้ให้แก่เด็กเรียนที่เรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551

2. รูปแบบการสอน

2.1 ความหมายของรูปแบบ

Keeves (1997, pp. 386 – 387 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2554, หน้า 220 – 221) กล่าวว่า รูปแบบโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนาย (prediction) ผลที่ตามมาซึ่งสามารถพิสูจน์ทดสอบได้ กล่าวคือ สามารถนำไปสร้างเครื่องมือเพื่อไปพิสูจน์ทดสอบได้
2. โครงสร้างของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (causal relationship) ซึ่งสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์ / เรื่องนั้นได้
3. รูปแบบจะต้องสามารถช่วยสร้างจินตนาการ (imagination) ความคิดรวบยอด (concept) และความสัมพันธ์ (interrelations) รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้
4. รูปแบบควรจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (structural relationships) มากกว่า ความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (associative relationships)

ทิสนา แชมมณี (2551) กล่าวว่า รูปแบบเป็นรูปธรรมของความคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น เป็นคำอธิบาย เป็นแผนผัง ไดอะแกรม หรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น รูปแบบเป็นเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบสอบหาคำตอบ ความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ทั้งหลาย ปกติในการศึกษาวิจัยเรื่องใด ๆ ก็ตาม ผู้ศึกษาจะต้องตั้งคำถามที่ต้องการคำตอบ ซึ่งในกระบวนการวิจัยจะมีการตั้งสมมติฐานหรือชุดของสมมติฐานขึ้นมาซึ่งก็คือคำตอบที่คาดคะเนไว้ล่วงหน้า สมมติฐานเหล่านี้มักจะได้อมาจากข้อความรู้หรือข้อค้นพบที่ผ่านมา หรืออาจจะเกิดจากประสบการณ์หรือการหยั่งรู้ (intuition) ของผู้ศึกษาวิจัย หรืออาจเกิดจากทฤษฎีหลักการต่าง ๆ สมมติฐานเป็นข้อความที่บ่งบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ของเรื่อง / สถานการณ์ปัญหานั้น ๆ ซึ่งจะยังคงเป็นเพียงเครื่องมือในการแสวงหาคำตอบเท่านั้น จนกว่าจะได้รับการนำไปพิสูจน์ทดสอบหากสมมติฐานเป็นจริงข้อความนั้นก็จะสามารถนำไปใช้ในการทำนาย หรืออธิบายปรากฏการณ์นั้น ๆ ได้ รูปแบบเช่นเดียวกันกับสมมติฐานที่บุคคลอาจสร้างขึ้นจากความคิด ประสบการณ์ การใช้อุปมาอุปไมย หรือจากทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ ได้ แต่รูปแบบไม่ใช่ทฤษฎี

รูปแบบ (model) ที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไปมี 4 แบบ หรือ 4 ลักษณะ คือ (Kaplan, 1964 อ้างถึงใน Keeves, 1997, pp. 386 – 387)

1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกในลักษณะของการเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ อย่างน้อย 2 สิ่งขึ้นไป รูปแบบลักษณะนี้ใช้กันมากทางด้านวิทยาศาสตร์ กายภาพ สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์
2. รูปแบบเชิงภาษา (Semantic Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกผ่านทางการใช้ภาษา (พูดและเขียน) รูปแบบลักษณะนี้ใช้กันมากทางด้านศึกษาศาสตร์
3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกผ่านทางสูตรคณิตศาสตร์ ซึ่งส่วนมากจะเกิดขึ้นหลังจากได้รูปแบบเชิงภาษาแล้ว
4. รูปแบบเชิงแผนผัง (Schematic Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกผ่านทางแผนผัง แผนภาพ ไดอะแกรม กราฟ เป็นต้น
5. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ของสภาพการณ์ / ปัญหาใด ๆ รูปแบบด้านศึกษาศาสตร์มักจะเป็นแบบรู้เป็นส่วนใหญ่

ทิสนา แชมมณี (2554) กล่าวว่า รูปแบบทางด้านศึกษาศาสตร์ มักจะเป็นรูปแบบเชิงสาเหตุ และการใช้คำว่ารูปแบบการเรียนการสอนมีความหมายในลักษณะเดียวกันกับระบบการเรียนการสอน หากพิจารณาตามนัยของคุณสมบัติอันเป็นองค์ประกอบสำคัญกล่าวคือ เป็นลักษณะของการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบตามปรัชญา ทฤษฎี หลักการ หรือความเชื่อต่าง ๆ โดยมีความ

ครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญ ๆ ของระบบนั้นและได้รับการยอมรับหรือพิสูจน์ ทดสอบ ถึงประสิทธิภาพของระบบนั้น ๆ มาแล้ว แต่ตามความหมายโดยทั่วไปแล้ว นักการศึกษาโดยทั่วไป นิยมใช้คำว่า ระบบ ในความหมายที่เป็นระบบใหญ่ ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ ๆ ของการศึกษาหรือการเรียนการสอนในภาพรวมและนิยมใช้คำว่า รูปแบบ กับระบบที่ย่อยกว่า โดยเฉพาะกับ วิธีการสอนนั่นเอง

2.2 ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน

นักการศึกษาหลายคนได้เรียกชื่อรูปแบบการเรียนการสอนไว้หลายคำ เช่น รูปแบบการสอน รูปแบบการเรียนการ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ และรูปแบบการเรียนรู้ ในการวิจัยนี้ใช้คำว่า รูปแบบการเรียนการสอน (Instructional Model) เนื่องจากผู้วิจัยมุ่งให้รูปแบบในการวิจัยนี้เน้นถึงบทบาทของครูและนักเรียนที่ปฏิบัติการเรียนการสอนในบริบทชั้นเรียน อีกทั้งคำ รูปแบบการเรียนการสอนก็ตรงกับนิยามศัพท์ที่ราชบัณฑิตยสภาได้นิยามไว้

Anderson (1998) ให้ความหมายของรูปแบบการเรียนรู้ว่าเป็นกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนที่ออกแบบขึ้น เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ต้องการ

Joyce and Weil (2009) ให้คำจำกัดความของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คือ แบบ (pattern) หรือแผน (plan) ที่จะนำไปใช้เพื่อจัดการเรียนรู้หรือเป็นแนวทางในการสอนของครูที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ข้อความรู้ ความคิด ทักษะ ค่านิยม วิธีการคิด และวิธีการแสดงออกในการเรียนรู้ของตนให้ง่ายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546) กล่าวว่า รูปแบบการสอน หมายถึง การจัดองค์ประกอบของการสอนไว้อย่างมีลำดับขั้นตอนมีความสัมพันธ์กัน เพื่อสะดวกต่อการนำไปสู่จุดหมายปลายทางของการสอนที่ได้กำหนดไว้

ทิตินา แคมมณี (2554) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอน คือ สภาพลักษณะของการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบ ซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างมีระบบระเบียบ มีแบบแผนตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอน โดยอาศัยวิธีสอน และเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือซึ่งได้รับการพิสูจน์ ทดสอบ หรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพสามารถใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบนั้น ๆ

ราชบัณฑิตยสภา (2558) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอน คือ แบบแผนของกระบวนการสอนที่ได้รับการจัดลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับทฤษฎีหรือหลักการที่รูปแบบนั้นยึดถือและนำไปสู่จุดหมายเฉพาะของรูปแบบนั้น กระบวนการสอนดังกล่าวต้องได้รับการพิสูจน์ ทดสอบตามระเบียบวิธีที่เหมาะสม จนกระทั่งมั่นใจได้ว่าจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดผลการเรียนรู้ตาม

จุดมุ่งหมายได้จริงจึงมีการเผยแพร่ให้นำไปใช้เป็นแบบแผนในการสอนเรื่องต่าง ๆ ที่มีจุดมุ่งหมายตามตามทีรูปแบบที่กำหนด

สรุปได้ว่า รูปแบบการสอน หมายถึง แบบแผนหรือลักษณะของการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบ มีแบบแผนตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ และสามารถใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบนั้น ๆ

2.3 องค์ประกอบของรูปแบบ

Anderson (1997) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการสอน ประกอบด้วย

1. หลักการของรูปแบบการเรียนรู้ กล่าวถึงความเชื่อ และแนวคิดทฤษฎีเป็นพื้นฐานของรูปแบบการเรียนรู้ โดยหลักการของรูปแบบการเรียนรู้จะเป็นตัวชี้้นำการกำหนดจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินงานในรูปแบบการเรียนรู้

2. เป้าหมาย และวัตถุประสงค์เป็นสิ่งที่ผู้สอนระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ได้แก่การวางเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจนหรือเป็นการระบุเป้าหมายในการทำงานของผู้เรียน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการดำเนินการ

3. สารการเรียนรู้ ประกอบด้วยเนื้อหา และกระบวนการในการเรียนรู้ที่ผู้สอนจะใช้ในการวางแผนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

4. การสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ช่วยให้การปฏิบัติแต่ละขั้นตอนของการใช้รูปแบบการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ สามารถพัฒนาผู้เรียนได้จริงและตรงตามทีรูปแบบการเรียนรู้นั้น ๆ ได้กำหนดไว้

5. การวัดและประเมินผล เป็นการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบโดยการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและทราบประสิทธิผลของรูปแบบที่มีต่อการเรียนรู้ และกระบวนการทั้งหมดของรูปแบบการเรียนรู้

Joyce and Weil (2009) กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. แนวคิด และหลักการของรูปแบบ ซึ่งจะเป็นตัวชี้้นำในการกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามรูปแบบการเรียนรู้นั้น ซึ่งจะอาศัยความเชื่อแนวคิด ทฤษฎี ที่ใช้เป็นพื้นฐานในการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้ เป็นความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

3. เนื้อหา เป็นเนื้อหาหรือสารการเรียนรู้ที่จะใช้ในการเรียนการสอน

4. กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกิจกรรม วิธีการ และขั้นตอนของการปฏิบัติในการนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้

5. การวัดและประเมินผล เป็นส่วนสำคัญที่จะตัวบอกถึงผลการดำเนินการตามรูปแบบการเรียนรู้ที่บรรลุเป้าหมาย

ทิตินา แชมมณี (2554) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนมีองค์ประกอบสำคัญ ๆ ดังนี้

1. มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของรูปแบบการเรียนรู้ นั้น ๆ

2. มีการบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ

3. มีการจัดระบบ คือมีองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการที่คั่นนั้น ๆ

4. มีการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ อันจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นเกิดประสิทธิภาพสูงสุดโดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้จะต้องนำเสนอสาระสำคัญของรูปแบบ 4 ประการคือ 1) ทฤษฎีหรือหลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) กระบวนการของรูปแบบ และ 4) ผลที่จะได้รับจากการใช้รูปแบบ จะสามารถช่วยให้ตัดสินใจในเบื้องต้นได้ว่าจะใช้รูปแบบใด

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

Anderson (1997)	Joyce and Weil (2009)	ทิตินา แชมมณี (2554)	สรุป
1. หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน	1. แนวคิดและหลักการของรูปแบบ	1. ปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด	องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน
2. เป้าหมาย และ วัตถุประสงค์	2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน	2. การบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอน	ประกอบด้วย 1. หลักการของรูปแบบ 2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ
3. การสอน สื่อ และ แหล่งเรียนรู้ต่างๆ	3. กิจกรรมการเรียนการสอน ขั้นตอนของการปฏิบัติในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้	3. การจัดระบบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบสอนหรือเทคนิคการสอนให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นๆเกิดประสิทธิภาพสูงสุด	รูปแบบ 3. กระบวนการเรียนการสอน 4. การวัดและประเมินผล
4. การวัดและประเมินผล	4. การวัดและประเมินผล	4. ผลที่จะได้รับจากการใช้รูปแบบ	

จากการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนนั้นประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลักได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) กระบวนการเรียนการสอน 4) การวัดและประเมินผล

2.4 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนต้องพัฒนาองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกันซึ่งต้องประกอบด้วย ทฤษฎีการเรียนรู้ ลักษณะเนื้อหาวิชา วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้และการวัดประเมินผล ซึ่งนักการศึกษาได้ให้แนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นขั้นตอนดังนี้

Joyce et. al. (1992) ได้อธิบายกระบวนการในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เป็นสิ่งจำเป็นและควรให้ความสำคัญเป็นลำดับต้น ๆ เพราะจะเป็นสิ่งที่บอกถึงประเด็นของตัวชี้้นำ การกำหนดจุดประสงค์เนื้อหา กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินงาน

2. ขั้นตอนจุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน เป็นส่วนที่ระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

3. ขั้นตอนสาระและการบวนการ เป็นส่วนที่ระบุถึงเนื้อหาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน

4. ขั้นตอนกิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินงาน เป็นส่วนที่ระบุถึงวิธีปฏิบัติในขั้นตอนต่าง ๆ เมื่อนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้

5. ขั้นตอนการวัดและประเมินผล เป็นส่วนที่ประเมินถึงประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน

ซึ่งในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน มีขั้นตอนดังนี้ (Joyce & Weil, 1996)

1. ศึกษาแนวคิดและองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการสอน เป็นการศึกษาวิเคราะห์ประเด็นสำคัญสำหรับนำมาใช้ในการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนที่จะพัฒนาขึ้น

2. กำหนดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน เช่น จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการสอน ขั้นตอนและกิจกรรมการสอน การวัดและการประเมินผล เป็นต้น และเป็นการกำหนดความสัมพันธ์แต่ละองค์ประกอบให้สอดคล้องกันตามแนวคิดและหลักการพื้นฐานที่ใช้

3. ตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอน เป็นการหาข้อมูลเชิงประจักษ์ เพื่อยืนยันว่าแผนการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ได้พัฒนาขึ้นอย่างมีระบบมีคุณภาพและประสิทธิภาพจริง กล่าวคือ สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้และเกิดผลต่อผู้เรียนตามที่ต้องการหรือที่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายไว้

4. การปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน เป็นการปรับปรุงแก้รูปแบบการเรียนการสอนที่ได้พัฒนาให้ดียิ่งขึ้น มีข้อบกพร่องน้อยลง โดยการนำสิ่งที่ได้จากการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน

มาปรับปรุงแก้ไข สิ่งที่ปรับปรุงนี้อาจเป็นองค์ประกอบ ลักษณะความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ ตลอดจนแนวการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ในระยะต่อมา Joyce & Weil (2009) เสนอสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพิ่มเติมดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนควรมีทฤษฎีรองรับ
2. เมื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแล้ว ก่อนนำไปใช้อย่างแพร่หลายต้องมีการวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎี และตรวจสอบคุณภาพในเชิงการใช้ในสภาพการณ์จริง และนำข้อค้นพบมาปรับปรุงแก้ไข
3. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน อาจจะออกแบบให้ใช้ได้เนืองกว้างหรือเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้
4. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน จะมีจุดมุ่งหมายหลักที่ยึดถือเป็นตัวตั้งในการพิจารณาเลือกรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้

ทิสนา แคมมณี (2554) ได้เสนอแนวคิดการจัดระบบเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของระบบ ระบบทุกระบบจะต้องมีจุดมุ่งหมายของตนเอง ดังนั้นการในการสร้างระบบใด ๆ สิ่งสำคัญประการแรกก็คือ ต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของระบบให้ชัดเจน
2. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดองค์ประกอบและเห็นแนวทางในการจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบได้รอบคอบขึ้นเพื่อให้ระบบหรือรูปแบบการสอนมีพื้นฐานที่มั่นคงขึ้น
3. ศึกษาสภาพการณ์และปัญหาที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยในการค้นหาคำประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้ระบบมีประสิทธิภาพเมื่อนำไปใช้จริง ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ต้องนำมาพิจารณาในการจัดองค์ประกอบและจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งหลาย การนำข้อมูลจากความเป็นจริงมาใช้ในการจัดสร้างระบบจะช่วยขจัด หรือป้องกันปัญหาซึ่งจะทำให้ระบบนั้นขาดประสิทธิภาพ
4. กำหนดองค์ประกอบของระบบ ได้แก่ การพิจารณาว่ามีอะไรบ้างที่สามารถช่วยให้เป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายบรรลุผลสำเร็จ ในขั้นตอนนี้ต้องอาศัยประสบการณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และความละเอียดรอบคอบ จึงจะสามารถกำหนดองค์ประกอบที่จะเอื้อให้รูปแบบนั้นประสบความสำเร็จได้
5. การจัดกลุ่มองค์ประกอบ ได้แก่ การนำองค์ประกอบที่กำหนดไว้ มาจัดเป็นหมวดหมู่เพื่อความสะดวกในการคิดและดำเนินการในขั้นตอนต่อไป
6. การจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ต้องใช้ความคิด ความรอบคอบมาก โดยต้องพิจารณาว่าองค์ประกอบใดเป็นเหตุและเป็นผลขึ้นต่อกันในลักษณะใด สิ่งใดควรมาก่อนมาหลัง สิ่งใดสามารถดำเนินการคู่ขนานได้ ขั้นนี้เป็นขั้นที่อาจใช้เวลาในการพิจารณาอย่างมาก

7. การจัดผังระบบ เป็นการจัดผังแสดงลำดับขั้นตอนตามที่ตนเห็นสมควร ซึ่งลำดับขั้นตอนนี้คือผลการกำหนดองค์ประกอบของระบบ และการจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

8. การทดลองใช้ระบบ ระบบที่คิดจะต้องผ่านการคิดพิจารณาอย่างรอบคอบทั้งทางด้านทฤษฎี หลักการ และการปฏิบัติจริง ถึงแม้ว่าระบบที่สร้างขึ้นจะได้ผ่านกระบวนการอย่างรอบคอบเพียงใด ก็ยังไม่สามารถกล่าวว่าเป็นระบบที่ดีมีประสิทธิภาพจนกว่าจะนำไปทดลองใช้และใช้จริง เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้น ดังนั้นกระบวนการนำระบบไปทดลองใช้จึงเป็นสิ่งที่จำเป็น

9. ประเมินผลระบบ ได้แก่ การศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้ระบบ ระบบใดใช้แล้วได้ผลตามเป้าหมายหรือใกล้เคียงกับเป้าหมายมากที่สุด ระบบนั้นจะเรียกได้ว่าเป็นระบบที่ดีมีประสิทธิภาพ

10. ปรับปรุงระบบ ระบบที่มีประสิทธิภาพส่วนใหญ่จะต้องผ่านการทดลองและประเมินผลมาแล้ว ผลการจากทดลองใช้จะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงระบบนั้นให้ดีขึ้น

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนนั้นจะต้องพัฒนาอย่างเป็นระบบซึ่งจะต้องมีการศึกษาทฤษฎีเพื่อรองรับรูปแบบการเรียนรู้ กำหนดวัตถุประสงค์ของรูปแบบ จัดกลุ่มองค์ประกอบของรูปแบบ มีการทดลองใช้รูปแบบเพื่อทดสอบทฤษฎี และต้องมีการประเมินผลจากการใช้รูปแบบว่าได้ผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

2.5 การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน

นักการศึกษาได้ให้แนวทางในการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน ดังนี้

Joyce & Weil (2009) อธิบายถึงการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการเรียนการสอน (Orientation to the Model) เป็นการอธิบายความสัมพันธ์ของสิ่งที่เป็นมาของรูปแบบการสอน ซึ่งประกอบด้วย เป้าหมายของรูปแบบ (goal) ทฤษฎีและข้อตกลงเบื้องต้น (assumptions) ที่รองรับรูปแบบ หลักการและมโนทัศน์สำคัญ (major concept) ที่เป็นพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอน

ส่วนที่ 2 ตัวรูปแบบการเรียนการสอน (The Model of Teaching) เป็นการอธิบายและให้รายละเอียดของตัวรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งนำเสนอเป็นเรื่อง ๆ อย่างละเอียดและแสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่นำไปสู่การปฏิบัติ โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเด็น คือ

1. โครงสร้างของรูปแบบ (Syntax) เป็นการอธิบายถึงขั้นตอนการนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติ โดยจะมีลำดับขั้นตอนของกิจกรรม ซึ่งแต่ละรูปแบบมีจำนวนขั้นตอนการสอนเฉพาะของตนเอง

2. ระบบสังคม (Social System) เป็นการอธิบายบทบาทและความสัมพันธ์กันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน บทบาทการเป็นผู้นำของผู้สอนในแต่ละรูปแบบจะแตกต่างกันไป เช่น เป็นผู้นำกิจกรรม ผู้อำนวยการความสะดวก ผู้ให้คำแนะนำ เป็นแหล่งข้อมูล เป็นต้น

3. หลักการตอบสนอง (Principle of Reaction) เป็นการอธิบายถึงการตอบสนองของผู้สอนต่อผู้เรียน และการตอบสนองต่อสิ่งที่คุณเรียนกระทำ

4. ระบบที่มาสับสนุน (Support System) เป็นการอธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่จำเป็นในการสนับสนุนรูปแบบแต่ละรูปแบบ หรือเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการใช้รูปแบบการสอนนั้น ๆ

ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบการสอนไปใช้ (Application) เป็นส่วนที่เสนอคำแนะนำและข้อสังเกตต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การสอนตามรูปแบบมีประสิทธิภาพ เช่น ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมกับการนำรูปแบบการสอนไปใช้

ส่วนที่ 4 ผลที่จะเกิดขึ้นจากการสอน (Instructional and Nurturing Effects) ซึ่งรวมทั้งผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ผลโดยตรงเกิดจากการสอนของผู้สอนหรือเกิดจากกิจกรรมที่จัดขึ้นตามขั้นตอนของรูปแบบการสอน ส่วนผลทางอ้อมเกิดจากสภาพแวดล้อม ซึ่งถือเป็นผลกระทบที่เกิดจากการสอนตามรูปแบบนั้นและเป็นสิ่งที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้น

จากแนวทางการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าว สรุปได้ว่า แนวทางในการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนจะประกอบด้วย การนำเสนอแนวคิด ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน ตัวรูปแบบการเรียนการสอนที่มีการกำหนดขั้นตอนการสอนเพื่อเป็นลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้ แนวทางการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ และการกล่าวถึงผลของการนำรูปแบบการสอนไปใช้

2.6 การหาดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน

มีผู้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) ไว้ดังต่อไปนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2541) กล่าวว่าในการวิเคราะห์หาประสิทธิผลของสื่อ วิธีสอน หรือนวัตกรรม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและพัฒนาขึ้นว่ามีประสิทธิผลเพียงใดก็นำสื่อที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่อยู่ในระดับมากที่สุดที่เหมาะสม แล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผล

กรมวิชาการ (2545) กล่าวว่า ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เป็นค่าแสดงความก้าวหน้าของผู้เรียน ดัชนีประสิทธิผลควรมีค่า 0.50 ขึ้นไป สูตรกรณีผู้เรียนทั้งหมด

$$\text{ค่าดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{จำนวนคะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}$$

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2546) ได้กล่าวถึงดัชนีประสิทธิผลไว้ว่า ค่าที่คำนวณจะได้เป็นทศนิยม ซึ่งค่าทศนิยมที่ได้ถ้ามีค่าใกล้ 1 มากเพียงใดยิ่งแสดงว่าสื่อนั้นมีประสิทธิภาพมาก ข้อมูลที่นำมาใช้ในการคำนวณ มาจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งการทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียน

ดัชนีประสิทธิผล สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อประเมินสื่อ โดยเริ่มจากการทดสอบก่อนเรียน ซึ่งเป็นตัววัดว่า ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับใด รวมถึงการวัดทางเจตคติและความตั้งใจของ

ผู้เรียน คะแนนที่ได้จากการทดสอบนำมาแปลงเป็นร้อยละ หาค่าสูงสุดที่เป็นไปได้ นำนักเรียนเข้ารับการทดลอง เมื่อทดลองเสร็จแล้วทำการทดสอบหลังเรียนและนำคะแนนที่ได้มาหาประสิทธิภาพโดยนำคะแนนก่อนเรียนไปลบออกจากคะแนนหลังเรียนได้เท่าไรแล้วหารด้วยค่าที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนสูงสุดที่ผู้เรียนสามารถทำได้ ลบด้วยคะแนนทดสอบก่อนเรียนโดยทำให้อยู่ในรูปร้อยละ ค่าดัชนีประสิทธิผลจะมีค่าอยู่ระหว่าง - 1.00 ถึง 1.00 หากค่าคะแนนหลังเรียนเท่ากับคะแนนก่อนเรียนค่าดัชนีประสิทธิผลกับศูนย์และหากคะแนนหลังเรียนมากกว่าคะแนนก่อนเรียนค่าดัชนีประสิทธิผลจะมีค่ามากกว่าศูนย์

สรุปได้ว่า การหาค่าประสิทธิผลคือการหาค่าความก้าวหน้าของผู้เรียน ซึ่งการคำนวณจะออกมาในรูปแบบของทศนิยม ซึ่งถ้าหากมีค่าทศนิยมใกล้ 1 มากเพียงใดแสดงว่าสื่อนั้นมีประสิทธิภาพ นักเรียนมีความก้าวหน้าในเรื่องที่เรียนหรือบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนตามที่ต้องการ

3. การเชื่อมโยงภาษา (Translanguaging)

3.1 แนวคิดการเรียนการสอนสองภาษา

3.1.1 ความหมายของการเรียนการสอนสองภาษา

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนสองภาษา ดังนี้

Marie (2002) ให้ความหมายว่า การที่บุคคลสามารถใช้ภาษาได้สองภาษาคือผู้เรียนสามารถหรือใช้ภาษาที่เป็นภาษาที่สองได้คล่องแคล่วเหมือนใช้ภาษาแม่ ส่วนจะเลือกภาษาใดเป็นภาษาที่สองก็ขึ้นอยู่กับความจำเป็นในการใช้ภาษาของแต่ละประเทศ

Longman dictionary (2002) ให้ความหมายว่า เป็นการใช้ภาษาที่สองหรือหรือภาษาต่างประเทศในการสอนรายวิชาต่าง ๆ

Baker (2006) ให้ความหมายว่า การจัดการศึกษานั้นเด็กต้องเรียนภาษาที่สองควบคู่ไปกับภาษาท้องถิ่นหรือภาษาหลักของประเทศ ซึ่งต้องอาศัยการส่งเสริมการเรียนรู้สองภาษาในระหว่างที่มีการใช้เกิดขึ้น

พจนานุกรมราชบัณฑิต (2558) ให้ความหมายว่า การจัดการศึกษาโดยใช้ภาษาประจำชาติและภาษาที่สองเป็นสื่อในการเรียนรู้ มักจัดในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

จากการศึกษาความหมายดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การเรียนการสอนสองภาษาเป็นการจัดการศึกษาที่ต้องให้นักเรียนได้เรียนภาษาที่สองควบคู่ไปกับภาษาแม่หรือภาษาประจำชาติ โดยใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้รายวิชาต่าง ๆ และสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว มักจัดในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

3.1.2 ประเภทของการเรียนการสอนสองภาษา

นักการศึกษาได้แบ่งประเภทของการเรียนการสอนสองภาษาในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

Marie (2002) ได้แบ่งรูปแบบการเรียนการสอนสองภาษาเป็น 3 รูปแบบดังนี้

1. การศึกษาแบบสองภาษาแนวปรับเปลี่ยน (Transitional Bilingual Education) หมายถึง การจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีข้อจำกัดทางภาษาหลักของประเทศ โดยการใช้ภาษาที่หนึ่ง ของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนในระยะเริ่มต้นคือ 1 – 3 ปี แล้วทำการปรับเปลี่ยนภาษาของผู้เรียนจากการให้ภาษาที่หนึ่ง ซึ่งเป็นภาษาแม่หรือภาษาท้องถิ่นให้เป็นภาษาหลักของประเทศให้เร็วที่สุด เพื่อเข้าสู่ระบบการศึกษาของประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการนำเด็กออกจากการใช้ภาษาที่หนึ่งไปสู่การใช้ภาษาหลักซึ่งจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต และเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

2. การศึกษาแบบสองภาษาแนวอ้ารง (Maintenance Bilingual Education) หมายถึง การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีข้อจำกัดทางภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาร่วมของประเทศ โดยการส่งเสริมและพัฒนาภาษาอังกฤษของผู้เรียนด้วยการสอนควบคู่ไปกับวัฒนธรรมและภาษาที่หนึ่งของเด็ก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดำรงรักษาภาษาแรกของผู้เรียนให้คงอยู่ รวมถึงเอกลักษณ์ทางภาษาและวัฒนธรรมทางเชื้อชาติ ซึ่งการจัดการศึกษาในรูปแบบนี้มีความเชื่อว่าทักษะต่าง ๆ ที่เด็กได้เรียนรู้ในภาษาที่หนึ่งจะสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของภาษาที่สองได้ รูปแบบนี้สามารถพบได้ในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศแคนาดา โดยจะมีความแตกต่างทางด้านระยะเวลาการสอนที่นานกว่าการศึกษาแบบสองภาษาแนวปรับเปลี่ยนมีการเริ่มต้นการสอนโดยใช้ภาษาแรกของผู้เรียน และเน้นที่จะเพิ่มภาษาที่สองให้กับผู้เรียนตลอดเวลา โดยมีการใช้ภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในภาษาที่สองอย่างแท้จริง

3. การศึกษาสองภาษาแบบเสริมสร้าง (Enrichment Bilingual Education) หมายถึง การจัดการเรียนการสอนให้กับประชากรส่วนใหญ่ที่ใช้ภาษาหลักของประเทศ เพื่อเสริมสร้างความรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ โดยการสอนภาษาทั้งสองภาษาแบบคู่ขนานระหว่างภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองรวมถึงวัฒนธรรมให้แก่เด็ก โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของผู้เรียนไปสู่การพัฒนาความเป็นเอกภาพทางสังคม

May, et.al. (2004) แบ่งประเภทการเรียนการสอนสองภาษาออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนแบบสองภาษาที่ลดภาษาแรก (Subtractive Bilingual Education) หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่มีการลดภาษาที่หนึ่งของผู้เรียนลงในขณะที่เดียวกันก็มีการเพิ่มภาษาที่สองแทนที่ให้กับผู้เรียน ในกรณีที่ภาษาที่สองเป็นภาษาหลักของประเทศ

2. การจัดการเรียนการสอนแบบเพิ่มภาษาที่สอง (Additive Bilingual Education) หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเพิ่มภาษาที่สองให้กับผู้เรียนในขณะเดียวกันยังคงรักษาภาษาที่หนึ่งของผู้เรียนไว้ด้วย โดยการสอนภาษาทั้งสองแบบคู่ขนานในอัตราส่วนที่เท่ากันหรือแตกต่างกัน

จากการศึกษาประเภทของการจัดการเรียนการสอนสองภาษา สรุปได้ว่าในงานวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยจะใช้การจัดการเรียนการสอนสองภาษาแบบเสริมสร้างเพื่อเสริมสร้างความรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศให้กับนักเรียนโดยใช้ภาษาแม่และภาษาเป้าหมายเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้

3.1.3 แนวทางการจัดการเรียนการสอนสองภาษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้ให้แนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้เปลี่ยนแปลงไปจากการใช้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ การฝึกการสนทนาประโยค และเน้นความถูกต้องในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร คือการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริง ผู้เรียนจะต้องสื่อความหมายให้อ่านเข้าใจว่า ผู้พูดมีจุดประสงค์ที่จะพูดเรื่องอะไร กับใคร ที่ไหน เมื่อไหร่ และอย่างไร ผู้สอนมีหน้าที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการแสดงออกทางภาษา โดยใช้สถานการณ์เข้าช่วย ซึ่งจะต้องคำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมายให้เข้าใจ มีความถูกต้องเหมาะสมเป็นที่ยอมรับของสังคม มิใช่ยึดความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวดังที่เคยปฏิบัติและกล่าวถึงสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่าห้องเรียนในทุกระดับในทุกวิชาต้องเป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยสิ่งแวดล้อมทางภาษา ซึ่งนักเรียนจะได้มีโอกาสพูดอภิปราย อธิบาย และที่สำคัญก็ต้องส่งเสริมให้เด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็น ความสนใจในการเรียนจะเกิดขึ้นเมื่อเด็กรู้สึกปลอดภัยที่จะถามและแสดงความคิดเห็นโต้แย้งได้ ทักษะการพูดจะพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพได้ก็ต่อเมื่อได้มีการฝึกในปริมาณที่เพียงพอและการส่งเสริมที่ถูกต้อง และที่สำคัญที่สุดก็คือทักษะในการพูดที่จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อ ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาอย่างถูกต้องมาจากการฟังนั่นเอง

กิ่งแก้ว อารีรักษ์ (2546) ได้เสนอเทคนิคที่นิยมใช้ในการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้สอดแทรกในวิธีสอนหรือขั้นตอนการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนน่าสนใจมากขึ้นและบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ ดังนี้

1. การฝึกเป็นกลุ่มใช้ในการให้พูดคำหรือประโยคซ้ำตามแบบ การฝึกออกเสียง
2. การทำงานคู่หรือกลุ่มใช้ในการฝึกถาม – ตอบ การสำรวจข้อมูลหรือความเห็นในชั้นเรียน
3. การแสดงบทบาทสมมติใช้ในการเรียนและการฝึกสนทนา
4. ข้อมูลที่ขาดหายไปใช้ในการฝึกการสื่อสาร
5. จินตนาการวาดและบรรยาย ใช้ในการสร้างสรรค์เรื่องราวโดยใช้ภาษาของตนเอง
6. การใช้ประโยคเทียบเคียง ใช้ในการสร้างประโยคโดยใช้โครงสร้างใหม่

7. เทคนิคอื่น ๆ ได้แก่ ประโยคสลับที่ การเขียนตามคำบอก การบรรยายภาพให้วาดภาพตาม เกมการจับคู่คำ เกมบิงโก การตอบสนองด้วยท่าทาง การระกรชิบ การรวมประโยคหรือเชื่อมโยงประโยค ตารางคำสำหรับใช้แทนที่

จากแนวทางดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนสองภาษานั้นควรจัดกิจกรรมให้มีการฝึกออกเสียงคำ กลุ่มคำ และการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริง ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสาร ผู้สอนต้องสอนโดยใช้สถานการณ์เข้าช่วย ซึ่งการสื่อสารนั้นต้องถูกต้องและกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น อยากรู้อยากเห็นเพื่อให้เกิดความสนใจในการเรียนและกล้าแสดงออก สามารถแสดงความคิดเห็นได้ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การจินตนาการ และการบรรยายสร้างสรรค์เรื่องราวหรือการใช้เกมต่าง ๆ

3.2 แนวคิดการเชื่อมโยงภาษา (Translanguaging)

เนื่องจากแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาเป็นแนวคิดที่ Garcia ได้นำเสนอเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการเชื่อมโยงภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง และในการทำวิจัยครั้งนี้ยังไม่มีผู้ให้คำจำกัดความที่เกี่ยวกับการเชื่อมโยงภาษา ผู้วิจัยจึงให้คำจำกัดความของคำว่า translanguaging เป็นคำว่า การเชื่อมโยงภาษาเพื่อใช้ในการทำวิจัยเล่มนี้

3.2.1 ความหมายของการเชื่อมโยงภาษา

Williams (2002) กล่าวว่า เป็นการใช้ภาษาหนึ่งเพื่อเสริมสร้างอีกภาษาหนึ่งเพื่อเพิ่มความเข้าใจและเพื่อเพิ่มกิจกรรมของนักเรียนในทั้งสองภาษา

Baker (2006) กล่าวว่า การเชื่อมโยงภาษา เป็นกระบวนการสร้างความหมาย สร้างประสบการณ์ สร้างความเข้าใจและสร้างความรู้ผ่านการใช้สองภาษา

García (2009) การแสดงออกของผู้ที่ใช้สองภาษาเพื่อสื่อสารภาษาที่แตกต่างกันหรือวิธีการต่าง ๆ ของสิ่งที่ถูกอธิบายว่า ภาษาเป็นการสื่อสารที่อิสระ ซึ่ง การเชื่อมโยงภาษา เป็นการเพิ่มศักยภาพในการสื่อสาร

Canagarajah (2011) ความสามารถของผู้ที่พูดได้หลายภาษาในการรับส่งระหว่างภาษาต่าง ๆ การจัดการภาษาที่หลากหลายจะก่อให้เกิดความสามารถทางภาษาที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

Lewis et al. (2012) กล่าวว่า การเชื่อมโยงภาษา คือ การฝึกอธิบายภาษาที่รวมไปถึงการสับเปลี่ยนภาษาการสื่อสารโดยเจตนาของผู้พูด ซึ่งอยู่ระหว่างภาษาใช้พูดเพื่อสื่อความหมายและภาษาที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ในห้องเรียน

สรุปได้ว่า การเชื่อมโยงภาษา คือ กระบวนการใช้ภาษาสองภาษาในการสื่อสารเพื่อสร้างความหมายเพื่อความเข้าใจและสร้างความรู้ โดยเป็นการสับเปลี่ยนภาษาโดยเจตนาของผู้ใช้ภาษา ซึ่งเป็นการเพิ่มศักยภาพในการสื่อสารและก่อให้เกิดความสามารถทางภาษาที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

3.2.2 จุดประสงค์ของแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา

1) สนับสนุนนักเรียนให้พวกเขามีส่วนร่วมและเข้าใจเนื้อหาและข้อความที่ซับซ้อน

Moll (2013) อธิบายถึงความสำคัญของการทำงานกับนักเรียนสองภาษาในสิ่งที่เขาเรียกว่าการพัฒนาภาษาของนักเรียนสองภาษา ซึ่งมีการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนสองภาษาเพื่อเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้และยืดเวลาการทำงานของพวกเขา อย่างไรก็ตามเราจะเห็นมีหลายวิธีในการทำเช่นนี้ นักเรียนสามารถทำงานในกลุ่มภาษาที่ใช้เป็นภาษาแรก เพื่อแก้ปัญหาที่ยากหรือวิเคราะห์ข้อความที่ซับซ้อน พวกเขาสามารถพูดคุยกับผู้อื่นเกี่ยวกับเนื้อหาโดยใช้วิธีการใช้ภาษาของตนเองในวิธีที่ช่วยให้พวกเขาเข้าใจเนื้อหานั้นดีขึ้น เนื่องจากผู้เรียนพัฒนาความรู้ระหว่างบุคคลจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับพวกเขาที่จะเข้าสู่ความสัมพันธ์กับผู้อื่นซึ่งภาษาของนักเรียนแต่ละคนจะซ้อนทับกัน เพื่อที่พวกเขาจะได้เข้าใจเนื้อหาในห้องเรียนอย่างลึกซึ้ง และเนื่องจากนักเรียนสองภาษามีเสียงที่มีภาษาที่มากกว่าสำเนียงบ้านเกิดของพวกเขา นักเรียนจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนให้ใช้แหล่งข้อมูลสำหรับการเรียนรู้ในการออกเสียงภาษาของพวกเขา

2) ให้โอกาสนักเรียนในการพัฒนาการฝึกภาษาที่เป็นทางการ

"ภาษาทางการ" เป็นคำที่เราพบซ้ำแล้วซ้ำอีก Valdes (2017) กล่าวว่า เราต้องการที่จะใส่คำศัพท์นี้อีกครั้งโดยจินตนาการว่าสิ่งที่บางคนเรียกว่าภาษาทางการเป็นเพียงหนึ่งในหลายรูปแบบของการใช้ภาษาที่นักเรียนจะต้องประสบในโรงเรียน การเชื่อมโยงภาษาช่วยให้สามารถสอนประเภทของวิธีปฏิบัติทางภาษาที่เหมาะสม ตัวอย่างเช่น การเชื่อมโยงภาษา สนับสนุนความสามารถของนักเรียนสองภาษาในการใช้ภาษาเพื่อรวบรวม เข้าใจ ประเมิน สังเคราะห์และรายงานข้อมูลและความคิดโดยใช้หลักฐานที่เป็นข้อความ อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อโน้มน้าวอธิบายและถ่ายทอดประสบการณ์จริงหรือจากจินตนาการได้

3) สร้างพื้นที่ในการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่ต้องเรียนสองภาษาและส่งเสริมแนวทางในการเรียนรู้การสร้างห้องเรียนรูปแบบใหม่ซึ่งใช้สองภาษาและความเข้าใจสองภาษาเป็นบรรทัดฐาน การมุ่งเน้นเช่นนี้ทำให้มีพื้นที่สำหรับนักเรียนที่จะเรียนรู้และเลือกภาษาที่ช่วยให้พวกเขาสามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วในห้องเรียน ซึ่งแทนที่จะกังวลเกี่ยวกับการใช้ภาษาที่เข้มงวด การเชื่อมโยงภาษา สามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจภาษาและสามารถเข้าใจวิธีปฏิบัติที่ใช้ในสังคมที่แตกต่างกันเพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน

4) สนับสนุนเอกลักษณ์ของนักเรียนที่สามารถเรียนรู้ได้สองภาษาและส่งเสริมการพัฒนาทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนการเชื่อมโยงภาษา เป็นการส่งเสริมเอกลักษณ์ของนักเรียนสองภาษาและพัฒนาการทางสังคมและอารมณ์ซึ่งส่งเสริมความเสมอภาคทางสังคม การเชื่อมโยงภาษาช่วยให้นักเรียนสองภาษาทุกคนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในห้องเรียน ช่วยให้นักเรียนมองเห็นตัวเองและภาษาของตนเองและการปฏิบัติทางวัฒนธรรมของพวกเขา ที่มีค่ามากกว่าที่จะทิ้งภาษานั้นโดยไม่ฝึกฝน

3.2.3 แนวคิดของการเชื่อมโยงภาษา

แนวคิดการเชื่อมโยงภาษามุ่งเน้นความสนใจไปที่การสอนและการประเมินของครู ซึ่งปรับให้เข้ากับนักเรียนและยกระดับความสามารถในการเชื่อมโยงภาษาของนักเรียน การเรียนการสอนตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษานั้น ครูจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมห้องเรียนที่ใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง ครูต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบและมีประสิทธิภาพ ครูต้องมีการบทบาทที่สามารถออกแบบกิจกรรมได้อย่างสอดคล้องกับนักเรียน ซึ่งหลักการสำคัญของแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาประกอบด้วย 3 หลักการ ดังนี้

1) แนวทางของการเชื่อมโยงภาษา (Translanguaging stance)

stance หมายถึง ปรัชญา อุดมการณ์หรือระบบความเชื่อ ที่ครูนำมาพัฒนากรอบการสอนของพวกเขา ครูไม่สามารถยกระดับความน่าเชื่อถือในการเชื่อมโยงภาษาได้หากปราศจากความเชื่อมั่นว่าการนำเอาศักยภาพทางภาษาของนักเรียนสองภาษาออกมานั้น พวกเขาจะสามารถก้าวข้ามการฝึกฝนภาษาที่โรงเรียนได้ เห็นได้ชัดว่าครูที่มีบทบาทในการเชื่อมโยงภาษามีความเชื่ออย่างแน่วแน่ที่ว่าภาษาของนักเรียนเป็นทั้งทรัพยากรและสิ่งที่ถูกต้อง แต่นอกเหนือจากการใช้ภาษาเหล่านี้ครูที่มีบทบาทเชื่อว่าการฝึกฝนภาษาที่แตกต่างกันของนักเรียนสองภาษาทั้งในการทำงาน หรือแม้กระทั่งการเล่นด้วยกัน ไม่สามารถแยกออกจากกันว่าต้องใช้ห้องเรียนในการเรียนเพียงอย่างเดียว แต่การส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือทางภาษาจะต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาความสามารถไปพร้อมกัน ซึ่งบทบาทของครูในห้องเรียนตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษามีผู้เสนอไว้ดังนี้

Carla (2017) กล่าวถึงบทบาทของครูในห้องเรียนการเชื่อมโยงภาษา ดังนี้

1. การวางแผนหน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมและข้อความการอ่านที่เชื่อมโยงความเข้าใจในท้องถิ่นของนักเรียนและครอบครัวของนักเรียนและสังคมความรู้ของนักเรียน
2. ติดตามความเข้าใจแบบองค์รวมของสิ่งที่นักเรียนสองภาษารู้และสามารถทำอะไรกับเนื้อหาและภาษาโดยการประเมินความสามารถทางภาษาทั่วไปของพวกเขา (เช่นการใช้คุณสมบัติเต็มรูปแบบของการแสดงออกทางภาษาของพวกเขาเพื่อเรียนรู้) และแสดงออกทางภาษาเฉพาะของพวกเขา
3. กำหนดความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาควบคู่กันไปกับความก้าวหน้าในการใช้การเชื่อมโยงภาษา แบบคล่องแคล่ว และการประเมินความสัมพันธ์ของความสามารถทางภาษาศาสตร์ทั่วไปและภาษาเฉพาะของนักเรียนในการบอกเล่าและการรู้หนังสือ

Stephanie (2017) กล่าวถึงบทบาทครูในห้องเรียน การเชื่อมโยงภาษา ดังนี้

1. ยึดหยุ่นเรื่องการควบคุมการใช้ภาษาและให้ความสะดวกสบายในการใช้ภาษาของนักเรียน

2. ช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เช่น พจนานุกรมสองภาษา เครื่องมือแปลออนไลน์

3. การจัดนักเรียนเป็นกลุ่มที่แตกต่างกันเพื่อให้พวกเขาสามารถสนทนาเกี่ยวกับภาษาของพวกเขา

Justin (2017) กล่าวถึงบทบาทครูในห้องเรียน การเชื่อมโยงภาษา ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เช่น พจนานุกรมสองภาษา เครื่องมือแปลออนไลน์

2. จัดกลุ่มให้นักเรียนที่พูดภาษาเดียวกันอยู่กลุ่มเดียวกัน เพื่อฝึกการใช้ภาษาของตนเอง

3. แนะนำให้นักเรียนสร้างความรู้โดยเขียนและระดมสมองเพื่อเป็นพื้นฐานของการเรียนในแต่ละครั้ง

ตาราง 5 แสดงการสังเคราะห์บทบาทครูในห้องเรียนตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา

บทบาทครู	Carla (2017)	Stephanie (2017)	Justin (2017)
1. วางแผนหน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมที่เชื่อมโยงความรู้ความเข้าใจของนักเรียน	✓	✓	✓
2. ติดตามความเข้าใจแบบองค์รวมของสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้	✓		
3. การประเมินความสัมพันธ์ของความสามารถทางการใช้สองภาษา	✓		
4. ช่วยให้นักเรียนเข้าถึงแหล่งความรู้อื่น ๆ	✓	✓	✓
5. จัดกลุ่มนักเรียนที่มีการพูดภาษาที่ต่างกันเพื่อพัฒนาสองภาษา		✓	✓

จากการสังเคราะห์บทบาทครูในห้องเรียนตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสามารถสรุปได้ ดังนี้ 1) มีการวางแผนหน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมที่สามารถเชื่อมโยงความรู้ความเข้าใจของนักเรียนให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น 2) ช่วยให้นักเรียนเข้าถึงแหล่งความรู้อื่น ๆ เช่น พจนานุกรมสองภาษา เครื่องมือแปลออนไลน์ เป็นต้น 3) จัดกลุ่มนักเรียนที่มีการพูดภาษาที่ต่างกันเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารสองภาษา 4) ติดตามความเข้าใจแบบองค์รวมของสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้ 5) ประเมินความสัมพันธ์ของความสามารถทางการใช้สองภาษา

นอกจากบทบาทของครูแล้ว Garcia (2017) ยังกล่าวถึงบทบาทของนักเรียนหรือการ แสดงออกถึงความสามารถของนักเรียนในระหว่างการเรียนดังนี้

General linguistic ประสิทธิภาพทางภาษาทั่วไป หมายถึง การพูด การเขียน หรือ ประสิทธิภาพที่ได้รับการลงลายมือชื่อซึ่งใช้กับทั้งภาษาของผู้พูดสองภาษาเพื่อแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ผู้พูด รู้และสามารถทำเนื้อหาและภาษาได้ (เช่น เพื่ออธิบายชักชวนโต้แย้งเปรียบเทียบและเปรียบเทียบหรือ ประเมิน) เมื่อผู้พูดสองภาษาดึงคุณสมบัติเต็มรูปแบบของภาษาของพวกเขา พวกเขาไม่จำเป็นต้อง หยุดคุณสมบัติทางภาษาที่เฉพาะเจาะจง (ของ LOTE, ความหลากหลายของภาษาพื้นเมือง ฯลฯ)

Language – specific ประสิทธิภาพเฉพาะภาษาหมายถึง ประสิทธิภาพการพูดการเขียนที่ ดึงเฉพาะคุณสมบัติเหล่านั้นที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดเฉพาะภาษา ที่นี้เรามุ่งเน้นคุณสมบัติภาษา มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับบริบทของโรงเรียน ผู้พูดสองภาษา สาธิตสิ่งที่พวกเขาู้และสามารถทำได้ มา ปรับใช้คุณลักษณะเฉพาะในภาษาของตนที่สอดคล้องกับภาษาของงานเฉพาะเนื้อหาและสร้างเฉพาะ โรงเรียนที่พิจารณาว่าเป็นคุณสมบัติภาษามาตรฐาน ไม่ว่าจะใช้ภาษาใดเป็นพิเศษหรือไม่ก็ตามผู้พูด สองภาษาใช้ประโยชน์จากภาษาทั้งหมดของเขาหรือเธอในการแสดงความหมายแม้ว่าจะใช้คุณสมบัติ ของภาษาหนึ่งเท่านั้น

Dynamic translanguaging การเชื่อมโยงภาษาแบบราบรื่นเป็นรูปแบบที่ยืดหยุ่นหรือสร้าง ที่ครูสามารถใช้เพื่อดูองค์รวมในการแสดงภาษาทั่วไปและภาษาเฉพาะของนักเรียนสองภาษาในงานที่ แตกต่างกันในเวลาที่ต่างกันจากมุมมองที่แตกต่างกัน ความก้าวหน้าเหล่านี้เป็นแบบไดนามิกเพราะ พวกเขาแสดงให้เห็นว่าการใช้สองภาษาของนักเรียนสองภาษาลดน้อยลงและมีประสบการณ์และ โอกาสอย่างไร รูปแบบความก้าวหน้าการเชื่อมโยงภาษาแบบไดนามิกนั้นแตกต่างจากโมเดลภาษา ดั้งเดิมที่เห็นว่าการพัฒนาภาษาเป็นกระบวนการที่ค่อนข้างเป็นเส้นตรงทิศทางเดียวและมีลักษณะ คล้ายเวที

2. การออกแบบการเชื่อมโยงภาษา (Translanguaging design)

ในห้องเรียนการเชื่อมโยงภาษาจะต้องออกแบบหน่วยบทเรียนและการเรียนการสอนและ การประเมินผลที่สร้างความเชื่อมโยงระหว่างกัน เช่น Flores และ Schissel (2014) กล่าวว่า "community" การปฏิบัติทางภาษาที่เป็นทางการและการปฏิบัติทางภาษาที่ต้องการในโรงเรียน" การสอนการเชื่อมโยงภาษาและการประเมินผล ไม่เพียงแต่นำความเสียหายที่เกิดจากการเชื่อมโยง ภาษายิ่งโรงเรียนและอยู่ห่างจากบ้านหรือเพียงแค่สะพานข้ามทั้งสองฝั่ง (ที่บ้านและโรงเรียน) ของ แม่น้ำ แต่ครูมุ่งออกแบบโอกาสในการสอนและการประเมินที่ผสมผสานภาษาบ้านกับโรงเรียนและ การปฏิบัติทางวัฒนธรรม ครูและนักเรียนร่วมกันนำทางเพื่อลดระยะห่างระหว่างบ้านและโรงเรียน

การออกแบบการเชื่อมโยงภาษาที่นี้เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถหลีกเลี่ยงกระแสที่ แตกต่าง ที่สร้างขึ้นโดยการฝึกภาษาในโรงเรียนที่อยู่นอกเหนือการเข้าถึงหรือการฝึกภาษาที่บ้านโดยที่

ไม่ผสมผสานกับโรงเรียน แต่การออกแบบการเชื่อมโอนภาษาไม่ใช่แบบง่าย ๆ สำหรับประเภทของการใช้ภาษาและความเข้าใจที่โรงเรียนเห็นว่ามีความสำคัญ แต่การปฏิบัติสองภาษาของนักเรียนและวิธีการจะเห็นว่าเป็นทั้งการแจ้งและโดยการเรียนการสอนในชั้นเรียน

Garcia (2017) เสนอองค์ประกอบของการออกแบบการเชื่อมโอนภาษาดังนี้

1. Explore (การสำรวจ) เมื่อเราส่งเสริมให้นักเรียนสำรวจหัวข้อหรือธีมใหม่

เรากำลังสร้างแรงบันดาลใจให้พวกเขาทำตามความสนใจหรือคำถาม กระบวนการนี้ช่วยให้พวกเขาเข้าใจเนื้อหาใหม่และเปิดเผยแนวคิดใหม่ ๆ ด้วยตนเอง ในขณะที่นักเรียนสำรวจและสร้างความรู้ พวกเขาจะร่วมกันในการเรียนรู้และเชื่อมโยงเนื้อหาและภาษาใหม่เข้ากับวิถีชีวิตของตนเองและบริบทของภาษาในชุมชน

2. Evaluate (การประเมิน) ต่อเนื่องจากกระบวนการสำรวจ ดังนั้นกระบวนการประเมิน จะประเมินว่าเราจะเรียนรู้อะไร ในขณะที่นักเรียนเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อ พวกเขาควรได้รับการสนับสนุนให้แสดงความคิดเห็น ตั้งคำถาม และคิดอย่างมีวิจารณญาณเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาสำรวจโดยใช้ความสามารถทางภาษาของพวกเขา

3. Imagine (จินตนาการ) เพื่อความเข้าใจที่มากขึ้นในสิ่งที่นักเรียนได้ทำความเข้าใจในสองขั้นตอนแรก นักเรียนใช้สิ่งที่เรียนรู้เพื่อสนับสนุนและกระตุ้นความคิดใหม่และวิธีการใช้ภาษาใหม่ในการเรียนรู้ ขั้นตอนที่สามนี้สามารถรวมกลุ่มนักเรียนเพื่อระดมสมอง วางแผน ร่างสมมติฐาน และเช่นเคยค้นคว้าเพิ่มเติมโดยใช้คุณสมบัติเต็มรูปแบบของความสามารถทางภาษาของนักเรียน ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะเปลี่ยนโฟกัสของพวกเขาจากสิ่งที่มีอยู่แล้วในด้านภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ เพื่อจินตนาการถึงสิ่งที่มีอยู่หรือสิ่งที่เป็นไปได้

4. Present (นำเสนอ) ในขั้นตอนการนำเสนอ นักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไข การประชุม การเขียนใหม่ และสุดท้ายก็นำเสนอผลงานของพวกเขา โดยคำนึงถึงการฝึกฝนภาษาที่พวกเขาเลือก และเหตุผลสำหรับการเลือกเหล่านั้น นี่เป็นการเปิดพื้นที่ให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมและแบ่งปันงานคิดเกี่ยวกับวิธีการใช้ภาษาและยังคงทำงานได้เสร็จสิ้น ขั้นตอนนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับคำติชมที่แท้จริงก่อนที่จะลงมือปฏิบัติจริงและเพื่อประเมินผลการปฏิบัติจริงของพวกเขา นักเรียนสามารถนำเสนอผลงานของพวกเขาให้กับครูและเพื่อนสมาชิกของโรงเรียน ครอบครัวของพวกเขา หรือองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ด้วยการใช้ภาษาที่ตอบสนองความต้องการการสื่อสารที่แตกต่างกันของคู่สนทนา การแสดงออกทางภาษาศาสตร์ทั่วไปและภาษาเฉพาะของนักเรียนในกิจกรรมการสื่อสารที่แตกต่างสามารถประเมิน, จัดทำเอกสาร, และตรวจสอบให้สัมพันธ์กับความก้าวหน้าของ dynamic translanguaging

5. Implementation (การดำเนินการ) ขั้นตอนการดำเนินการผลักดันให้นักเรียนแสดงให้เห็นถึงเนื้อหาและการเรียนรู้ภาษาของพวกเขา ในขณะที่พวกเขาแสดงสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้และสามารถทำ

ได้โดยใช้คุณสมบัติเต็มรูปแบบของความสามารถทางภาษาของพวกเขา ขั้นตอนนี้ยังส่งเสริมให้นักเรียนสองภาษาใช้ภาษาเพื่อจุดประสงค์ที่แท้จริงเพื่อดำเนินการที่มีความหมาย แทนที่จะเรียนรู้ภาษาแบบแยกส่วน นักเรียนเรียนรู้วิธีการใหม่ในการใช้ภาษาเพื่อทำงานและสื่อสารกับผู้คนต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างทางด้านภาษาและวิถีปฏิบัติด้านภาษาต่างกัน ในขณะที่นักเรียนใช้การเรียนรู้เพื่อการทำงาน พวกเขาใช้ประโยชน์จากสองภาษาของพวกเขาเพื่อค้นหาความสำเร็จด้านวิชาการ ซึ่งช่วยให้ทำงานอย่างมีความหมายต่อสังคมของพวกเขาและเติบโตในฐานะพลเมืองที่กระตือรือร้น

3. การเปลี่ยน (Translanguaging shifts)

เมื่อกระบวนการเรียนการสอนไม่ได้เป็นไปตามแผนที่ออกแบบไว้ในช่วงขณะนั้น ดังนั้นครูจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบกระบวนการเรียนการสอนให้ราบรื่นสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ให้ความยืดหยุ่นและนักเรียนมีความเข้าใจในการร่วมกิจกรรมซึ่งการเปลี่ยนนี้จะสอดคล้องกับบทบาทของครู

ตาราง 6 แนวคิดการเชื่อมโยงภาษา

แนวคิด	รายละเอียด
1. Translanguaging stance	<p>บทบาทครู</p> <ol style="list-style-type: none"> มีการวางแผนหน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมที่สามารถเชื่อมโยงความรู้ความเข้าใจของนักเรียนให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ช่วยให้นักเรียนเข้าถึงแหล่งความรู้อื่น ๆ เช่น พจนานุกรมสองภาษา การแปลออนไลน์ เป็นต้น จัดกลุ่มนักเรียนที่มีการพูดภาษาที่ต่างกันเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารสองภาษา ติดตามความเข้าใจแบบองค์รวมของสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้ ประเมินความสัมพันธ์ของความสามารถทางการใช้สองภาษา

ตาราง 6 แนวคิดการเชื่อมโยงภาษา (ต่อ)

แนวคิด	รายละเอียด
1. Translanguaging stance (ต่อ)	<p>บทบาทนักเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การแสดงออกทางความสามารถในการใช้ภาษา เช่น การอธิบาย การชักชวน การโต้แย้ง และการเปรียบเทียบ เป็นต้น 2. สามารถเชื่อมโยงภาษาและมีความเข้าใจทั้งสองภาษา โดยสามารถหาสิ่งที่รู้และสามารถนำมาปฏิบัติได้ 3. สามารถเชื่อมโยงภาษาทั้งสองภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว
2. Translanguaging design	<ol style="list-style-type: none"> 1. Explore (การสำรวจ) การสำรวจความรู้ของนักเรียน การตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนคิดและเข้าใจเนื้อหา 2. Evaluate (การประเมิน) ประเมินความรู้เพื่อการวางแผนของครูและนักเรียนสามารถรู้ว่าต้องเรียนอะไร 3. Imagine (จินตนาการ) นักเรียนวางแผนการเรียนรู้ของตนเอง 4. Present (นำเสนอ) มีส่วนร่วมในการแก้ไข และฝึกการใช้ภาษา 5. Implementation (ดำเนินการ) ดำเนินการใช้ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ที่มากขึ้น และสามารถหาวิธีการใหม่มาปรับใช้กับการเรียนรู้ตนเองได้
3. Translanguaging shifts	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความยืดหยุ่นในการจัดการเรียนการสอน 2. สามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างราบรื่น 3. ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม

จากตารางการวิเคราะห์แนวคิดการเชื่อมโยงภาษา สามารถสรุปแนวคิดได้ 3 แนวคิดหลักคือ 1) Translanguaging stance (บทบาทของการเชื่อมโยงภาษา) 2) Translanguaging design (การออกแบบการเชื่อมโยงภาษา) และ 3) Translanguaging shifts (ความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนการเชื่อมโยงภาษา)

ศึกษาหลักการของแนวคิดการเชื่อมโอนภาษา (Translanguaging) จากนักวิชาการทางการศึกษาของภายในประเทศที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ 1 สามารถสรุปได้ดังนี้

Chaisiri (2002) กล่าวถึงหลักการของแนวคิดการเชื่อมโอนภาษา ดังนี้

1. นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ที่ต่างกันสามารถเรียนร่วมกันได้โดยใช้ภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 ในการสื่อสารระหว่างกันและครูช่วยให้นักเรียนทุกคนสามารถสื่อความหมายจากความเข้าใจของตนเอง

2. ควรมีช่วงเวลาให้กับนักเรียนในการสร้างความเข้าใจในเนื้อหา โดยให้นักเรียนรวมกลุ่มกันสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ของตนเองจากเรื่องที่เรียนในช่วงนั้น ๆ โดยสามารถใช้ภาษาที่ 1 เชื่อมกับภาษาที่ 2 ในระหว่างการสนทนา

Forley (2016) กล่าวถึงหลักการของแนวคิดการเชื่อมโอนภาษา ดังนี้

1. ใช้ภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 เชื่อมกันในระหว่างการสนทนา หรือใช้ภาษาที่ 2 ในการถามคำถามและผู้ตอบอาจใช้ภาษาที่ 1 ในการตอบแต่ยังมีความเข้าใจในความหมายของการสนทนานั้น

2. ใช้ทั้งภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 ในการเชื่อมบทสนทนาเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีกำลังใจในการใช้ภาษาในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น

3. ครูและนักเรียนควรมีการใช้ภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 ในการสนทนาระหว่างการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

Kampittayakul (2017) กล่าวถึงหลักการของแนวคิดการเชื่อมโอนภาษาดังนี้

1. การใช้ทั้ง 2 ภาษาสลับการโต้ตอบกันระหว่างครูและนักเรียนหรือนักเรียนและนักเรียน
2. การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนหรือนักเรียนกับนักเรียนให้มากขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้สร้างพื้นที่ในการเรียนรู้ของตนเองกับเพื่อนในระหว่างการเรียนรู้

3. มีความยืดหยุ่นให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาแม่ของตนเองในระหว่างการสนทนาได้เพื่อเป็นการสร้างหรือผสมคำ เชื่อมคำให้เกิดเป็นความหมายที่เข้าใจโดยเฉพาะของตนเอง

Siripol (2022) กล่าวถึงหลักการของแนวคิดการเชื่อมโอนภาษา ดังนี้

1. ใช้ภาษาไทยเป็นบางคำแทรกไปในระหว่างการสอนภาษาอังกฤษ
2. ใช้ภาษาไทยเปลี่ยนสลับไปมาระหว่างภาษาอังกฤษระหว่างการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้สร้างความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

Daron B.L., et. al. (2022) กล่าวถึงหลักการของแนวคิดการเชื่อมโอนภาษา ดังนี้

1. สร้างบรรยากาศหรือสถานการณ์ในห้องเรียนให้มีความครอบคลุมเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการโต้ตอบทั้ง 2 ภาษา

2. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สร้างความหมายและความเข้าใจด้วยตนเองจากการพูดโต้ตอบ

3. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อสร้างความมั่นใจและให้อิสระในการเรียนรู้กับนักเรียน

Ambele (2022) กล่าวถึงหลักการของแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา ดังนี้

1. ครูและนักเรียนมีการสนทนาและปฏิสัมพันธ์กันเพื่อสื่อความหมายทั้งโดยตรงและโดยนัย โดยใช้ทั้งภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 ในการสนทนา

2. เมื่อครูต้องการอธิบายเนื้อหาใหม่ ครูจะใช้ภาษาที่ 1 อธิบายให้เข้าใจก่อนจากนั้นจึงนำภาษาที่ 2 มาเชื่อมระหว่างการเรียนการสอน

Nilubol, et.al. (2023) กล่าวถึงหลักการของแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา ดังนี้

1. การเชื่อมโยงภาษาเป็นการทำให้ภาษาที่มีความยืดหยุ่นในการใช้มากยิ่งขึ้นจากการที่นักเรียนสามารถใช้ได้ทั้งภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 ในการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน

2. ควรมีพื้นที่และช่วงระยะเวลาสำหรับนักเรียนในการใช้ภาษาเพื่อให้อิสระในการใช้ทั้งภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 ร่วมกัน

จากการศึกษาหลักการของแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา (Translanguaging) จากนักวิชาการภายในประเทศแล้วสามารถสรุปได้ว่า 1. การเชื่อมโยงภาษาครูควรมีความยืดหยุ่นในการใช้ทั้งภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 ในการสนทนากับนักเรียนระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน 2. การเชื่อมโยงภาษาครูควรให้ระยะเวลาแก่นักเรียนในการสร้างพื้นที่ในการเรียนรู้และการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารและเพื่อสร้างความหมายในสิ่งที่เรียนรู้ 3. การเชื่อมโยงภาษาหากต้องการอธิบายเนื้อหาใหม่ให้นักเรียนครูควรใช้ภาษาที่ 1 ในการอธิบายจากนั้นจึงใช้ทั้งภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 ในการเชื่อมบทสนทนาเพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น 4. การเชื่อมโยงภาษาครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนเพื่อให้นักเรียนมีการรวมกลุ่มเพื่อใช้ภาษาในการสื่อสารและระหว่างการสื่อสารนักเรียนสามารถใช้ได้ทั้งภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 ตลอดการร่วมกิจกรรม

3.3 ทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม (Sociocultural Theory)

Vygotsky (1978) มีแนวคิดพื้นฐานว่าการ เรียนรู้และการพัฒนาการของมนุษย์เกิดจากปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมเป็นลำดับแรกแล้วผ่านกระบวนการทาง จิตใจเป็นความเข้าใจภายในตนเอง ในที่สุด โดยมี Zone of Proximal Development เป็นพื้นที่แสดงช่วงห่าง ระหว่างความสามารถที่เป็นจริงของแต่ละบุคคลและ ความสามารถที่เป็นไปได้ของบุคคลนั้นหลังจากได้รับ ความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถมากกว่าโดยใช้ เครื่องมือ เช่น ภาษาเป็นสื่อกลาง (Mediation)

3.3.1 การเรียนรู้ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ

พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ และการเสริมต่อการเรียนรู้ พื้นที่รอยต่อพัฒนาการเป็นระยะห่างระหว่างระดับพัฒนาการที่เป็นจริงกับระดับพัฒนาการที่สามารถเป็นไปได้ เด็กสามารถแก้ปัญหาที่ยากเกินกว่าระดับพัฒนาการที่แท้จริงของเขาได้ หากได้รับการแนะนำช่วยเหลือหรือได้รับความ

ร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีความสามารถมากกว่า ต่อมาจะอธิบายแนวความคิดเรื่องการเสริมต่อการเรียนรู้ การเสริมต่อการเรียนรู้เป็นบทบาทผู้สอนในการส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนและเตรียมการชี้แนะหรือให้ความช่วยเหลือเพื่อให้ผู้เรียนไปสู่พัฒนาการในระดับที่สูงขึ้น จากนั้นก็จะอธิบายข้อเสนอแนะที่ทำให้การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ ซึ่งพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) คือการจัดการเรียนรู้จะต้องคำนึงถึงระดับพัฒนาการ 2 ระดับ คือ ระดับพัฒนาการที่เป็นจริง (Actual Development Level) และระดับพัฒนาการที่สามารถจะเป็นไปได้ (Potential Development Level) ระยะห่างระหว่างระดับพัฒนาการที่เป็นจริงและระดับพัฒนาการที่สามารถจะเป็นไปได้ เรียกว่า พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ซึ่งไวก็อตสกีเปรียบเทียบการเรียนรู้กับพัฒนาการไว้ดังนี้

Past Learning	:	Actual Development Level
Present Learning	:	Zone of Proximal Development
Future Learning	:	Potential Development Level

พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) เป็นการทำหน้าที่หรือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งที่ในปัจจุบันที่บุคคลยังไม่มีความสามารถจะทำได้ แต่อยู่ในกระบวนการที่จะทำให้บุคคลมีความพร้อม สามารถทำหน้าที่หรือทำงานได้อย่างสมบูรณ์ในอนาคต เป็นกระบวนการที่ยังอยู่ในระหว่างการเริ่มต้น (Embryonic State) ซึ่งไวก็อตสกีเปรียบเทียบว่าเป็น “ดอกตูม” (Buds) หรือดอกไม้ (Flowers) ของพัฒนาการมากกว่าที่จะเป็น “ผล” (Fruits) ของพัฒนาการ

พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ คือ บริเวณที่เด็กกำลังจะเข้าใจในบางสิ่งบางอย่าง จากการเป็นครูและนักวิจัยของเขา เขาตระหนักอยู่เสมอว่าเด็กมีความสามารถที่จะแก้ปัญหาที่เกินกว่าระดับพัฒนาการทางสติปัญญาของเขาที่จะทำได้ หากเขาได้รับคำแนะนำ ถูกกระตุ้น หรือชักจูงโดยใครบางคนที่มีสติปัญญาที่ดีกว่า บุคคลเหล่านี้อาจเป็นเพื่อนที่มีความสามารถ นักเรียนคนอื่นๆ พ่อแม่ ครู หรือใครก็ได้ที่มีความเชี่ยวชาญ ไวก็อตสกีได้ให้คำนิยามพื้นที่รอยต่อพัฒนาการนี้ว่า “ระยะห่างระหว่างระดับพัฒนาการที่แท้จริง ซึ่งกำหนดโดยลักษณะการแก้ปัญหาของแต่ละบุคคลกับระดับของศักยภาพแห่งพัฒนาการที่กำหนด โดยผ่านการแก้ปัญหาภายใต้คำแนะนำของผู้ใหญ่ หรือในการร่วมมือช่วยเหลือกับเพื่อนที่มีความสามารถเหนือกว่า “และได้กล่าวสนับสนุนอีกว่า “พื้นที่รอยต่อพัฒนาการในวันนี้ จะเป็นระดับของพัฒนาการในวันพรุ่งนี้ อะไรก็ตามที่เด็กสามารถทำได้โดยอยู่ภายใต้ความช่วยเหลือในวันนี้ วันพรุ่งนี้เขาจะสามารถทำได้ด้วยตัวเอง เพียงได้รับการเรียนรู้ที่ดีก็จะนำมาซึ่งพัฒนาการที่เจริญขึ้น”

พื้นที่รอยต่อพัฒนาการจะอยู่ระหว่าง ระดับของการแสดงพฤติกรรมโดยได้รับการช่วยเหลือ กับ การทำงานที่เด็กทำอย่างอิสระตามลำพัง พื้นที่รอยต่อของพัฒนาการนี้ไม่มีความคงที่ไม่มีแน่นอน แต่จะแปรเปลี่ยนไป ซึ่งในความแปรเปลี่ยนนั้น ได้ทำให้เด็กกลายมาเป็นผู้ที่มี

ความสามารถในการเรียนรู้มากขึ้นและมีความเข้าใจในความซับซ้อนของมโนทัศน์และทักษะต่างๆ มากยิ่งขึ้น อะไรก็ตามที่เด็กได้รับการช่วยเหลือในอดีต จะกลายมาเป็นการทำงานอย่างอิสระตามลำพังในปัจจุบัน และเมื่อเผชิญกับสถานการณ์การเรียนรู้ใหม่ จากที่เคยทำงานอย่างอิสระตามลำพัง ก็จะกลับกลายมาเป็นการทำงานที่ต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญว่า วงจรนี้ก็จะเกิดขึ้นต่อเนื่องซ้ำไปซ้ำมา เพื่อการได้มาซึ่งความรู้ ทักษะ กลวิธี หรือพฤติกรรมการเรียนรู้อื่นๆ ที่มีคุณภาพสูงขึ้น เด็กๆ แต่ละคนอาจมีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการที่มีความแตกต่างกัน สำหรับเด็กบางคน อาจเป็นไปได้ว่าเขาต้องการความช่วยเหลือในการทำกิจกรรมที่ได้มาซึ่งการเรียนรู้เพียงเล็กน้อย ขณะที่เด็กคนอื่นๆ สามารถเรียนรู้แบบก้าวกระโดดต่อไปได้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือที่น้อยมาก และเป็นไปได้ที่ว่า เด็กๆ อาจต้องการความช่วยเหลือในการเรียนรู้ในเรื่องบางเรื่องมากกว่าเรื่องอื่นๆ ดังนั้น เด็กจะมีการตอบสนองต่อการได้รับความช่วยเหลือที่แตกต่างกันในแต่ละครั้งที่เกิดกระบวนการเรียนรู้ เช่น เด็กที่ใช้ภาษาได้ดี จะไม่มีความรู้สึกยุ่งยากที่จะสรุปแนวความคิดที่ได้มาจากการอ่านเพื่อความเข้าใจ แต่อาจจะรู้สึกลำบากเต็มไปด้วยอุปสรรคเป็นอย่างยิ่งเมื่อต้องเรียนรู้การคำนวณตัวเลขจำนวนมาก นอกจากนี้ ขณะที่อยู่ในแต่ละขั้นตอนของการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง พฤติกรรมการตอบสนองของเด็กที่มีต่อการให้ความช่วยเหลือจะแตกต่างกัน เช่น ในช่วงสัปดาห์แรกของการฝึกนับสิ่งของเด็กต้องการความช่วยเหลือเป็นอย่างมาก โดยเด็กจะแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการที่อยู่ในความคิดของตนออกมาอย่างมากมาย เป็นต้นว่า การเป็นคนช่างซักช่างถามจำนวนสิ่งของกับพ่อแม่ หรือ ให้พ่อแม่เป็นฝ่ายตั้งโจทย์ถามคำถามเกี่ยวกับจำนวนสิ่งของ ถ้าในเวลานั้นหรือในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ พ่อแม่ได้จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และตอบสนองต่อความต้องการของเด็ก เด็กจะสามารถนับเลขได้ถูกต้องและเร็วกว่าที่เด็กจะเรียนรู้แบบลองผิดลองถูกตามลำพัง แต่เมื่อเด็กเกิดการเรียนรู้และมีความเข้าใจเกี่ยวกับการนับจำนวนสิ่งของได้บ้างแล้ว พฤติกรรมที่ต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับเรื่องนี้ของเด็กก็จะค่อยๆ ยุติไปในที่สุด

3.3.2 พัฒนาการและการเรียนรู้

Vygotsky (1978) อธิบายว่า พัฒนาการและการเรียนรู้มีลักษณะที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน การเรียนรู้นำไปสู่พัฒนาการ สนับสนุนพัฒนาการ หรือผลักดันให้พัฒนาการเป็นไปในระดับที่สูงขึ้น เป็นการขยายระดับพัฒนาการออกไปอย่างไม่มีขีดจำกัด โดยเกิดจากการเรียนรู้มโนทัศน์ 2 ประเภท คือ 1) มโนทัศน์โดยธรรมชาติ (Spontaneous or Everyday Concepts) และ 2) มโนทัศน์ที่เป็นระบบ (Scientific or Schooled Concepts)

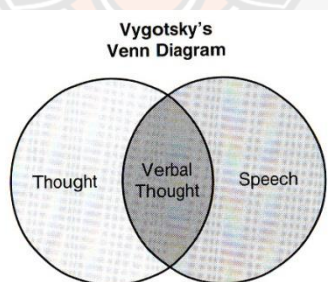
1) มโนทัศน์โดยธรรมชาติ (Spontaneous or Everyday Concepts) เกิดจากการสังเกตหรือจากการรับรู้ความรู้สึกทางประสาทสัมผัส อันเป็นประสบการณ์ที่เราสร้างขึ้นมาจากตัวตนเองจากเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันทุกๆ ไป และได้ถูกนำมาใช้ในลักษณะที่เราแทบไม่รู้ตัว

2) มโนทัศน์ที่เป็นระบบ (Scientific or schooled concepts) เป็นมโนทัศน์ที่ได้ถูกพัฒนาขึ้นมาในลักษณะที่เป็นระบบมากขึ้น มีลักษณะกว้างๆ มีความเป็นนามธรรมมาก และได้ถูกนำมาใช้อย่างมีระเบียบแบบแผนและมีจุดมุ่งหมาย ดังนั้น มโนทัศน์ที่เป็นระบบจึงเปรียบได้กับมโนทัศน์ที่เกิดจากการเรียนในโรงเรียนหรือสถานศึกษา

มโนทัศน์ทั้ง 2 ประเภทนี้ทำงานประสานกัน มโนทัศน์ในชีวิตประจำวันมีความจำเป็นสำหรับเด็กที่จะเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งมโนทัศน์ที่เป็นระบบ มโนทัศน์ที่เป็นระบบจะทำหน้าที่หลอมรวมมโนทัศน์ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เด็กได้นำไปใช้ประกอบการคิดซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มากขึ้น รวมทั้งเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาและขยายมโนทัศน์โดยธรรมชาติให้กลายเป็นมโนทัศน์ที่เป็นระบบ การพัฒนาจากความรู้ความเข้าใจจากมโนทัศน์โดยธรรมชาติไปสู่มโนทัศน์ที่เป็นระบบ จะต้องอาศัยสื่อกลางที่มีความหมาย (Mediation) ดังนี้

1) ภาษา (Language)

ไวท์ฮอตสกีได้แสดงทัศนะไว้ว่า ภาษาเกิดขึ้นครั้งแรกเป็นภาษาที่ไม่ได้แสดงถึงความคิด เป็นช่วงระยะเวลาที่ความคิดกับภาษาไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่เมื่อเด็กมีพัฒนาการมากขึ้น ความคิดกับภาษาจะเริ่มมีความสัมพันธ์กันมากขึ้น ความคิดถูกแสดงให้เห็นออกมาผ่านทางภาษา ซึ่งภาษาที่แสดงออกมาจะมีความเป็นเหตุเป็นผลมากขึ้น ก็เป็นผลสืบเนื่องจากการใช้ความคิดที่มากขึ้น (Vygotsky, 1986) ดังนั้น ภาษาจึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความคิด และในขณะเดียวกันเราก็พัฒนาภาษาโดยผ่านทางความคิดด้วยเช่นกัน ความสัมพันธ์ที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันนี้ ทำให้เกิดความเชื่อที่ว่าพฤติกรรมทางสังคมซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา สามารถนำไปสู่การเพิ่มพัฒนาการทางความคิดได้ และนี่เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ทฤษฎีของไวท์ฮอตสกีมีความแตกต่างไปจากนักจิตวิทยารุ่นเดียวกันกับเขา

ภาพ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการคิดและการพูดตามแนวคิดของไวท์ฮอตสกี

(ที่มา : Wing & Putney, 2002)

เด็กใช้ภาษาในการสื่อสารความคิดระหว่างบุคคล และสื่อสารกับความคิดของตนเองด้วยการพูดกับตนเอง (Inner Speech) ตัวอย่างเช่น เด็กอายุ 4 ขวบ ผู้ซึ่งได้รับจิกซอร์รูปภาพเป็นของขวัญวันเกิด เขาพยายามต่อจิกซอร์แต่ก็ทำไม่สำเร็จ ในขณะที่ต่อชิ้นส่วนก็จะพูดกับตนเองไปพร้อม ๆ

กัน รวากับว่ามีคนอื่นร่วมทำงานด้วย จนกระทั่งพ่อเข้ามามีส่วนร่วม พ่อนั่งข้าง ๆ เขาและให้คำแนะนำว่าควรจะต้องวางชิ้นส่วนตรงส่วนที่เป็นมุมก่อน ถ้าชิ้นส่วนนั้นมีส่วนที่เป็นสีแดงก็ให้หาชิ้นส่วนอื่นๆ ที่มีสีแดงรวมอยู่ด้วย ถ้าเด็กดูเหมือนว่ากำลังมีความคับข้องใจ พ่อจะแสดงตัวอย่างโดยการต่อชิ้นส่วนสองชิ้นที่เป็นภาพเนื้อเดียวกัน พร้อมทั้งอธิบาย จนกระทั่งเด็กต่อจิ๊กซอว์จนสำเร็จ พ่อให้คำพูดที่ท้าทายให้เขาต่อจิ๊กซอว์ภาพนี้อีกครั้งด้วยตัวของเขาเองตามลำพัง เขาเริ่มต้นด้วยการแบ่งชิ้นส่วนจิ๊กซอว์ออกเป็นกลุ่ม สีเดียวกันก็กองไว้เป็นพวกเดียวกัน จากนั้น พ่อค่อยๆ ถอยหลังออกมาปล่อยให้เด็กทำงานอย่างอิสระมากขึ้นเรื่อยๆ จากการที่เด็ก ๆ พุดไปพร้อม ๆ กับที่ทำการกิจกรรม

ไวท์ทอสก็อธิบายว่า เด็กเริ่มต้นจากการสื่อสารกับบุคคลอื่น แล้วกลายมาเป็นการสื่อสารกับความคิดของตนเองโดยการพูดกับตนเอง ต่อมาเมื่อเด็กได้สร้างความรู้ และเพิ่มพูนความเข้าใจในสิ่งต่างๆ มากขึ้น เสียงที่เปล่งออกมาจากการพูดกับตนเองจึงค่อยๆ เงียบไป กลายเป็นการสื่อสารภายใน กระบวนการคิดของเด็กเท่านั้น ซึ่งขณะที่เด็กกำลังใช้ความคิดแสดงว่าเด็กกำลังสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) ขึ้น อันเป็นการสร้างความหมายใหม่ขึ้นจากภายในตน โดยใช้ความคิดของตนตีความหมายของภาษาหรือปรากฏการณ์ต่างๆ เพื่อทำให้ความรู้ความเข้าใจของตนเองมีความชัดเจนยิ่งขึ้น (Vygotsky, 1978, pp. 56-57) จากตัวอย่างที่เด็กต่อจิ๊กซอว์ การที่เด็กพูดออกมาในขณะที่ทำการกิจกรรม จึงเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า ในขณะที่เด็กกำลังคิดอะไรอยู่ในใจ หรือพยายามสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับตนเอง ซึ่งไวท์ทอสก็อธิบายว่าขณะนั้นเด็กกำลังสร้างพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ขึ้น

2) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction)

ทารกเกิดมาพร้อมกับพื้นฐานทางความคิดความเข้าใจกับสิ่งต่างๆ ในระดับต่ำ (Lower Mental Functions) คือ มีความใส่ใจ การรู้สึก การรับรู้ ความจำ ที่ไม่ซับซ้อน เนื่องจากขีดจำกัดทางชีวภาพ การมีจินตนาการหรือจารึกประสบการณ์บางสิ่งบางอย่างให้อยู่ภายในความทรงจำอาจยากเกินกว่าความสามารถของเด็กที่จะสามารถทำได้ แต่การที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) กับพ่อแม่ ครู และคนอื่นๆ ที่ให้ความเอาใจใส่ ดูแล ช่วยเหลือแก่เด็ก จะช่วยให้เด็กได้สร้างและเด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างไม่มีขีดจำกัดขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมที่จะเอื้อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน ความช่วยเหลือในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการนอกจากจะเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เชี่ยวชาญกับผู้เริ่มฝึกหัด เมื่อผู้เชี่ยวชาญมีความสามารถมากกว่าได้ช่วยเหลือผู้เริ่มฝึกหัด การช่วยเหลือในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการที่ไวท์ทอสก็ได้อธิบายไว้นั้น ยังกินความหมายที่กว้างและลึกซึ้งยิ่งกว่านี้ โดยขยายความรวมไปถึงการร่วมมือทางสังคมในการทำกิจกรรมด้วย ซึ่งไม่ใช่เพียงเด็กต้องการผู้ใหญ่ที่คอยให้ความช่วยเหลือเท่านั้น ไวท์ทอสก็เชื่อว่าเด็กสามารถเริ่มกิจกรรมในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการระดับที่สูงขึ้นได้จากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนๆ หรืออาจจะกับเด็กๆ ที่อยู่ในระดับพัฒนาการที่ต่างกัน หรือแม้กระทั่งกับเพื่อนใน

จินตนาการ สำหรับการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนนั้น ผู้สอนอาจทำได้หลายอย่าง เช่น ผู้สอนอาจแสดงการพูดเป็นนัยหรือเพียงแค่ออกใบ้ สร้างเงื่อนไขในการเรียนรู้บางอย่างขึ้นมา การถามคำถามนำ การบอกให้ผู้เรียนทบทวนสิ่งที่ได้พูดอธิบายไปแล้ว การถามผู้เรียนว่าเข้าใจอะไรบ้างจากการเรียนรู้เป็นระยะๆ การสาธิตประกอบการอธิบายซึ่งบางงานอาจจะสาธิตบางส่วนหรือบางงานก็อาจจะสาธิตให้เห็นทั้งหมด การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ การฝึกหัดทักษะเฉพาะอย่างที่เป็นจำเป็นสำหรับผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้ เป็นต้น นอกจากนี้ พฤติกรรมการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมยังรวมไปถึงการโต้ตอบพูดคุยกับบุคคลซึ่งได้นำเสนอผลงาน หรือแม้กระทั่งขณะที่เด็กกำลังจินตนาการ แล้วกำลังพยายามถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นคำพูดเพื่ออธิบายบางสิ่งบางอย่างให้แก่เพื่อนๆ

3) วัฒนธรรม (Culture)

ไวท์ฮอตสกี อธิบายว่า เด็กจะปรับเปลี่ยนความคิดความเข้าใจไปตามประสบการณ์ที่ได้รับจากสังคมและวัฒนธรรมของเขา จนกระทั่งสร้างความรู้ขึ้นมา ทำให้เด็กมีกระบวนการทางปัญญาในระดับที่สูงขึ้น (Higher Mental Functions) ซึ่งแต่ละวัฒนธรรมจะถ่ายทอดลักษณะเฉพาะของความเชื่อและค่านิยมในวัฒนธรรมนั้นไปสู่เด็กๆ ทำให้เขารู้ว่า เขาคิดอะไร และควรคิดอย่างไรจึงจะเหมาะสม (Shaffer, 1999:259-260) เช่น เด็กที่อยู่นอกระบบการศึกษา แม้ว่าจะไม่สามารถคิดคำนวณตัวเลขด้วยวิธีการที่เป็นขั้นตอนและเป็นระบบเหมือนกับเด็กที่เรียนอยู่ในโรงเรียน แต่เด็กเหล่านั้นก็มีความเข้าใจเกี่ยวกับตัวเลขที่จะต้องใช้ในการชีวิตประจำวันในแบบฉบับของเขา รู้จักใช้ตัวเลขในการเจรจาต่อรองหรือการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้เขาสามารถเอาตัวรอดจากการถูกคุกคามต่างๆ ได้ ซึ่งเด็กที่เรียนในระบบการศึกษาอาจยังไม่มี ความเข้าใจในเรื่องนี้เท่ากับเขา นั่นเป็นเพราะเด็กทั้งสองกลุ่มอยู่คนละบริบทเชิงสังคมวัฒนธรรม

4) การเลียนแบบ (Imitation)

ไวท์ฮอตสกี อธิบายว่า บทบาทของการเลียนแบบมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และพัฒนาการ เช่น ถ้าเด็กกำลังเกิดอุปสรรคในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ครูจึงแก้ปัญหาให้เห็นเป็นตัวอย่างบนกระดานดำ ในขณะที่เด็กอาจจะเลียนแบบวิธีการแก้ปัญหาของครู โดยสร้างความเข้าใจขึ้นภายในตนเอง แต่ถ้าครูให้แก้ปัญหาคณิตศาสตร์ที่ยากขึ้น อันเป็นการขยายสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปสู่สิ่งที่เรียนรู้ใหม่ เด็กอาจจะยังไม่สามารถเข้าใจได้ในขณะนั้น ครูจึงจำเป็นต้องแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ลักษณะนี้หลายๆ ครั้ง เพื่อให้เด็กค่อยๆ เลียนแบบวิธีการแก้ปัญหาอย่างค่อยเป็นค่อยไป

5) การชี้แนะหรือการช่วยเหลือ (Guidance or Assistance)

การชี้แนะหรือการช่วยเหลือ เป็นการร่วมมือทางสังคม (Social Collaborative) ที่สนับสนุนให้พัฒนาการทางความรู้ความเข้าใจเกิดการเจริญงอกงาม ไวท์ฮอตสกีจะเน้นไปที่การมีบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญกว่าอาสาที่จะมีส่วนร่วมให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์การเรียนรู้โดยให้การดูแล

เอาใจใส่และปรับปรุงผู้เรียนที่เริ่มฝึกหัด การจัดเตรียมสิ่งที่จะช่วยสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนเพิ่มความรู้ ความเข้าใจในการแก้ปัญหา ซึ่งไวก็อตสกีเปรียบเทียบว่าเป็น “นั่งร้าน (Scaffold)” ซึ่งในบริบทที่ เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ หมายถึง “การเสริมต่อการเรียนรู้”

จากการศึกษาสรุปได้ว่าทฤษฎีของวัฒนธรรมและสังคมให้ความสำคัญกับวัฒนธรรม และสังคมมาก ทฤษฎีนี้กล่าวว่า สังคมและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งที่จะส่งเสริมความฉลาดและ กระบวนการเรียนรู้ในพัฒนาการของเด็ก ไวก็อตสกี เชื่อว่า ตัวเรามีปฏิกริยามีสัมพันธ์กับสังคมและ วัฒนธรรม ซึ่งจะทำให้เราเป็นมนุษย์ที่มีความฉลาดและแตกต่างจากสัตว์ ไวก็อตสกี ได้กล่าวว่า มนุษย์ ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมตั้งแต่แรกเกิด ซึ่งนอกจากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติแล้ว ยังมีสิ่งแวดล้อม ทางสังคม คือวัฒนธรรมที่สังคมสร้างขึ้น ดังนั้น สถาบันสังคมต่างๆ เริ่มตั้งแต่สถาบันครอบครัวจะมี อิทธิพลต่อพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของแต่ละบุคคลเด็กเรียนรู้สัญลักษณ์ต่าง ๆ และคำพูดเป็นครั้งแรก จากสังคม ซึ่งความฉลาดความสามารถ ในการสื่อสารด้านภาษานี้เองเป็นพื้นฐานที่ทำให้เด็ก แตกต่างจากสัตว์ นอกจากนั้นภาษายังเป็นเครื่องมือสำคัญของการคิดและพัฒนาเชาว์ปัญญาขั้นสูง พัฒนาการทางภาษาและทางความคิดของเด็กเริ่มด้วยการพัฒนาที่แยกจากกัน แต่เมื่ออายุมากขึ้น พัฒนาการทั้งสองด้านจะเป็นไปร่วมกัน

4. ความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงสหภาพยุโรป (CEFR)

4.1 ความเป็นมาของความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงสหภาพยุโรป (Europe)

เนื่องจากในปี ค.ศ. 1971 ผู้เชี่ยวชาญทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและกลุ่มของผู้เชี่ยวชาญ ในด้านต่างๆของประเทศในสหภาพยุโรปได้รวมตัวกันเพื่อสร้างโครงสร้างที่จะอ้างอิงและ วัดความสามารถทางด้านภาษาต่างๆของพลเมืองของประเทศต่างๆที่เป็นสมาชิกของสหภาพยุโรปโดย มีกลุ่มโครงการ “การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของพลเมืองยุโรป Language Learning for European Citizenship) เป็นแกนนำในการทำโครงการนี้ ซึ่งมีผู้แทนจากประเทศต่างๆเข้าร่วมเป็น สมาชิกสมาชิกโครงการ และมีผู้แทนจากแคนาดาเข้าร่วมเป็นสมาชิกสังเกตการณ์ด้วย และกลุ่ม สมาชิกของโครงการได้มอบหมายให้สมาชิกโครงการจากมหาวิทยาลัย Fribourg เป็นตัวแทนของ โครงการในการจัดพัฒนาและร่างเอกสารอ้างอิงทางภาษา (scale descriptor) ที่จะใช้วัดการทดสอบ ความสามารถทางภาษาขึ้นโดยได้รับการสนับสนุนจาก มูลนิธิวิทยาศาสตร์แห่งชาติ สวิสเซอร์แลนด์ (Swiss National Science Foundation) หลังจากนั้นกลุ่มสมาชิกจากมูลนิธิ ศูนย์กลางแห่งยุโรป (Eurocentres Foundation) และผู้เชี่ยวชาญจากทางภาษา ศูนย์ ภาษาต่างประเทศแห่งชาติ(National Foreign Language Center) จากสหรัฐอเมริกาได้เป็นผู้ตรวจ และแก้ไขเอกสารอ้างอิงนี้ ซึ่งทางกรรมการยังได้นำเอาข้อเสนอแนะจากแหล่งต่างๆมาพิจารณาและ แก้ไขก่อนที่จะมีการรับรองอย่างเป็นทางการและนำไปใช้เป็นเอกสารอ้างอิงทางการเรียนการสอน

ภาษาในยุโรป จึงได้มีการกำหนดกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Language : CEFR) ซึ่งเป็นการกำหนดขอบเขตของการวัดระดับความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งได้จัดทำเป็นเอกสารอ้างอิงที่ใช้ในสหภาพยุโรปเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร การวางแผนการรายวิชา การวัดผล และการแต่งตั้งตำราในการเรียนการสอนภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของพลเมืองของประเทศที่เป็นสมาชิกของสหภาพยุโรป โดยรวมไปถึง ทักษะทางภาษาและวัฒนธรรมเพื่อเป็นประโยชน์ในการสื่อสารซึ่งกันและกันอย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากว่าพลเมืองของประเทศในสหภาพยุโรปมักจะมีปัญหาในการสื่อสารทางภาษาเพราะความแตกต่างทางด้านการจัดการศึกษาที่แตกต่างกันของประเทศต่างๆ เอกสารอ้างอิงของกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป จึงถือได้ว่าเป็นเอกสารที่จะช่วยให้ผู้ที่อยู่ในวงการการเรียนการสอนภาษาได้นำเอาไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ และจะช่วยในด้านการประสานงานกันระหว่างประเทศต่างให้ดีขึ้น

กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป กำเนิดขึ้นหลังจากที่รัฐมนตรีสหภาพยุโรปได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของความเป็นหนึ่งเดียวกันของสมาชิกประเทศซึ่งรวมไปถึงภาษาและวัฒนธรรมที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของพลเมืองในประเทศของสหภาพยุโรป จากเป้าหมายของการส่งเสริมความเป็นหนึ่งเดียวกันนี้ทางรัฐมนตรีสหภาพยุโรปจึงได้เรียกร้องให้รัฐบาลของประเทศที่เป็นสมาชิกให้มีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างรัฐบาลของประเทศสมาชิกและสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนทางด้านภาษาและการผลิตตำราให้พิจารณาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและการวัดผลทางภาษารวมทั้งการสร้างตำราและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ทันสมัยขึ้น นอกจากการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและการวัดผลของกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป จะถือเอาความสำคัญของการใช้ภาษาโดยทั่วไปเป็นหลักการหรือพูดอย่างง่าย ๆ ว่า การใช้ภาษาเพื่อเป็นสื่อในการสื่อสาร (Action-Oriented) หรือเป็นการใช้ภาษาเพื่อทำงานให้ได้ผลสำเร็จในชีวิตประจำวัน (Social Agent with task) การพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป จึงเน้นที่จะใช้วัดความสามารถทางภาษาจากทั้งสองทางคือ ผู้ใช้ภาษาและผู้ทดสอบภาษาที่จะนำภาษาไปใช้เพื่อสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ และเน้นที่จะทดสอบว่าผู้ใช้ภาษาหรือผู้เรียนภาษามีความสามารถที่จะทำอะไรได้บ้าง เอกสารอ้างอิงเกณฑ์จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆคือเกณฑ์เพื่อใช้อ้างอิงสำหรับบุคคลทั่วไปและเกณฑ์เฉพาะสำหรับผู้ใช้เพื่อวัดผลความสามารถทางภาษาซึ่งจะแบ่งออกเป็นสามส่วนคือส่วนที่เน้นวัดความสามารถของผู้ใช้ภาษา (user-oriented scale) โดยเน้นในด้านผู้ใช้ภาษาสามารถใช้ภาษาเพื่อทำอะไรได้ ส่วนที่สองเป็นส่วนที่ใช้เพื่อเป็นแนวทางของผู้ทดสอบ (assessor-oriented scale) เพื่อประเมินระดับความสามารถของผู้ได้รับการทดสอบโดยเน้นในด้านความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อปฏิบัติงานในด้านต่างๆ และส่วนที่สามคือส่วนที่วัดความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาเพื่อสื่อสารให้เหมาะสมตามระดับของ

ความสามารถ ซึ่งโดยรวบแล้วการวัดความสามารถทางภาษาของกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป จะเน้นทั้งด้านว่าผู้ใช้ภาษาจะทำอะไรได้ และทำได้ระดับใด

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและต้องการที่จะยกระดับมาตรฐานการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียน ทั้งด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ตำราเรียน และการประเมิน โดยมาตรฐานนี้จะระบุถึงทักษะที่ผู้เรียนแต่ละระดับต้องรู้อย่างชัดเจน ซึ่งได้จำแนกผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม 6 ระดับความสามารถ ดังนี้ ระดับ A1 สามารถใช้และเข้าใจประโยคง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน ระดับ A2 สามารถใช้และเข้าใจประโยคในชีวิตประจำวันในระดับกลาง ระดับ B1 สามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความทั่ว ๆ ไปได้ จัดการกับสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น ระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ ระดับ B2 สามารถใช้ภาษาในระดับดี พูดและเขียนได้แทบทุกเรื่องอย่างถูกต้อง คล่องแคล่วขึ้น รวมทั้งอ่าน และทำความเข้าใจกับบทความที่มีเนื้อหายากขึ้นได้ ระดับ C1 สามารถพูดแสดงความรู้สึกได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่ต้องหยุดคิดหาคำศัพท์ เขียนข้อความที่ซับซ้อนได้ชัดเจนถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ ระดับ C2 สามารถใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยมใกล้เคียงเจ้าของภาษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเสนอกรอบความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงสหภาพยุโรปดังนี้

4.2 ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงสหภาพยุโรประดับประถมศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต้องมีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษเมื่อเทียบกับกรอบอ้างอิงสหภาพยุโรปอยู่ในระดับ A1 โดยแบ่งเป็นทักษะต่างๆดังนี้ Listening, Reading, Spoken Interaction, Spoken Production, Written Interaction, Strategies และ Language Quality ซึ่งได้จำแนกรายละเอียดของแต่ละทักษะไว้ดังนี้ สถาบันภาษาอังกฤษ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557)

ตาราง 7 แสดงการจำแนกรายละเอียดของทักษะ

Listening ประกอบด้วยทักษะย่อยดังนี้

การฟังโดยรวม (OVERALL LISTENING)	การฟังคู่สนทนา (LISTEN TO INTERLOCUTOR)	การฟังการอภิปราย (LISTEN IN DISCUSSION)	การฟังในฐานะผู้ฟัง / ผู้ชม (LISTEN IN AUDIENCE)	การฟังจากโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ (LISTEN TO TV, FILM)	การฟังประกาศ (LISTEN TO ANNOUNCEMENTS)
- สามารถเข้าใจคำและวลีง่าย ๆ ที่ได้ยิน Excuse me - สามารถเข้าใจคำศัพท์ วันใน	- สามารถเข้าใจสำนวนการทักทาย การกล่าวลา เช่น Hello Good morning Good bye	สามารถเข้าใจคำและประโยคสั้น ๆ ที่กล่าวอย่างช้า ๆ และชัดเจนเมื่อฟังบทสนทนา	-	-	สามารถจับใจความประกาศหรือข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ และชัดเจน เช่นที่ สนามบินนานาชาติ

ตาราง 7 แสดงการจำแนกรายละเอียดของทักษะ(ต่อ)

Reading ประกอบด้วยทักษะย่อยดังนี้

การอ่านโดยรวม (OVERALL READING)	การอ่านเพื่อหา ข้อมูลเบื้องต้น (READ FOR ORIENTATION)	การอ่านข้อมูล และข้อโต้แย้ง (READ INFO & ARGUMENT)	การอ่านคำสั่ง คำ ชี้แจงขั้นตอน (READ INSTRUCTIONS)	การอ่าน วรรณกรรม (READ LITERATURE)	เอกสารโต้ตอบ (READ CORRESPONDENCE)
สามารถจำชื่อ คำและวลีที่ได้ เรียนมาแล้ว และสามารถ นำไปใช้ใน ประโยคง่าย ๆ ที่มีรูปภาพ ประกอบ	สามารถเข้าใจ คำและวลีที่ ปรากฏบนป้าย สัญญาณต่าง ๆ ใน ชีวิตประจำวัน เช่น car park	สามารถเข้าใจ แบบฟอร์มและ ให้ข้อมูล พื้นฐานส่วน บุคคล เช่น name	สามารถเข้าใจ คำแนะนำง่าย ๆ ที่คุ้นเคย ที่มี หรือไม่มี ภาพประกอบ ได้	-	สามารถเข้าใจ ข้อความสั้น ๆ ที่ เพื่อนเขียนใน สถานการณ์ ประจำวัน เช่น back at 4 o'clock.

Spoken Interaction ประกอบด้วยทักษะย่อย ดังนี้

การสนทนา (CONVERSATION)	การอภิปราย (DISCUSSION)	การแลกเปลี่ยนข้อมูล (INFORMATION EXCHANGE)	การติดต่อกิจธุระ (TRANSACTIONS)	การสนทนาทาง โทรศัพท์ (TELEPHONING)
สามารถทักทายและ กล่าวลาอย่างง่าย ๆ - สามารถถามทุกข์ – สุขได้ - สามารถโต้ตอบเพื่อ ถามและตอบคำถาม ง่าย ๆ และสามารถขอ พูดซ้ำแก้ไขคำพูด และ ขอความช่วยเหลือได้ - สามารถถามและตอบ คำถามส่วนตัว ง่าย ๆ	-	สามารถถาม ตอบ เกี่ยวกับบุคคลที่รู้จัก สิ่งของที่มีของตนเอง และคู่สนทนา ถ้าคู่ สนทนาพูดซ้ำ ๆ และ ชัดเจน	- สามารถซื้อของ ในร้านโดยการพูด และใช้ท่าทาง ประกอบ - สามารถสนทนา เรื่องใน ชีวิตประจำวัน เกี่ยวกับตัวเลข ง่าย ๆ เช่น ราคา สินค้า หรือ หมายเลข โทรศัพท์	สามารถรับ โทรศัพท์บอกชื่อ ตัวเองและตอบ คำถามง่าย ๆ เช่น When is Mrs. Jones back?

ตาราง 7 แสดงการจำแนกรายละเอียดของทักษะ(ต่อ)

Spoken Production ประกอบด้วยทักษะย่อยดังนี้

การบรรยาย (DESCRIPTION)	การโต้แย้ง (ARGUING A CASE)	การนำเสนอ (PRESENTATIONS)
<ul style="list-style-type: none"> - สามารถให้ข้อมูลส่วนตัว เช่น ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ สัญชาติ - สามารถบรรยายเกี่ยวกับตัวเอง และครอบครัวด้วยภาษาง่าย ๆ - สามารถบรรยายเกี่ยวกับที่อยู่ของตนเองด้วยภาษาง่าย ๆ 	-	-

Written Interaction ประกอบด้วยทักษะย่อย ดังนี้

การเขียนโดยรวม (OVERALL WRITING)	การเขียนเชิงสร้างสรรค์ (CREATIVE)	การเขียนรายงานข้อมูล และข้อโต้แย้ง (REPORTS: INFO & ARGUMENT)	การเขียนเอกสารโต้ตอบ (CORRESPONDENCE)
สามารถเขียนข้อความเกี่ยวกับตนเอง ที่อยู่อาศัยด้วยวลีสั้น ๆ และง่าย ๆ	-	สามารถกรอกข้อมูลของตนเองในแบบฟอร์มของโรงเรียน เช่น ชื่อ นามสกุล	สามารถเขียนการ์ด เช่น การ์ดอวยพรวันเกิด

Strategies ประกอบด้วยทักษะย่อย ดังนี้

การปฏิสัมพันธ์ (INTERACTION)	การเทียบเคียง (COMPENSATION)	การแก้ไขข้อบกพร่อง (REPAIR)
<ul style="list-style-type: none"> - สามารถพูดติดต่อกับผู้อื่นด้วยคำวลี หรือภาษาทำทางง่าย ๆ - สามารถบอกได้ว่าไม่เข้าใจ - สามารถขอให้คู่สนทนาพูดซ้ำ 	-	-

ตาราง 7 แสดงการจำแนกรายละเอียดของทักษะ(ต่อ)

Language Quality ประกอบด้วยทักษะย่อย ดังนี้

ขอบข่ายของ คำศัพท์ (RANGE)	ความแม่นยำ (PRECISION)	การเชื่อมโยง เรื่อง และความคิด (LINKING TEXT AND IDEAS)	ความถูกต้อง (ACCURACY)	ความ คล่องแคล่ว (FLUENCY)	ภาษาศาสตร์ สังคม (SOCIOLINGUISTIC)
สามารถใช้คำ วลีพื้นฐานง่าย ๆ เกี่ยวกับ ครอบครัวและ รายละเอียด ส่วนบุคคลและ สถานการณ์ ประจำวันง่าย ๆ ได้	สามารถสื่อสาร ข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวและ งานที่ทำอย่าง ง่าย ๆ ได้	สามารถเชื่อมโยง วลีด้วยคำ เช่น and then	สามารถใช้วลี สั้น ๆ ที่จำได้ แล้วเพื่อ จุดประสงค์ บางอย่างได้ อย่างถูกต้อง และ สมเหตุสมผล	สามารถพูด ด้วยถ้อยคำ เดี่ยว ๆ หรือ วลีที่สั้นได้	สามารถใช้คำสุภาพ ในการแนะนำ ตนเอง คำทักทาย คำอำลา เช่น please, thank you

5. ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

5.1 ความหมายของความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

การฟังเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเนื่องจากเป็นทักษะแรกๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่ทักษะการพูด อ่าน และเขียน ทำให้สามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ ซึ่งการสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้น ใช้ไปในการฟังมากที่สุด

Mendelsohn (1994) กล่าวว่า ในการสนทนากันผู้ฟังจำเป็นต้องเข้าใจเรื่องที่ได้ฟัง ไม่เพียงแต่สามารถแยกเสียงหนักเบา เสียงสูงต่ำ และแยกความแตกต่างของเสียงได้เท่านั้น ดังนั้นผู้เรียนภาษาควรมีความสามารถในการฟังอยู่ในระดับสื่อสารได้ คือ เข้าใจคำสั่ง คำอธิบาย เข้าใจความหมายที่มีหลายประโยค และประโยคที่อาจมีคำศัพท์ไม่คุ้นเคย ผู้เรียนที่มีความสามารถในการฟังที่ดีก็จะสามารถรับสารจากผู้ส่งสารด้วยความเข้าใจ เพื่อให้การสื่อความหมายเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และทำให้การสื่อสารนั้นมีประสิทธิภาพ จากความสำคัญดังกล่าวได้มีนักการศึกษาให้คำนิยามความสามารถในการฟังไว้หลากหลาย ดังนี้

Wipf (1984) กล่าวถึง การฟังเพื่อความเข้าใจว่า เป็นทักษะการแก้ปัญหา มีความซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตใจ ซึ่งสามารถอธิบายกระบวนการนี้ได้ยาก ในการเข้าใจภาษาพูด

นั้นผู้ฟังต้องสามารถแยกแยะความแตกต่างของเสียง เข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ การตีความหมายและเจตนาของผู้พูด สามารถจดจำส่วนสำคัญของถ้อยคำในบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย

Anderson and Lynce (1998) กล่าวถึง การฟังที่มีประสิทธิภาพในการสื่อสาร คือ การให้ผู้เรียนฟังแล้วสามารถตอบโต้ได้มากกว่าการฟังฝ่ายเดียวและไม่มีปฏิริยาใดๆ ออกไป จึงได้แบ่งแยกระหว่างการฟังแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Reciprocal listening) และการฟังแบบไม่มีปฏิสัมพันธ์ (Non-reciprocal listening) กล่าวคือ การฟังแบบมีปฏิสัมพันธ์ หมายถึง กิจกรรมการฟังที่ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้พูดและเจตนาความหมายของเนื้อหาที่ฟัง ส่วนการฟังแบบไม่มีปฏิสัมพันธ์ คือ การรับฟังข่าวสารทางเดียว เช่น การฟังวิทยุ การฟังบรรยาย เป็นต้น ซึ่ง Anderson และ Lynce อธิบายว่าความเข้าใจในการฟังมีความซับซ้อน โดยผู้เรียนบูรณาการทักษะต่างๆ เข้าด้วยกันในขณะที่ฟัง นอกจากความรู้ทางภาษาศาสตร์ในการจำแนกเสียง คำศัพท์ โครงสร้างประโยค และการโต้ตอบอย่างเหมาะสมแล้ว ผู้ฟังจำเป็นต้องใช้ความรู้ที่ไม่ใช่ทางภาษาศาสตร์ คือ มีจุดประสงค์ในการฟัง มีความรู้และทักษะทางสังคมวัฒนธรรม และมีความรู้ภูมิหลังที่เหมาะสม และยังอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะการฟังที่สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) การฟังแบบสองทาง (Bidirectional listening) หมายถึง การฟังเพื่อสื่อสารสองทางระหว่างผู้พูดและผู้ฟังโดยตรงทั้งแบบเผชิญหน้าและไม่เผชิญหน้า เช่น การพูดทางโทรศัพท์ การสนทนา

2) การฟังแบบสื่อสารทางเดียว (Unidirectional listening) เป็นการฟังที่รับเฉพาะข้อมูลป้อนเข้าอย่างเดียว เช่น การฟังเพลง ฟังบรรยาย การชมภาพยนตร์

3) การฟังแบบสื่อสารโต้ตอบหลายทาง (Autodirectional listening) เป็นการสื่อสารที่ผู้พูดและผู้ฟังมีปฏิริยาโต้ตอบซึ่งกันและกันครบถ้วน เช่น การสนทนาตอบโต้ ได้ว่าที่

อย่างไรก็ตาม การฟังยังสามารถแบ่งตามหน้าที่ของการฟังได้เป็น 2 ประเภท คือ

1) การฟังแบบแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร (Transactional listening) หมายถึง การฟังที่เน้นการรับข้อมูลข่าวสาร เช่น การบรรยาย การบอกเส้นทาง การฟังคำสั่ง

2) การฟังแบบมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Interactional listening) เป็นการฟังเพื่อการสื่อสารที่เน้นตัวบุคคลในด้านการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกและปฏิริยาต่างๆ มากกว่าการให้ข้อมูลข่าวสาร

Rost (2002) การฟัง คือ กระบวนการภายในจิตใจเพื่อสร้างความหมายจากข้อมูลคำพูดที่ได้ฟัง ซึ่งเป็นกระบวนการอ้างอิง การตีความหมายและการอนุมานเพื่อเข้าใจภาษาพูดโดยบูรณาการ 3 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการรับรู้ (Perception skills) สามารถแยกเสียงและจดจำคำได้ 2) ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis skills) สามารถระบุสำนวนถ้อยคำและกฎการใช้ภาษาได้ และ 3) ทักษะการ

สังเคราะห์ (Synthesis skills) โดยเชื่อมโยงภาษากับตัวบ่งชี้ เช่น สถานการณ์ บริบท ส่วนต่างๆ ของเนื้อความที่ผู้พูดถ่ายทอดออกมา ประกอบเข้ากับความรู้เดิมที่มีอยู่ของผู้ฟัง ทั้งนี้ ผู้ฟังจำเป็นต้องใช้ความรู้หลายประเภทเพื่อถอดรหัสและตีความข้อมูลที่รับมา

Harmer (2007) กล่าวถึง ความสำคัญของการฟังว่าเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่กระบวนการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ ของผู้เรียนภาษา ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการออกเสียง การพูด ประโยคโดยใช้เสียงสูงต่ำ และการออกเสียงแต่ละคำในการเชื่อมประโยคเข้าด้วยกัน เนื่องจากความสำเร็จในการพูดสื่อสารไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการพูดเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการฟังด้วย

จากการศึกษาความหมายของความสามารถในการฟังสรุปได้ว่า ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการรับรู้ เข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง สามารถตีความหมายและเจตนาของผู้พูดได้ โดยผ่านการปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับสิ่งที่ได้ฟังอย่างมีความหมาย ซึ่งการฟังอย่างมีความหมายผู้ฟังจะต้องมีความรู้เดิมและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ฟัง

5.2 ความหมายของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการพูดไว้ดังต่อไปนี้

Brown and Yule (1983) อธิบายความแตกต่างของการพูดตามหน้าที่ทางภาษา โดยมีองค์ประกอบการใช้หน้าที่ภาษาที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร (Transactional function) เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น การแสดงความรู้สึกนึกคิด และข้อมูลต่างๆ 2) การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Interactional function) เพื่อรักษาความสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่นด้วยการสื่อสารในหัวข้อที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน และ 3) การแสดงความสามารถ (Performance) เป็นการพูดแบบในที่สาธารณะการพูดคนเดียว เช่น การพูดรายงาน การแสดงคำกล่าว และการประกาศ เป็นต้น

Byrne (1998) มีความเห็นว่าการพูด หมายถึง กระบวนการสื่อสารสองทางระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับทักษะการผลิตสาร (Productive skill) ในการพูด และทักษะการรับสาร (Receptive skill) ในการเข้าใจ ในการผลิตสารนั้น ผู้พูดต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาโดยจัดป้อนเนื้อความรหัส (Encode) นำคำศัพท์ต่างๆ มาสร้างเป็นประโยคหรือถ้อยคำ แล้วเปล่งเสียงออกมาเป็นเสียงคำพูดที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ ส่วนผู้ฟังทำหน้าที่ถอดรหัส (Decode) หรือตีความหมายสิ่งที่ได้ฟังเพื่อเข้าใจความหมาย

Chaney and Burk (1998) นิยามทักษะการพูดว่า เป็นกระบวนการของการสร้างความหมายและแบ่งปันความหมายโดยการใช้สัญลักษณ์ทางวาจาและไม่ใช้วาจาในบริบทที่หลากหลายการพูดมีความเกี่ยวข้องกับความรู้ 3 ด้าน ที่เป็นกลไกการพูด ได้แก่ การออกเสียง

ไวยากรณ์ และคำศัพท์ การพูดเป็นความสามารถในการใช้คำศัพท์ในลำดับถูกต้อง ด้วยการออกเสียง ถูกต้อง เข้าใจการใช้หน้าที่ภาษา กฎ ธรรมเนียมปฏิบัติ สังคมและวัฒนธรรม

Cunningham (1999) เสนอว่า ผู้เรียนภาษาไม่เพียงแต่มีความรู้ทางภาษาศาสตร์ เช่น หลักภาษา การออกเสียง หรือคำศัพท์เท่านั้น แต่ต้องเข้าใจการใช้ภาษาให้เหมาะสม ซึ่งเป็นความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์สังคม เห็นว่าในด้านทักษะการพูดนั้น ผู้เรียนภาษาไม่เพียงแต่มีความรู้ในการสร้างคำพูดโดยใช้ไวยากรณ์ การออกเสียง หรือคำศัพท์ ซึ่งเป็นความรู้ทางภาษาศาสตร์เท่านั้น แต่ต้องเข้าใจการใช้ภาษา เมื่อไร ทำไม อย่างไร เป็นความสามารถการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสถานการณ์หรือบริบททางสังคม

Nunan (2003) กล่าวว่า การพูดเป็นทักษะการผลิตสารทางวาจาและประกอบด้วยการสร้างคำพูดอย่างมีระบบเพื่อสื่อความหมาย การพูดเป็นทักษะการผลิตสารและเกี่ยวข้องกับหลายองค์ประกอบ เป็นกระบวนการที่มากกว่าสร้างเสียงชนิดต่างๆหรือการเลือกใช้คำได้ถูกต้อง การพูดมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตสารและการส่งสาร ในการพูดนั้นจะมีการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง นอกจากพูดสื่อความหมายโดยการออกเสียง ผู้พูดแสดงลักษณะท่าทางประกอบโดยใช้ส่วนต่างๆ ของใบหน้าและร่างกาย เพื่อให้ผู้ฟังรับสารและเข้าใจความหมายตรงกันซึ่งการพูดแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ การพูดทางเดียว (Monologue) เป็นการพูดนำเสนอข้อมูล และการพูดสองทาง (Dialogue) เป็นการพูดที่มีการปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับผู้อื่น และหน้าที่ของการพูดมี 2 ชนิด คือ การพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร (Transactional) และการพูดเพื่อการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Interactional) กับผู้อื่นโดยความสามารถในการพูดทั้งสองประเภทมีความแตกต่างกันตามจุดประสงค์ของการพูด

จากการศึกษาความหมายของความสามารถในการพูดสรุปได้ว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การใช้ภาษาที่เหมาะสม ถูกต้อง ชัดเจนในการพูดสื่อสาร เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ อาจใช้ท่าทางประกอบให้สอดคล้องกับสถานการณ์หรือเรื่องราวที่ต้องการสื่อความหมาย การพูดเป็นการแสดงออกทางด้านความคิดอย่างหนึ่ง ซึ่งการพูดที่ดีผู้พูดจะต้องเข้าใจในเรื่องของการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสม ตรงตามโครงสร้างประโยค เพื่อให้การพูดเป็นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

5.3 องค์ประกอบของความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาข้อมูลตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและตัวชี้วัดกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาสหภาพยุโรป ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้สามารถเป็นแนวทางในการทำการวิจัยได้ดังนี้

ตาราง 8 แสดงการสังเคราะห์ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

ตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลาง	ตัวชี้วัดตามกรอบอ้างอิง สหภาพยุโรป	สังเคราะห์ความสามารถในการฟัง และพูดภาษาอังกฤษ
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องที่ฟัง หรืออ่าน	- สามารถเข้าใจคำและวลีง่าย ๆ ที่ได้ฟัง เช่น excuse me, sorry, Thank you - สามารถจับใจความประกาศหรือข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ และชัดเจน เช่นที่สนามบินนานาชาติได้	1. สามารถเข้าใจคำ วลี และปฏิบัติตามได้ 2. สามารถฟังและอ่านเพื่อจับใจความจากประกาศหรือข้อความสั้น ๆ ได้
2. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	สามารถอ่านและเข้าใจบทอ่านสั้น ๆ และง่าย ๆ โดยจับใจความหลักจากคำ วลีที่คุ้นเคย	1. สามารถอ่านคำหรือประโยคได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน 2. สามารถอ่านและเข้าใจบทอ่านสั้น ๆ
3. เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง	- สามารถเข้าใจคำและวลีที่ปรากฏบนป้ายสัญลักษณ์ ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น station, car park, keep left - สามารถจำชื่อคำและวลีที่ได้เรียนมาแล้ว และสามารถนำไปใช้ในประโยคง่าย ๆ ที่มีรูปภาพประกอบ	1. สามารถฟังและอ่านคำหรือวลีจากประโยคที่ฟังหรือป้ายสัญลักษณ์ได้อย่างเข้าใจ 2. สามารถระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้
4. ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ	- สามารถเข้าใจข้อความสั้น ๆ ที่เพื่อนเขียนในสถานการณ์ประจำวัน - สามารถจับประเด็นหลักของเรื่องที่อ่าน เช่น แผ่นป้าย ป้ายโฆษณาหรือแคตตาล็อก	1. สามารถเข้าใจและตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านในสถานการณ์ประจำวัน หรือนิทานได้ 2. สามารถจับประเด็นหลักของเรื่องจากการฟังและอ่านได้
5. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง	- สามารถทักทายและกล่าวลาได้ง่าย ๆ ได้ - สามารถถามทุกข์ – สุขได้ - สามารถรับโทรศัพท์บอกชื่อตัวเองและตอบคำถามง่าย ๆ When is Mrs. Jones back?	1. สามารถโต้ตอบด้วยการทักทายและกล่าวลาได้ 2. สามารถพูดสื่อสารได้ ตามสถานการณ์ต่าง ๆ

ตาราง 8 แสดงการสังเคราะห์ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลาง	ตัวชี้วัดตามกรอบอ้างอิง สหภาพยุโรป	สังเคราะห์ความสามารถในการฟัง และพูดภาษาอังกฤษ
6. ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง	- สามารถโต้ตอบเพื่อถามและตอบ คำถามง่าย ๆ และสามารถขอพูดซ้ำ แก้ไขคำพูด และขอความช่วยเหลือได้	1. สามารถโต้ตอบโดยการใช้นั่งหรือคำขอร้องได้ 2. สามารถสื่อสารเพื่อขอความช่วยเหลือได้
7. บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง	- สามารถซื้อของในร้านโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ	1. สามารถบอกความต้องการของตนเองโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ
8. พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเอง และเพื่อนตามแบบที่ฟัง	- สามารถตอบคำถามส่วนตัวง่าย ๆ เช่น What's your name? -สามารถให้ข้อมูลส่วนตัว เช่น ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ สัญชาติ อายุ ครอบครัวด้วยภาษาง่าย ๆ	1. สามารถสื่อสารเพื่อให้ข้อมูลส่วนตัวได้
9. บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้ตัว หรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง	-สามารถสนทนาเรื่องในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลขง่าย ๆ เช่น ราคา สินค้า หมายเลขโทรศัพท์	1. สามารถสื่อสารเพื่อบอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวและเรื่องในชีวิตประจำวัน
10. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	- สามารถเข้าใจแบบฟอร์มและให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล เช่น name, address -สามารถถาม ตอบ เกี่ยวกับที่อยู่ บุคคลที่รู้จัก สิ่งของที่มีของตนเองและคู่สนทนา ถ้าคู่สนทนาพูดช้า ๆ และชัดเจน -สามารถบรรยายเกี่ยวกับตัวเองและครอบครัวด้วยภาษาง่าย ๆ -สามารถบรรยายเกี่ยวกับที่อยู่ของตนเองด้วยภาษาง่าย ๆ	1. สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับตนเองได้ 2. สามารถพูดบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัวได้
11. จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของ ตามที่ฟัง หรืออ่าน	-สามารถเข้าใจคำศัพท์ วันในสัปดาห์และเดือนในรอบปี สามารถเข้าใจเวลาและวันที่ -สามารถเข้าใจจำนวนนับและราคาสินค้า	1. สามารถฟังหรืออ่านเพื่อเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและสามารถจัดหมวดหมู่ของคำตามที่ฟังหรืออ่าน

จากตารางการสังเคราะห์ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสามารถสรุปได้ 2 ด้านได้ดังนี้ ด้านที่ 1 ด้านการฟังภาษาอังกฤษ

พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความเข้าใจดังนี้

- 1) สามารถเข้าใจคำ วลี และปฏิบัติตามได้
- 2) สามารถฟังคำหรือวลีจากประโยคที่ฟังหรือป้ายสัญลักษณ์ได้อย่างเข้าใจ

พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านการวิเคราะห์ดังนี้

- 1) สามารถฟังและอ่านเพื่อจับใจความจากประกาศหรือข้อความสั้น ๆ ได้
- 2) สามารถเข้าใจและตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านในสถานการณ์ประจำวัน หรือนิทานได้
- 3) สามารถจับประเด็นหลักของเรื่องจากการฟังและอ่านได้
- 4) สามารถฟังหรืออ่านเพื่อเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและสามารถจัดหมวดหมู่ของคำตามที่ฟัง

หรืออ่านได้

พฤติกรรมด้านการนำไปใช้ดังนี้

- 1) สามารถระบุภาพ หรือสัญลักษณ์และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ด้านที่ 2 ด้านการพูดภาษาอังกฤษ

พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความเข้าใจดังนี้

- 1) สามารถอ่านคำหรือประโยคได้ถูกต้องตามหลักการ

พฤติกรรมด้านการนำไปใช้ ดังนี้

- 1) สามารถโต้ตอบด้วยการทักทายและกล่าวลาได้
- 2) สามารถพูดสื่อสารได้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ
- 3) สามารถโต้ตอบโดยการใช้คำสั่งหรือคำขอร้องได้
- 4) สามารถสื่อสารเพื่อขอความช่วยเหลือได้
- 5) สามารถบอกความต้องการของตนเองโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ
- 6) สามารถสื่อสารเพื่อให้ข้อมูลส่วนตัวได้
- 7) สามารถสื่อสารเพื่อบอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว และเรื่องในชีวิตประจำวัน

- 8) สามารถพูดบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัวได้

5.4 การวัดและประเมินความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

Weir (1993) เสนอแนวทางการวัดและทดสอบความสามารถในการฟัง ในลักษณะเป็นรายการ (Checklist) ซึ่งประกอบด้วยความสามารถในการฟัง ดังนี้

กลุ่ม 1 การเข้าใจความหมายตรง หมายถึง เข้าใจข้อมูลในระดับพื้นฐานและความจริงที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาของบทฟัง ซึ่งผู้ฟังไม่จำเป็นต้องเข้าใจทุกรายละเอียด แต่สามารถนำข้อมูลส่วนต่างๆ ที่เข้าใจไปใช้ในกิจกรรมการฟังได้ ประกอบด้วย 4 ลักษณะ

- 1) การฟังอย่างคร่าวๆ (Gist) เป็นการทดสอบความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาการฟัง
- 2) การฟังเพื่อจับประเด็น (Main idea) เป็นการทดสอบความสามารถในการแยกประเด็นหลักหรือใจความสำคัญออกมาจากรายละเอียดข้อความสนับสนุนหรือตัวอย่าง รวมถึงแยกแยะความแตกต่างระหว่างความจริงและความคิดเห็น
- 3) การฟังเพื่อข้อมูลเฉพาะบางอย่าง (Specific information) คือการทดสอบความสามารถฟังเพื่อรู้ข้อมูลรายละเอียดบางอย่าง รวมทั้งเรียกคืนความจำเกี่ยวกับข้อมูลสำคัญ

- 4) การฟังเพื่อบอกทัศนคติและเจตนาของผู้พูด

กลุ่มที่ 2 การเข้าใจความหมายจากการสรุป เป็นการวัดและทดสอบความเข้าใจในการฟัง โดยสร้างการสรุปความหมายจากเนื้อหาที่มีข้อมูลบางอย่างไม่ชัดเจน หรือไม่ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนในบทฟัง ผู้ฟังจำเป็นต้องฟังอย่างระมัดระวัง เพื่อสรุปความหมาย ประกอบด้วย 4 ลักษณะ

- 1) การสร้างบทสรุปและอนุมาน เพื่อใช้ในการเข้าใจเนื้อหาทั่วไปที่ฟัง
- 2) การเชื่อมโยงบริบททางสังคมและสถานการณ์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
- 3) การรู้หน้าที่ภาษาในการสื่อสาร
- 4) การอนุมานความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยจากบริบท

นอกจากนี้ แนวคิดในการวัดและทดสอบความสามารถในการฟังของ Weir (1993) ดังรายละเอียดที่กล่าวมานั้น สอดคล้องคล้อยกับโครงสร้างการทดสอบทักษะฟัง (Construct) ของข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ มาตรฐานสากล อาทิ ข้อสอบ TOEFL IELTS และ TOEIC ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างการทดสอบทักษะฟัง จึงกล่าวได้ว่าแนวคิดของ Weir (1993) เป็นที่ยอมรับและเหมาะสมในการนำมาใช้สอนและทดสอบความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจ

Bachman (1996) เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง ซึ่งเป็นกรอบที่สร้างขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการทดสอบการฟัง โดยอธิบายองค์ประกอบของความเข้าใจในการฟัง และช่วยให้ผู้ทดสอบทางภาษามีความเข้าใจทักษะการฟังต่างๆ ความสามารถในการฟังของผู้เรียนสามารถรู้ได้จากความสามารถทางภาษาที่ผู้เรียนนำความรู้มาใช้ในสถานการณ์การฟัง ความสามารถทางภาษาประกอบด้วย

- 1) ความสามารถด้านไวยากรณ์ คือ ผู้ฟังมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ การใช้เสียง โครงสร้างประโยค โครงสร้างคำ
- 2) ความสามารถด้านถ้อยคำ คือ ผู้ฟังเข้าใจคำพูดยาวหรือการสื่อสารระหว่างผู้พูดหลายคน และเข้าใจลักษณะคำเชื่อม อ้างอิง วาทกรรม การลดหรือละคำ

3) ความสามารถด้านใช้ภาษาสื่อสาร ทำให้ผู้ฟังเข้าใจหน้าที่ของคำพูดและตีความหมายตามหน้าที่ภาษาในสถานการณ์สื่อสารต่างๆ

4) ความสามารถด้านใช้ภาษาเหมาะสมกับบริบท ทำให้ผู้ฟังเข้าใจภาษาในแต่ละสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมเฉพาะและการตีความคำพูดขึ้นอยู่กับบริบทของการใช้ภาษาเฉพาะนั้นๆ เช่น ภาษาถิ่น หรือกลุ่มคนที่แตกต่างกัน

Philips (2006) อธิบายคำถามวัดความเข้าใจในการฟัง ซึ่งประกอบด้วย 3 ระดับการฟังเพื่อความเข้าใจ พอสรุปดังนี้

1. ความเข้าใจพื้นฐาน (Basic comprehension) เป็นคำถามเพื่อตั้งคำตอบทั้งหมดที่มีอยู่ในบทความ คำถามเหล่านี้อาจถามเกี่ยวกับประเด็นหลักทั้งหมด เช่น ใจความสำคัญ หัวข้อ หรืออาจถามรายละเอียดเฉพาะบางอย่างในบทความ ความเข้าใจระดับนี้ ประกอบด้วย 2 ชนิดคำถาม คือ

1.1 คำถามด้านประเด็นหรือส่วนสำคัญ (Gist questions) เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวคิดโดยรวมของเรื่องที่ฟังทั้งหมด เช่น เป็นเรื่องราวอะไร หัวข้ออะไร ใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร และจุดประสงค์ของเรื่องคืออะไร ซึ่งผู้เรียนสามารถพบข้อมูลดังกล่าวในบทฟังอย่างง่ายดาย เพราะมีการพูดไว้โดยตรงในบทฟัง หรืออาจต้องสังเคราะห์ข้อมูลจากส่วนต่างๆ ของบทฟังเพื่อเข้าใจแก่นเรื่อง ดังนั้นคำถามชนิดนี้ ได้แก่ What is the subject of the passage? What is the topic of the passage? What is the main idea of the passage? What is the purpose of the passage?

1.2 คำถามด้านรายละเอียด (Detailed questions) เป็นคำถามเกี่ยวกับส่วนเฉพาะของข้อมูลที่กล่าวไว้ในบทความ มุ่งเน้นรายละเอียดจากบทความ เช่น What is stated in the passage? What is indicated in the passage?

2. ความเข้าใจการใช้ภาษาทางปฏิบัติ (Pragmatic understanding) คำถามในระดับนี้ต้องการให้ผู้เรียนตอบเหตุผลและความรู้สึกของผู้พูดในสถานการณ์เฉพาะ คำถามเหล่านี้ อาจทดสอบความเข้าใจผู้เรียนถึงจุดประสงค์ของผู้พูด กล่าวคือ นอกจากเข้าใจว่าพูดอะไร ยังต้องเข้าใจด้วยว่าพูดทำไม นอกจากนี้ อาจถามให้ผู้เรียนระบุได้ว่าผู้พูดได้กล่าวบางอย่างเช่น ขอโทษ อธิบาย เปลี่ยนหัวข้อพูดเปลี่ยนความคิดเห็น หรือแนะนำการกระทำ ดังนั้น ในการตอบคำถามนี้ ผู้ฟังต้องฟังว่าผู้พูดได้กล่าวอะไรในบริบทหนึ่งและสรุปจุดประสงค์ของผู้พูด เช่นคำถามว่า Why does the speaker say this?

3. การเชื่อมโยงข้อมูล (Connecting information) คำถามเกี่ยวกับการเชื่อมโยงข้อมูลมีความเกี่ยวข้องกับแนวคิดต่างๆ มากกว่าข้อมูลอย่างใดอย่างหนึ่ง แบ่งเป็นคำถามด้านการจัดระเบียบความคิด และคำถามด้านความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดของบทฟัง

3.1 คำถามด้านการจัดระเบียบความคิด (Organization questions) เป็นการถามเกี่ยวกับบทความมีการจัดระเบียบความคิดอย่างไร อาจถามผู้เรียนเฉพาะข้อมูลที่ได้ยินว่าจัดระเบียบ

ความคิดอย่างไร หรือให้ผู้เรียนเติมข้อมูลในผังเพื่อแสดงการจัดระเบียบความคิด คำถามชนิดนี้ มาจากพื้นฐานความเข้าใจประเด็นหลักของเรื่อง และมีการจัดระเบียบประเด็นการพูดอย่างไร ตัวอย่างคำถามเช่น How is the information in the passage organized? Please fill a chart to show the organization of the passage.

3.2 คำถามด้านความสัมพันธ์ของแนวคิด (Relationship questions) เป็นการถามเกี่ยวกับความแตกต่างทางความคิดหรือส่วนของข้อมูลในบทความที่เกี่ยวข้องกัน คำตอบของคำถามชนิดนี้ ได้มากจากข้อมูลส่วนต่างๆ จากบทความมากกว่าข้อมูลเพียงอย่างเดียว ตัวอย่างคำถาม เช่น What is most likely....? What is implied.....? What can be inferred....?

จากการศึกษาแนวความคิดการวัดความสามารถในการฟังดังกล่าว สรุปได้ว่า การวัดความสามารถทางการฟังมีหลากหลายวิธีการ ทั้งนี้ควรวัดให้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบของการฟังเพื่อทำให้การวัดความสามารถมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การวัดการฟังจากการเล่านิทานแล้วตอบคำถาม หรือให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นจากการฟัง การวัดโดยการให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังจะเป็นการวัดว่าผู้เรียนสามารถฟังแล้วเข้าใจความหมายจากการฟังได้หรือไม่

5.5 การวัดและประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

Heaton (1990) เสนอแนวทางการทดสอบการพูดในชั้นเรียน และตัวอย่างกิจกรรมการทดสอบการพูดของผู้เรียนภาษาไว้ 5 กิจกรรม ดังนี้

1. การเล่าเรื่องซ้ำๆ (Retelling stories) การทดสอบย่อยนี้มีประโยชน์มากกว่าการอ่านออกเสียง คือ ผู้เรียนจะอ่านในใจจากเรื่องที่ผู้สอนเตรียมประมาณ 2-3 นาที แล้วนำไปเล่าให้ผู้อื่นฟัง จุดประสงค์ของการทดสอบนี้ เพื่อให้คะแนนผู้ทดสอบในส่วนที่เป็นการออกเสียงเท่านั้น ไม่คำนึงว่าผู้ทดสอบจะเล่าเรื่องถูกหรือไม่

2. การใช้ภาพเพื่อการบรรยาย (Pictures for description) เป็นการทดสอบโดยผู้ทดสอบให้ผู้เข้ารับการทดสอบบรรยายรูปภาพง่ายๆ เช่น รูปถ่าย หรือโปสเตอร์ โดยอธิบายว่าสิ่งที่อยู่ในภาพเป็นอย่างไร ผู้เข้ารับการทดสอบอาจพูดจากจินตนาการ และผู้ทดสอบไม่ควรถามคำถามจากภาพมากเกินไป

3. การใช้ภาพเพื่อการเปรียบเทียบ (Picture for comparison) เป็นการทดสอบที่น่าสนใจมากขึ้น คือ ผู้ทดสอบจะให้รูปแบบที่คล้ายกันกับผู้เข้ารับการทดสอบ 2 คน ๆ ละ หนึ่งใบ ให้ผู้เข้ารับการทดสอบพูดแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อหาสิ่งที่แตกต่างจากภาพที่ตนเองถืออยู่

4. การเรียงลำดับภาพเพื่อการเล่าเรื่อง (Sequences of pictures) เป็นวิธีการทดสอบโดยผู้ทดสอบให้ผู้เข้ารับการทดสอบเล่าเรื่องจากภาพตามลำดับเหตุการณ์ ซึ่งเป็นการทดสอบบรรยายบุคคลถ้าผู้ทดสอบต้องการทดสอบเป็นคู่ ก็สามารถทำได้โดยนำภาพทั้งหมดมาปนกัน ให้ผู้เข้ารับการทดสอบทั้งคู่ช่วยกันพูดลำดับเหตุการณ์จากภาพ

5. การสัมภาษณ์ (Oral interview) เป็นการทดสอบความสามารถในการพูดที่ดีมากโดยถามผู้ทดสอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ งานอดิเรก สิ่งที่ชอบ สิ่งที่ไม่ชอบ ช่วยให้ผู้ทดสอบรู้สึกสบายใจที่จะตอบ และผู้สัมภาษณ์ยังได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ทดสอบอีกด้วย

Brown (2004) เสนอแนะว่าการวัดความสามารถในการพูดของผู้เรียน มีอยู่ 5 ประเภทคือ

1) การเลียนเสียง (Imitative) คือ การวัดตรวจสอบความสามารถในการออกเสียง ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเข้าใจหรือสื่อความหมาย หรือการมีส่วนร่วมในการสนทนา

2) การพูดอย่างสั้น (Intensive) เป็นการทดสอบความสามารถทางภาษาในวงแคบ เช่น การใช้ไวยากรณ์ วลี คำศัพท์ และเสียง เช่น การเน้นเสียงหนักเบาของคำ เสียงสูงต่ำของประโยค จังหวะการพูด

3) การโต้ตอบ (Responsive) เป็นการทดสอบที่มีการโต้ตอบปฏิสัมพันธ์และทดสอบความเข้าใจในบทสนทนาสั้นๆ เช่น ทักทายการคุยกันเอง การขอร้องอย่างง่าย ซึ่งมีการถามโต้ตอบสองสามประโยค

4) การพูดอย่างมีปฏิสัมพันธ์ มีลักษณะคล้ายกับการพูดโต้ตอบ แต่เป็นการพูดสนทนาที่ยาวมากกว่า คู่สนทนามีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกันมากขึ้นผลัดเปลี่ยนกันพูด และการใช้ความรู้ทางภาษาในวงกว้าง เช่น ไวยากรณ์ คำศัพท์ การออกเสียงต่างๆ การเข้าใจเสียงที่ละ การลดรูปประโยค การละคำ การใช้คำแสดง อารมณ์การพูด และความรู้ทางสังคมวัฒนธรรมการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้อง

5) การพูดคนเดียว (Extensive) เป็นการทดสอบความสามารถในการพูดคนเดียว เช่น การนำเสนอผลงาน การรายงาน การเล่าเรื่อง และการพูดในที่สาธารณะ

กรมวิชาการ (2542) ให้ข้อเสนอแนะว่าลักษณะภาษาที่นำมาประเมินผลนั้น ควรเป็นภาษาที่ใช้ในสถานการณ์การสื่อสารให้สภาพจริง คือเป็นลักษณะภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ มีความเป็นธรรมชาติอยู่ในบริบท ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต้องประเมินทั้งความรู้ในเนื้อหาภาษาซึ่งประกอบด้วยเสียง คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ รวมถึงประเมินความสามารถหรือประสิทธิภาพซึ่งหมายถึงทักษะในการนำความรู้ไปใช้ การเลือกภาษาได้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ และประเมินขอบเขตของการใช้ภาษา

จากการศึกษาแนวทางสรุปได้ว่า การวัดความสามารถในการพูดนั้นมีวิธีการที่หลากหลายที่ผู้สอนสามารถนำมาใช้วัดความสามารถของผู้เรียน ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและเลือกการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องและเหมาะสมกับกิจกรรม เพื่อให้การวัดความสามารถมีประสิทธิภาพและสามารถวัดความสามารถของผู้เรียนได้จริง ซึ่งต้องครอบคลุมการวัดทั้ง 4 ด้านดังนี้ 1) ด้านความแม่นยำ 2) ด้านความคล่องแคล่ว 3) ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ 4) ด้านสอดคล้อง

6. ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน

6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์ คือ ความพยายามที่จะขจัดความตึงเครียด หรือ ความกระวนกระวาย หรือภาวะไม่ได้คุลยภาพในร่างกาย ซึ่งเมื่อมนุษย์สามารถขจัดสิ่งต่างๆ ดังกล่าวได้แล้ว มนุษย์ย่อมได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนต้องการ

จรรยาพร สุดสวาท (2545) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ สภาพของ สภาวะจิตที่ปราศจากความเครียด ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของมนุษย์นั้นมีความต้องการถ้าความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองทั้งหมด หรือบางส่วนความเครียดจะน้อยลง ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นและในทางกลับกัน ถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนองความเครียดและความไม่พึงพอใจจะเกิดขึ้น

ธีรพล จ้านนิจ (2548) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกและเป็นความประทับใจที่เกิดขึ้น เมื่อบุคคลบรรลุถึงความต้องการ ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งทำให้เกิดความสุข จึงแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา เช่น การพูดจา ท่าทางที่แสดงออก

จากการศึกษาความหมายสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความพอใจรู้สึกยินดี ชอบใจ และเป็นสุขต่อการตอบสนองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในสิ่งที่ตนต้องการทำให้เกิดความสุข จึงแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา เช่น การพูดจา ท่าทางที่แสดงออก

6.2 องค์ประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจ

สุพรรณษา ศรีโพธิ์ (2546) กล่าวว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพอใจมี 5 ประการคือ

1. สิ่งจูงใจเกี่ยวกับวัตถุ ประกอบด้วยวัสดุ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ เป็นต้น
2. สิ่งจูงใจเกี่ยวกับโอกาส เช่น โอกาสเกี่ยวกับความมีชื่อเสียง ความเด่น ความมีอำนาจ อิทธิพล
3. สิ่งจูงใจเกี่ยวกับสภาพวัสดุอุปกรณ์ ความร่วมมือ การได้รับบริการ ซึ่งอาจจะได้โดยรู้ตัว หรือไม่รู้ตัว

4. ความสามารถของครูผู้สอนที่จะทำให้ความพึงพอใจแก่บุคคล โดยเปิดโอกาสให้เขาแสดง อุดมคติโดยเสรีเพื่อก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในฝีมือ

5. สิ่งจูงใจเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน การมีสัมพันธ์ฉันท์มิตรกับบุคคลภายในห้อง ความผูกพันกับสถาบันและการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมโรงเรียน

6.3 การประเมินความพึงพอใจ

หทัยรัตน์ ประทุมสูตร (2542) กล่าวว่า การประเมินผลความพึงพอใจเป็นเรื่องที่เปรียบกับ ความเข้าใจทุกๆ ไป ซึ่งปกติจะวัดได้โดยการสอบถามจากบุคคลที่ต้องการจะถามมีเครื่องมือที่ต้องการ

จะใช้ในการประเมินผลความพึงพอใจที่หลากหลาย อาจแยกแนวทางการวัดได้สองแนวคิดตามความเห็นของ ซาลิตีคัต สเทนส์ กล่าวคือ

1. ประเมินผลความพึงพอใจจากสภาพทั้งหมดของแต่ละบุคคล เช่น ที่ทำงาน ที่บ้านและทุกๆ อย่างที่เกี่ยวข้องกับชีวิตการศึกษาตามแนวทางนี้จะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์แต่ทำให้เกิดความยุ่งยากกับการที่จะประเมินผลและเปรียบเทียบ

2. ประเมินผลความพึงพอใจโดยแยกออกเป็นองค์ประกอบ เช่น องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศงาน เกี่ยวกับนายจ้าง โดยแบ่งการศึกษาความพึงพอใจเป็น 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต

มาตรวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถาม ดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่างๆ เช่น การบริหารและเงื่อนไขต่างๆ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงได้

3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

ประทีน หงส์แก้ว (2544) ได้แบ่งระดับความพึงพอใจ โดยให้คะแนนตามหลักของ Likert Scale ไว้ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
พึงพอใจมาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
พึงพอใจน้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จึงมุ่งเน้นประเมินในส่วนของการกระบวนการเท่านั้น

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยภายในประเทศ

Tassanee Kampittayakul (2018) ได้ศึกษาบทบาทของแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาที่ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถด้านปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จุดประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสามารถส่งเสริมให้เกิดความสามารถทางด้าน

ปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนได้ มีกรอบการพูดการประเมินตนเองของผู้สอนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถด้านปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนกวดวิชา 25 คน ใช้เวลาในการเก็บข้อมูล 8 สัปดาห์และเรียนในบริบทการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้แนวคิดการเชื่อมโยงภาษาเป็นการสอน โดยมีกระบวนการในการเก็บข้อมูลจากการสังเกตในระหว่างเรียน ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้แบบตัวต่อตัวในการสอนการเขียน แต่ก่อนการเขียนผู้สอนจะต้องมีการสนทนาถึงหัวข้อที่จะเขียนกับผู้เรียนก่อน โดยผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสนทนาแต่จะใช้ภาษาไทยเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจบางครั้ง เครื่องมือในการเก็บข้อมูล คือ

1. แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนว่ามีส่วนร่วมในการสนทนาเพียงใด แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ 1) Continuer 2) Convergence และ 3) Engagement 2. เครื่องบันทึกเสียงและวิดีโอบันทึกภาพ จากการวิจัยพบว่า 76% ของนักเรียนในระยะเวลาการฝึกฝนมีการพัฒนามากขึ้น และ 100% ของผู้เรียนได้มีการถูกบันทึกด้านการฟังเพื่อแสดงความเข้าใจ ในบทเรียนและการริเริ่มการพูดเพื่อโต้ตอบ ผลจากการวิจัยพบว่า ผู้เรียนใช้แนวคิดการเชื่อมโยงภาษาแตกต่างกัน 2 ลักษณะคือ ใช้แบบพึ่งพาอาศัยกันซึ่งลักษณะนี้จะไม่เกิดการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษมากนัก และการใช้แบบอิสระซึ่งลักษณะนี้ จะมีการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษได้ดี

Kanog-on Pradaphon (2020) ได้ศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อจำแนกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน และศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ ของครูเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของตนเอง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ นักเรียนในสาขาบริหารธุรกิจ เก็บข้อมูลโดยการบันทึกเสียงจากการสนทนาโดยการปรับวิธีการวิเคราะห์แบบ CANCODE เพื่อมุ่งไปที่การวิเคราะห์การพูดภาษาอังกฤษ ประเด็นหลักในการศึกษาเพื่อศึกษากระบวนการใช้ภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 ในระหว่างการสนทนา และมีการวิเคราะห์บทสนทนาในทำนองเดียวกันเพื่อศึกษากระบวนการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ผลการวิเคราะห์พบว่าทั้งครูและนักเรียนมีการใช้แนวคิดการเชื่อมโยงภาษาเมื่อต้องการอธิบายบางอย่างที่บางครั้งไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้จึงมีการใช้ภาษาไทยในระหว่างการสนทนาและทำให้คู่สนทนามีความเข้าใจในความหมายของการสื่อสารมากยิ่งขึ้น

Kittichai Nilubol et. al. (2021) ได้ศึกษาแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาต่อการนำมาปรับใช้ในมุมมองของการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศและแนวคิดที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบสองภาษาและหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ปรากฏในบริบทของการสอนภาษาอังกฤษในภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษางานวิจัยในการใช้ภาษาแม่ของนักเรียนในบริบทการจัดการเรียนการสอนแบบสองภาษาโดยอาศัยหลักการเชื่อมโยงภาษาในประเด็น ดังนี้ 1) การใช้ภาษาแม่เพื่อช่วยให้นักเรียนในหลักสูตรนานาชาติเรียนได้ดีขึ้น 2) วิธีการใช้ภาษาแม่เพื่อช่วยในการเรียนใน

สถานการณ์ต่าง ๆ ในบริบทของโรงเรียนนานาชาติและ 3) ทศนคติของนักเรียนและครูที่มีต่อการใช้ภาษาแม่ในบริบทของโรงเรียนนานาชาติ โดยการสัมภาษณ์นักเรียนและครูที่ใช้แนวคิดการเชื่อมโยงภาษาต่อการจัดการเรียนการสอน

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Nambisan (2014) ได้ศึกษาทัศนคติของครูที่มีต่อแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาในห้องเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติและการปฏิบัติตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาในห้องเรียนภาษาอังกฤษโดยครูและนักเรียนจากไอโอวาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากทั้ง 2 ห้องคือห้องเรียนปกติและห้องเรียน 2 ภาษา และศึกษาความถี่ในการใช้การเชื่อมโยงภาษาในห้องเรียนเพื่อรวบรวมข้อมูลที่คล้ายกันและแตกต่างกันในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มความหลากหลายให้กับห้องเรียนสองภาษา ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบสำรวจเพื่อรวบรวมข้อมูลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ข้อมูลเชิงปริมาณเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบเลือกตอบและแบบฝึกหัด และเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสอบถามปลายเปิดให้ครูและนักเรียนเขียนอธิบายตามความเข้าใจ ผลการวิจัยพบว่าทัศนคติและการปฏิบัติตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาของครูและนักเรียนมีการใช้แนวคิดนี้ในการจัดการเรียนการสอน

Bezzina (2017) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้แนวคิดการเชื่อมโยงภาษาในการสอนภาษาฝรั่งเศสในฐานะภาษาต่างประเทศในเกาะมอลตา จุดประสงค์ในการศึกษาเพื่อวิเคราะห์การสอนของครูที่ใช้การสอนตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา และเป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้เรียนผ่านแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา โดยวิธีดำเนินการจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนมีการสื่อสารปฏิสัมพันธ์กัน โดยครูใช้ประโยคคำถามเป็นหลักในการกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามอยู่ตลอด เทคนิค springboard ในการสลับภาษาแม่และภาษาเป้าหมายในการสื่อสาร มีใช้ระยะเวลาแต่ละครั้งในการฝึกประมาณ 40 นาทีต่อ 1 บทเรียน ผลการศึกษาพบว่าการใช้แนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสามารถส่งเสริมการใช้ภาษาของนักเรียนได้มากขึ้นจากการสอนที่ไม่ได้ใช้แนวทางนี้ และการเปรียบเทียบระหว่างความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงนั้นพบว่าไม่มีความแตกต่างกันมากนักเพราะว่าการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันทุกคนเพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นนักเรียนชายหรือนักเรียนหญิงจึงไม่โอกาสได้ใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกันได้ดี

Bronteng (2018) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาในการสอนสองภาษาและการเชื่อมโยงภาษาของครูอนุบาล โดยการศึกษาและสังเกตการสอนของครูที่ใช้การเชื่อมโยงภาษาในห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่า ทุกห้องในโรงเรียนจะมีการจัดแสดงบอร์ดหรือรูปภาพภายในห้องเรียนเป็นสองภาษาด้วยภาษาหลักและภาษาเป้าหมาย และการสื่อสารภาษาในโรงเรียนในช่วงเช้าที่ครูแต่ละคนจะใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสาร โดยในระหว่างการจัดกิจกรรมภายในชั้นเรียนหากครูใช้

ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรมแล้วนักเรียนยังไม่สามารถเข้าใจในรูปประโยคหรือคำ ครูจึงใช้ภาษาแม่ในการอธิบายให้กับนักเรียนชั้นอนุบาลเพื่อให้เด็กนักเรียนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้นว่ากำลังทำกิจกรรมอะไร โดยการเก็บข้อมูลจากการที่ครูสังเกตนักเรียนทุกคนระหว่างการทำกิจกรรมว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการร่วมทำกิจกรรมหรือไม่และระหว่างการทำกิจกรรมนักเรียนใช้ทั้งภาษาแม่และภาษาเป้าหมายเพื่อพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารให้กับตนเอง

Rasman (2018) ได้ศึกษาเรื่องการใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาหรือไม่ใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาจากการปฏิบัติที่หลากหลายในห้องเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งผู้วิจัยกล่าวว่า การใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาเมื่อไม่นานมานี้ได้รับการตั้งเป็นแนวคิดว่าเป็นแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพเพราะมันสร้างโอกาสในการเรียนรู้ที่มากขึ้นสำหรับหลายภาษา แม้จะมีงานวิจัยจำนวนมากที่เพิ่มขึ้นในหัวข้อนี้ แต่ก็มีทำให้ความสนใจน้อยลงกับการใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาที่แท้จริงในห้องเรียน การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบการใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาในห้องเรียนภาษาอังกฤษ ประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่นักเรียนถนัดในการสนทนาปฏิสัมพันธ์กันเพื่อสร้างความหมายระหว่างการโต้ตอบกับนักเรียนด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานวิจัยนี้ได้พยายามค้นหาทั้งประสิทธิผลและความท้าทายของการใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ มีวิธีเก็บรวบรวมข้อมูลจากการบันทึกวิดีโอการสนทนาโต้ตอบกันอย่างเป็นธรรมชาติของนักเรียน จากนั้นนำวิดีโอมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบวาทกรรม เพื่ออธิบายความสัมพันธ์เชิงวิภาษวิธี ระหว่างการปฏิสัมพันธ์ในบริบททางสังคม ซึ่งผลการวิจัยพบว่า แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาสามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถหลายภาษาของนักเรียนได้

Scopich (2018) ศึกษาทัศนคติและการฝึกฝนการใช้แนวคิดการเชื่อมโอนในห้องเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาทัศนคติและการฝึกฝนของครูและนักเรียนจากการใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษา ตลอดจนศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนโดยการวิเคราะห์แบบสอบถามและการสังเกตการณ์สอนในห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่าครูและนักเรียนส่วนใหญ่ยอมรับการใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาที่ปฏิบัติในห้องเรียน โดยครูเชื่อมโอนภาษาผ่านการอธิบาย พร้อมทั้งแก้ไขคำศัพท์และไวยากรณ์ให้นักเรียนไปพร้อมกัน พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะกับนักเรียนเป็นรายบุคคล และนักเรียนใช้การเชื่อมโอนภาษาผ่านการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนหรือในกลุ่ม รวมทั้งการตอบคำถามจากการสนทนา

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการเชื่อมโอนภาษานั้นจะเห็นได้ว่าการนำแนวคิดการเชื่อมโอนภาษามาเป็นส่วนหนึ่งของการบวนการจัดการเรียนการสอนสามารถพัฒนาความสามารถทางการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ เพราะแนวคิดการเชื่อมโอนภาษาเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาทั้งภาษาแม่และภาษาต่างประเทศโดยเป็นการใช้ภาษา

ได้อย่างคล่องแคล่ว มีความกล้าใช้ภาษาต่างประเทศเพราะหากติดขัดคำศัพท์ ประโยค ส่วนวนที่ไม่คุ้นเคยก็สามารถใช้ภาษาแม่ได้ และครูจะเข้าช่วยเหลือให้ใช้ภาษาต่างประเทศได้อย่างถูกต้อง เป็นการเชื่อมโยงภาษาแม่และภาษาต่างประเทศเข้าด้วยกัน และจากงานวิจัยที่ได้ศึกษามานั้นประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ส่วนใหญ่ ครูเลือกที่จะใช้แนวทางการเชื่อมโยงภาษามาใช้ประกอบกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนาโดยมีขั้นตอนและรายละเอียดในการดำเนินงานเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

1. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

2. การหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 2 การใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

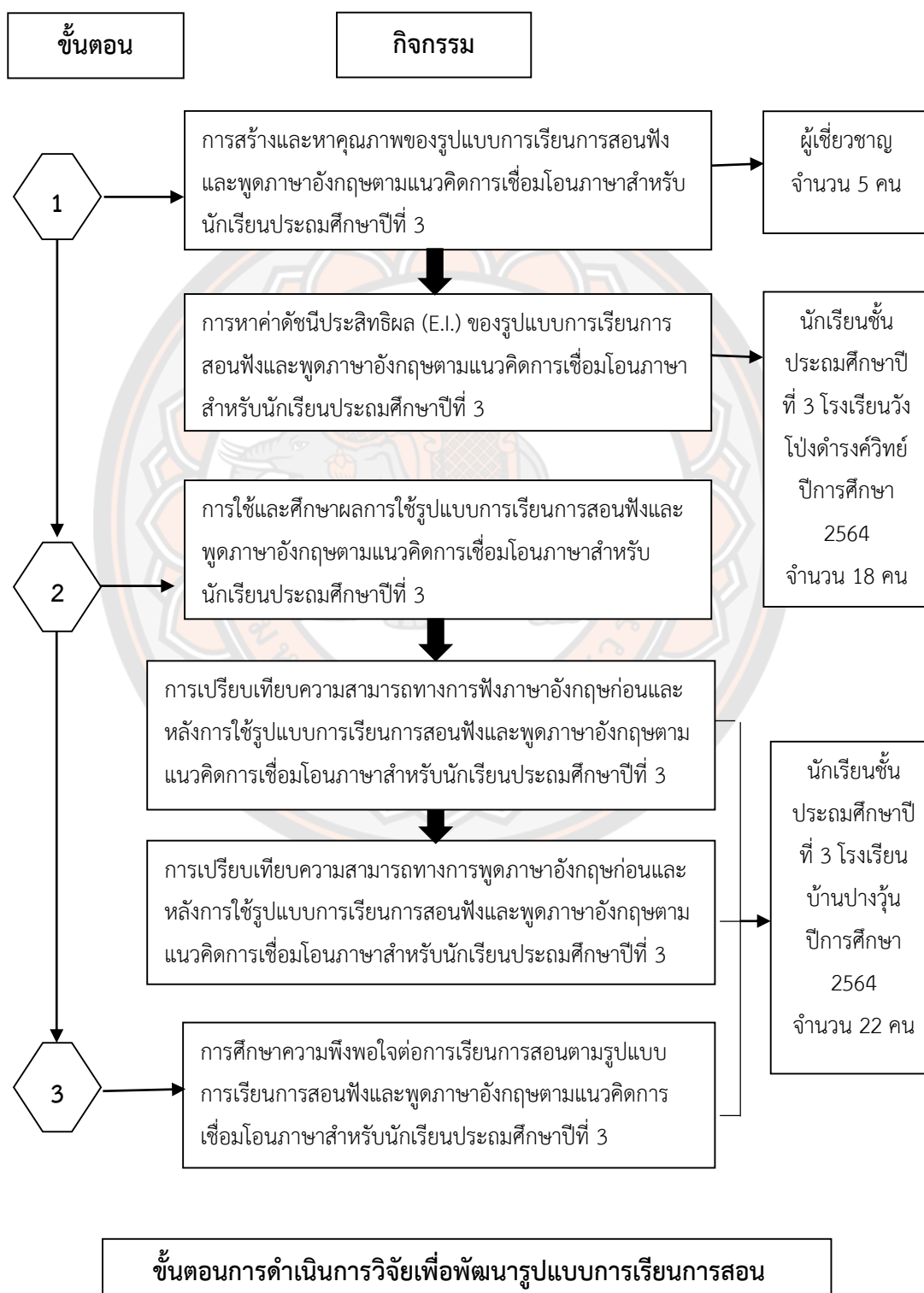
1 การเปรียบเทียบความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

2 การเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนฟังและการพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ในครั้งนี้ สามารถสรุปขั้นตอนการดำเนินการเป็นแผนภาพได้ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูด ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญไว้ดังนี้

1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน

1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 2 คน ครูผู้เชี่ยวชาญ สาขาภาษาอังกฤษ

1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คนที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาเอก สาขาการวัดและประเมินผลหรือวิจัยทางการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนการสอน
2. แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน
3. คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน
4. แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน
5. แบบทดสอบความสามารถทางการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา

1.1 การศึกษา วิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการสอน ซึ่งในการวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบการสอน ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการสอนของนักการศึกษาหลายท่าน ได้แก่ Joyce and Weil (2004); Anderson (1997); ทิศนา ขัมมณี (2554) จากนั้นได้นำแนวคิดหรือสาระที่สอดคล้องกันมากำหนดเป็นองค์ประกอบของรูปแบบ ซึ่งได้ประกอบด้วย หลักการ จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

1.2 การศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา (Translanguaging) ซึ่งผลของการศึกษาที่ได้นั้นผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นหลักการของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและการพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา

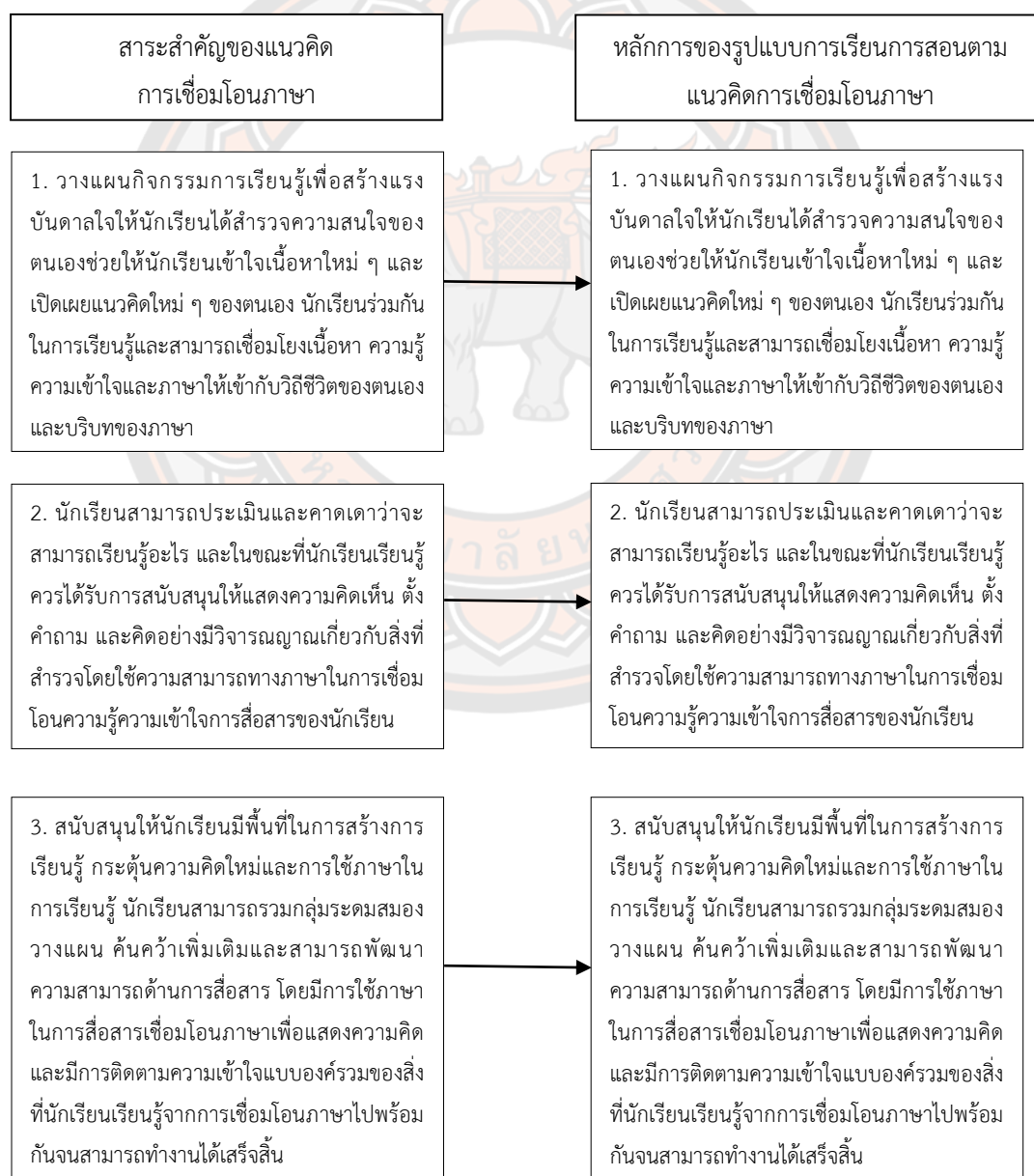
1.3 การศึกษาเอกสารเกี่ยวข้องซึ่งกับความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน

1.4 วิเคราะห์สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาที่เกี่ยวข้อง เพื่อในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาในรูปแบบการเรียนการสอน

1.5 การพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา

1.6 สังเคราะห์วิธีการวัดและประเมินผลความสามารถในการฟังและพูดเพื่อกำหนดตัวชี้วัดในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน

1.7 การยกร่างรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษา ในครั้งถัดไป หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลที่ผ่านการสังเคราะห์มาสร้างรูปแบบการเรียนการสอน ได้ดังนี้

1.7.1 หลักการ

มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในฟังและการพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา จากการใช้ภาษาในสถานการณ์หรือประสบการณ์จริงเพื่อให้เกิดกระบวนการการเชื่อมโยงภาษาจากภาษาที่ 1 สู่ภาษาที่ 2 เพื่อให้การใช้ภาษามีความสมบูรณ์และผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากความเข้าใจเมื่อใช้ภาษาทั้ง 2 ในการสื่อสาร โดยกำหนดเป็น 7 ข้อดังนี้

1) วางแผนกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนได้สำรวจความสนใจของตนเองช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาใหม่ ๆ และเปิดเผยแนวคิดใหม่ ๆ ของตนเอง นักเรียนร่วมกันในการเรียนรู้และสามารถเชื่อมโยงเนื้อหา ความรู้ความเข้าใจและภาษาให้เข้ากับวิถีชีวิตของตนเองและบริบทของภาษา

2) นักเรียนสามารถประเมินและคาดเดาว่าจะสามารถเรียนรู้อะไร และในขณะที่นักเรียนเรียนรู้ควรได้รับการสนับสนุนให้แสดงความคิดเห็น ตั้งคำถาม และคิดอย่างมีวิจารณญาณเกี่ยวกับสิ่งที่สำรวจโดยใช้ความสามารถทางภาษาในการเชื่อมโยงความรู้ความเข้าใจการสื่อสารของนักเรียน

3) สนับสนุนให้นักเรียนมีพื้นที่ในการสร้างการเรียนรู้ กระตุ้นความคิดใหม่และการใช้ภาษาในการเรียนรู้ นักเรียนสามารถรวมกลุ่มระดมสมอง วางแผน ค้นคว้าเพิ่มเติมและสามารถพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสาร โดยมีการใช้ภาษาในการสื่อสารเชื่อมโยงภาษาเพื่อแสดงความคิด และมีการติดตามความเข้าใจแบบองค์รวมของสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้จากการเชื่อมโยงภาษาไปพร้อมกันจนสามารถทำงานได้เสร็จสิ้น

4) การเชื่อมโยงภาษาครูควรให้ระยะเวลาแก่นักเรียนในการสร้างพื้นที่ในการเรียนรู้และการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารและเพื่อสร้างความหมายในสิ่งที่เรียนรู้ นักเรียนเรียนรู้วิธีการเชื่อมโยงในการใช้ภาษาเพื่อการทำงานและการสื่อสาร

5) การเชื่อมโยงภาษาครูควรมีความยืดหยุ่นในการใช้ทั้งภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 ในการสนทนากับนักเรียนระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน

6) การเชื่อมโยงภาษาหากต้องการอธิบายเนื้อหาใหม่ให้แก่นักเรียนครูควรใช้ภาษาที่ 1 ในการอธิบายจากนั้นจึงใช้ทั้งภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 ในการเชื่อมบทสนทนาเพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

7) การเชื่อมโยงภาษาครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนเพื่อให้นักเรียนมีการรวมกลุ่มเพื่อใช้ภาษาในการสื่อสารและระหว่างการสื่อสารนักเรียนสามารถใช้ได้ทั้งภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 ตลอดการร่วมกิจกรรม

1.7.2 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์เป็นส่วนที่ระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนในครั้งนี้คือ การส่งเสริมความสามารถในฟังและพูดภาษาอังกฤษ

1.7.3 กระบวนการเรียนการสอน

การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน โดยการนำหลักการสำคัญของแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ดังตารางต่อไปนี้

1.7.4 การวัดและประเมินผล เป็นส่วนที่ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน โดยกำหนดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อวัดความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

1.8 การจัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

การจัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนเป็นการสร้างเอกสารต่าง ๆ เพื่อนำมาอธิบายรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อให้ผู้สอนหรือผู้ที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ได้เข้าใจความเป็นมาของรูปแบบ องค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ตลอดจนรายละเอียดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ซึ่งเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนประกอบด้วย

1.8.1 คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน เป็นเอกสารที่สร้างขึ้นเพื่ออธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้สอนหรือผู้ที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้เข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้จริง เอกสารนี้ได้กล่าวถึงสิ่งที่ผู้สอนควรปฏิบัติศึกษาและการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งรายละเอียดเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ภายในรูปแบบการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้

1.8.2 แผนการจัดการเรียนการสอน เป็นเอกสารที่เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น จำนวน 12 แผน โดยผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ซึ่งการจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1.8.2.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาและความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษ

1.8.2.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.8.2.3 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ เวลาเรียน โดยแบ่งออกเป็น 12 แผนการจัดการเรียนรู้ ดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์แผนการเรียนการสอน

แผน การเรียน การสอน	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา เรียน (ชั่วโมง)
1 About me	1. สามารถฟังและตอบคำถาม เกี่ยวกับตนเองได้ 2. สามารถพูดบรรยายเกี่ยวกับ ตนเองได้	Structures: What's your name? / My name is ./ Where are you from? What pet do you have? / What is your favorite food/drink/ color?/ How many brother and sister do you have? Vocabulary: family, food, drink, color	2
2 Around us	1. สามารถฟังและตอบคำถาม เกี่ยวกับคนใกล้ตัวได้ 2. สามารถพูดบรรยายเกี่ยวกับคน ใกล้ตัวได้	Structures: What's his/her name? / His/her name is .../ Where is he/she from? What pet does he/she have? / What is his/her favorite food/drink/ color?/ How many brother and sister does he/she have? Vocabulary: family, food, drink, color	2
3 Sweet home	1. สามารถฟังและตอบคำถาม เกี่ยวกับครอบครัวได้ 2. สามารถพูดบรรยายเกี่ยวกับ ครอบครัวได้	Structures: Who is this? / This is my mother etc. / How many members in your family? Vocabulary: father / mother / brother / sister / grandfather / grandmother / number	2
4 My family's activity	1. สามารถฟังและตอบคำถาม เกี่ยวกับครอบครัวได้ 2. สามารถพูดบรรยายเกี่ยวกับ ครอบครัวได้	Structures: What is your family hobby? / What are they doing? / Their hobby are Vocabulary: fishing / camping / riding a bicycle / listen music / bake / swimming / dance	2

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์แผนการเรียนการสอน (ต่อ)

แผน การเรียน การสอน	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา เรียน (ชั่วโมง)
5 Our school	1. สามารถพูดโต้ตอบด้วยประโยค ง่าย ๆ ได้ 2. สามารถฟังเข้าใจคำ วลี และ ปฏิบัติตามได้	Structures: What is this? / This is desk. This is door. / What color is this? This is pink. This is blue. Vocabulary: classroom / desk / chair / bookcase / door / window / yellow / pink / red / black	2
6 Our classroom	1. สามารถพูดถามตอบเกี่ยวกับ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนได้ 2. สามารถฟังเข้าใจคำ วลี และ ปฏิบัติตามได้	Structures: What is in your bag? / Do you have a ... ? / Bring me the . , please. / Put it in my bag. Vocabulary: bag / pencil / book / ruler / eraser / pencil case / notebook	2
7 Our friend	1. สามารถใช้ภาษาสื่อสารกับเพื่อน เพื่อถามทุกข์ สุขได้ 2. สามารถฟังเพื่อจับใจความจาก ข้อความสั้น ๆ ได้	Structures: What's wrong? / What's the matter with you? / I have an/a Vocabulary: headache / earache / stomached / cough / sore throat / cold	2
8 Help	1. สามารถใช้ภาษาสื่อสารเพื่อขอ ความช่วยเหลือหรือแนะนำได้ 2. สามารถบอกความต้องการของ ตนเองโดยพูดและใช้ท่าทาง ประกอบได้	Structures: What's wrong? / What's the matter with you? / I have an/a/ should / shouldn't Vocabulary: headache / earache / stomached / cough / sore throat / cold / sleep / take a rest / see the doctor / play outside / watch TV	2

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์แผนการเรียนการสอน (ต่อ)

แผน การเรียน การสอน	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา เรียน (ชั่วโมง)
9 Daily life	1. สามารถเข้าใจและพูดตอบ คำถามจากการฟังในสถานการณ์ ประจำวันหรือนิทานได้ 2. สามารถจับประเด็นหลักของเรื่อง จากการฟังได้	Structures: What time do you.....? / When do you.....? / I.....at..... Vocabulary: morning / afternoon / evening / night / weak up / get up / have breakfast / have lunch / have dinner / go to school / go home / watch TV / do homework / go to bed	2
10 One day with jerry	1. สามารถเข้าใจและพูดตอบ คำถามจากการฟังในสถานการณ์ ประจำวันหรือนิทานได้ 2. สามารถจับประเด็นหลักของเรื่อง จากการฟังได้	Structures: What time do you.....? / When do you.....? / I.....at..... Vocabulary: morning / afternoon /evening / night / weak up / get up / have breakfast / have lunch / have dinner	2
11 Food and Drink	1. สามารถฟังและโต้ตอบโดยใช้ คำสั่งหรือคำขอร้องได้ 2. สามารถอ่านออกเสียงคำ สกกด คำ อ่านกลุ่มคำง่าย ๆ ได้	Structures: What do you like? / I like..... / I don't like..... Vocabulary: chocolate / rice / French fries / strawberry / bread / ice cream / pizza / food / drink / very nice / yummy	2
12 Do you like fruit?	1. สามารถบอกความต้องการของ ตนเองโดยการพูดและใช้ท่าทาง ประกอบได้ 2. สามารถฟังและเข้าใจจาก สถานการณ์ได้	Structures: What fruit do you like? / I like..... / I don't like..... Vocabulary: apple / banana / orange / strawberry / melon / pineapple / lemon / grape / mango	2

1.8.2.4 สร้างแผนการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

1.8.2.5 นำแผนการเรียนการสอน ตามรูปแบบการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษ เสนอต่อที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนการสอน แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

1.8.2.6 นำแผนการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อประเมินคุณภาพของแผนการเรียนการสอนโดยใช้แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนการสอนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับเทียบกับเกณฑ์ดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2552)

4.50-5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
2.50-3.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

1.8.2.7 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.9 หากคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอนและคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนและคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปจึงจะถือว่ามีความเหมาะสม

1.10 ทดลองนำร่องรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อหาดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) โดยนำรูปแบบการเรียนการสอนและคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังโป่งดำรงคีรีชัย จำนวน 18 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนโดยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีประสิทธิผล ไม่ต่ำกว่า 0.50 หรือร้อยละ 50 จึงถือว่ามีประสิทธิภาพ

1.11 ผู้วิจัยแก้ไขและปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนและจัดทำเป็นรูปแบบการเรียนการสอนและคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน

2.1 กำหนดจุดประสงค์การประเมิน เพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน โดยพิจารณาในองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนทุกองค์ประกอบ

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินและกำหนดรูปแบบของการประเมิน

2.3 สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนมีลักษณะเป็นแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับและส่วนที่เป็นปลายเปิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน โดยส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าจัดเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ประเด็นการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน ผู้วิจัยกำหนดให้ครอบคลุมองค์ประกอบต่าง ๆ ของการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย ความเป็นมาของรูปแบบการเรียนการสอน แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน (ภาพรวม) และองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ดังนี้

2.3.1 ความเป็นมาของรูปแบบการเรียนการสอน เป็นการประเมินความชัดเจนในการบรรยายความเป็นมาของรูปแบบ ความเหมาะสมของเหตุผลในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและการใช้ภาษาในการเขียนบรรยาย

2.3.2 แนวคิดที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เป็นการประเมินความชัดเจนในการบรรยายแนวคิดที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ความเหมาะสมในการนำแนวคิดมาใช้และการใช้ภาษาในการเขียนบรรยาย

2.3.3 การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน เป็นการประเมินความสมบูรณ์ครอบคลุมความต้องการจำเป็นองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์ส่งเสริมซึ่งกันและกันและการเรียงลำดับขององค์ประกอบมีความเหมาะสมเข้าใจง่าย

2.3.4 องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน เป็นการประเมินความชัดเจนความเหมาะสม ความสอดคล้อง และการใช้ภาษาในการบรรยายองค์ประกอบต่างๆ ของรูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล

สำหรับส่วนที่เป็นปลายเปิดเป็นส่วนที่ให้ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งอยู่ในส่วนท้ายของแบบประเมิน

2.4 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมของภาษาที่ใช้และปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.5 นำแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป คัดเลือกข้อคำถามนั้นไว้ใช้ได้

2.6 นำแบบประเมินไปแก้ไขปรับปรุง จากนั้นนำไปจัดทำแบบประเมินรูปแบบการเรียนการสอนฉบับสมบูรณ์

3. แบบประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน มีขั้นตอนการดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

3.1 กำหนดจุดประสงค์การประเมิน เพื่อประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนโดยพิจารณาในองค์ประกอบของเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนทุกองค์ประกอบ

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมิน และกำหนดรูปแบบของแบบประเมิน

3.3 สร้างแบบประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนให้มีลักษณะเป็นแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบบประเมินแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของคำแนะนำการใช้รูปแบบ เป็นการพิจารณาส่วนประกอบต่าง ๆ ของคำแนะนำการใช้รูปแบบว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

ตอนที่ 2 ประเมินความเหมาะสมของแผนการสอน เป็นการพิจารณาส่วนประกอบต่าง ๆ ของแผนการสอนว่ามีความเหมาะสมเพียงใดและมีส่วนที่เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ประเมินได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.4 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.5 นำแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องในการใช้ภาษาและความเป็นปรนัยและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

3.6 นำแบบประเมินไปแก้ไขปรับปรุง จากนั้นนำไปจัดทำแบบประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนฉบับสมบูรณ์

4. แบบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

4.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี เอกสารและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ (Assessment, 2018)

4.2 ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

4.3 กำหนดขอบเขตในการประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ กำหนดความสำคัญและจำนวนข้อสอบในการวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

4.4 สร้างแบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นการฟังบทสนทนาเพื่อความเข้าใจ จำนวน 20 ข้อ เพื่อนำไปใช้จริง 10 ข้อ ตอนที่ 2 ฟัง บทสนทนาเพื่อวิเคราะห์ จำนวน 20 ข้อ เพื่อนำไปใช้จริง 10 ข้อ และตอนที่ 3 ฟังเพื่อนำไปใช้ จำนวน 20 ข้อ เพื่อนำไปใช้จริง 10 ข้อ และเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความครอบคลุมประเด็น ในการประเมินและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้

4.5 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เล่าเรื่องจากภาพเป็นการพูดเพื่อแสดงการนำไปใช้จริง และตอนที่ 2 ตอบคำถามใกล้ ตัวเป็นการพูดเพื่อแสดงความเข้าใจ โดยใช้การประเมินแบบ rubric score จำนวน 20 ข้อ เพื่อนำไปใช้จริง 10 ข้อ

4.6 นำแบบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยคำนวณค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC) ซึ่งใช้เกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป คัดเลือกข้อคำถามนั้น ไว้ใช้ได้ ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.60 ถึง 1.00

4.7 นำข้อสอบทั้ง 2 ฉบับ ไปทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการเรียนเนื้อหา มาแล้ว และนำมาตรวจให้คะแนนโดยให้ข้อที่ถูกได้ 1 คะแนน ข้อที่ผิดได้ 0 คะแนน

4.8 นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาคุณภาพ ซึ่งคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่า อำนาจจำแนกตามเกณฑ์ คือมีค่าความยากง่ายของแบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ เท่ากับ 0.25 ถึง 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.27 ถึง 0.90 และมีค่าความยากง่ายของแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.66 และมีค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.48 ถึง 0.80

4.9 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้สูตร KR - 20 พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78

4.10 จัดพิมพ์แบบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษฉบับจริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การคำนวณหาค่าความเหมาะสมเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการเรียน การสอนและคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน โดยการนำแบบประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน มา หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ที่ได้มาเปรียบกับเกณฑ์

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนและคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน (รัตนะ บัวสนธ์, 2544) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าไม่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. หาค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยมีเกณฑ์ คือ 0.50 ขึ้นไป กรมวิชาการ (ก. กระทรวงศึกษาธิการ, 2545)

$$\text{ค่าดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{จำนวนคะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}$$

ขั้นตอนที่ 2 การใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

แหล่งข้อมูล

1. ประชากร ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1
2. กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปางวุ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 จำนวน 22 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง โดยกำหนดคุณสมบัติเป็นนักเรียนที่ใช้ภาษาหลายภาษา ในการวิจัยนี้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างใช้ภาษาถิ่น ภาษาไทยกลางและภาษาอังกฤษซึ่งการใช้หลายภาษามีผลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ

เครื่องมือที่ใช้วิจัย

1. รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา
2. แบบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (One Group Pretest – Posttest Design) รัตนะ บัวสนธ์ (บัวสนธ์, 2552)

Gr1	O1	T	O2
-----	----	---	----

ความหมายของสัญลักษณ์

Gr1	หมายถึง	กลุ่มทดลอง
O1 และ O2	หมายถึง	การทดสอบก่อน และหลังการทดลอง
T	หมายถึง	การใช้นวัตกรรมการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

- นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษฉบับก่อนเรียนไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปางวุ่น จำนวน 22 คน
- ดำเนินการสอนนักเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงไอออนภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3
 - ปฐมนิเทศ โดยผู้วิจัย ชี้แจงทำความเข้าใจรายละเอียดทั้งหมด ตามคำแนะนำการใช้รูปแบบการเรียนการสอนและแนวทางการวัดและประเมินผล
 - ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น
 - เก็บข้อมูลระหว่างเรียน จากการสังเกตบรรยากาศและสภาพการเรียนรู้ในชั้นเรียน
- เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน ใช้แบบทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและเปรียบเทียบคะแนนก่อนหลัง

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษด้วยคะแนนก่อนและหลังเรียน โดยใช้ t – test dependent

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงไอออนภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

แหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปางวุ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำนวน 22 คนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงไอออนภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

เครื่องมือที่ใช้วิจัย

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

การพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษาทฤษฎีหลักการเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินการและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินการเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)
2. กำหนดจุดมุ่งหมายและประเด็นการประเมินด้านกระบวนการเรียนการสอน
3. นำแบบประเมินเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่ต้องปรับปรุงและนำมาปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องในการใช้ภาษาและความเป็นปรนัย และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป
5. ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน
6. จัดพิมพ์แบบประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. หลังจากการเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบโดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น
2. นำแบบประเมินความพึงพอใจนี้ไปวิเคราะห์ข้อมูลและเทียบเกณฑ์เพื่อแปลผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบประเมินความพึงพอใจรูปแบบการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 มาตรวจให้คะแนนโดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และกำหนดค่าเฉลี่ยไว้ 5 ระดับในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (รัตนะ บัวสนธ์, 2544) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาคือมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2538)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนข้อมูล

1.2 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2538)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

X แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง

$n - 1$ แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

n แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง ล้อง IOC เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย (2539)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถ พิเชิต ฤทธิจรรูญ (2545)

$$\alpha = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (สัมประสิทธิ์แอลฟา)

n แทน จำนวนข้อคำถาม

s_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การเปรียบเทียบความสามารถการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อน และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยการทดสอบค่าที (t - test Dependent) ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2538)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนคู่

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน ฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโอนภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน ฟังและพูด ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโอนภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การนำเสนอผลการสร้างของรูปแบบการเรียนการสอน ฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิด การเชื่อมโอนภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยแบ่ง การนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการสร้างรูปแบบการเรียนการสอน ฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อม โอนภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ส่วนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอน ฟังและพูดภาษาอังกฤษตาม แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ส่วนที่ 3 ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของรูปแบบการเรียนการสอน ฟังและพูด ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโอนภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีรายละเอียดใน แต่ละส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการสร้างรูปแบบการเรียนการสอน ฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการ เชื่อมโอนภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หลักการ

การเชื่อมโอนภาษาเป็นการสร้างพื้นที่การเรียนรู้ให้นักเรียนได้มีโอกาส ฟังและพูด ภาษาอังกฤษ แต่เมื่อนักเรียนไม่สามารถใช้คำภาษาอังกฤษที่ยากขึ้นหรือประโยค สำนวนที่ไม่คุ้นเคย ก็สามารถใช้ภาษาไทยแทนได้ โดยครูช่วยเหลือ แนะนำภาษาอังกฤษที่นักเรียนติดขัด เมื่อนักเรียน ได้รับการช่วยเหลือจากครูนักเรียนจะสร้างความคุ้นเคยในการใช้ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาไทย เป็นการเชื่อมโอนความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษ และผู้วิจัยได้สังเคราะห์หลักการเพื่อการพัฒนา รูปแบบดังนี้

1. วางแผนกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนได้สำรวจความสนใจ ของตนเองช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาใหม่ ๆ และเปิดเผยแนวคิดใหม่ ๆ ของตนเอง นักเรียนร่วมกัน ในการเรียนรู้และสามารถเชื่อมโยงเนื้อหา ความรู้ความเข้าใจและภาษาให้เข้ากับวิถีชีวิตของตนเอง และบริบทของภาษา

2. นักเรียนสามารถประเมินและคาดเดาว่าจะสามารถเรียนรู้อะไร และในขณะที่นักเรียนเรียนรู้ควรได้รับการสนับสนุนให้แสดงความคิดเห็น ตั้งคำถาม และคิดอย่างมีวิจารณญาณเกี่ยวกับสิ่งที่สำรวจโดยใช้ความสามารถทางภาษาในการเชื่อมโยงความรู้ความเข้าใจการสื่อสารของนักเรียน

3. สนับสนุนให้นักเรียนมีพื้นที่ในการสร้างการเรียนรู้ กระตุ้นความคิดใหม่และการใช้ภาษาในการเรียนรู้ นักเรียนสามารถรวมกลุ่มระดมสมอง วางแผน ค้นคว้าเพิ่มเติมและสามารถพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสาร โดยมีการใช้ภาษาในการสื่อสารเชื่อมโยงภาษาเพื่อแสดงความคิด และมีการติดตามความเข้าใจแบบองค์รวมของสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้จากการเชื่อมโยงภาษาไปพร้อมกันจนสามารถทำงานได้เสร็จสิ้น

4. การเชื่อมโยงภาษาครูควรให้ระยะเวลาแก่นักเรียนในการสร้างพื้นที่ในการเรียนรู้และการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารและเพื่อสร้างความหมายในสิ่งที่เรียนรู้ นักเรียนเรียนรู้วิธีการเชื่อมโยงในการใช้ภาษาเพื่อการทำงานและการสื่อสาร

5. การเชื่อมโยงภาษาครูควรมีความยืดหยุ่นในการใช้ทั้งภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 ในการสนทนากับนักเรียนระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน

6. การเชื่อมโยงภาษาหากต้องการอธิบายเนื้อหาใหม่ให้แก่ นักเรียนครูควรใช้ภาษาที่ 1 ในการอธิบายจากนั้นจึงใช้ทั้งภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 ในการเชื่อมบทสนทนาเพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

7. การเชื่อมโยงภาษาครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนเพื่อให้นักเรียนมีการรวมกลุ่มเพื่อใช้ภาษาในการสื่อสารและระหว่างการสื่อสารนักเรียนสามารถใช้ได้ทั้งภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 ตลอดการร่วมกิจกรรม

วัตถุประสงค์

มุ่งพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

กระบวนการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอนประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 เรียนรู้เชื่อมโยงภาษาในบริบทของตนเอง ครูสร้างความเข้าใจกับนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน อธิบายเนื้อหาใหม่ นักเรียนสามารถเชื่อมโยงเนื้อหา ความรู้ความเข้าใจและภาษาให้เข้ากับวิถีชีวิตของตนเองและบริบทของภาษา โดยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อความหมาย โดยการเชื่อมโยงภาษาเมื่อต้องอธิบายเนื้อหาใหม่ครูควรใช้ภาษาไทยในการอธิบายจากนั้นจึงใช้ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ในการเชื่อมบทสนทนาเพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 2 เรียนรู้การสื่อสารผ่านการเชื่อมโอนภาษา นักเรียนวางแผนฝึกฝนการเรียนรู้ของตนเองโดยการฝึกพูดและเขียนข้อมูลของตนเองลงในใบงาน ซึ่งในขณะที่ฝึกฝนนั้น ครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกแสดงความคิดเห็น ตั้งคำถามอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเชื่อมโอนภาษาซึ่งครูควรมีความยืดหยุ่นในการใช้ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ในการสนทนากับนักเรียนระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 3 สร้างพื้นที่การเรียนรู้ในการใช้ภาษา ครูสนับสนุนให้นักเรียนมีพื้นที่ในการสร้างการเรียนรู้ กระตุ้นความคิดใหม่และการใช้ภาษาในการเรียนรู้ นักเรียนวางแผนในการทำกิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและสามารถพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสาร โดยมีการใช้ภาษาในการสื่อสารเชื่อมโอนภาษาเพื่อแสดงความคิดให้ข้อมูลจากการตอบคำถาม และมีการติดตามความเข้าใจแบบองค์รวมของสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้จากการเชื่อมโอนภาษาไปพร้อมกันจนสามารถทำงานได้เสร็จสิ้น ซึ่งในระหว่างการทำกิจกรรมครูควรให้ระยะเวลาแก่นักเรียนในการสร้างพื้นที่ในการเรียนรู้และการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารและเพื่อสร้างความหมายในสิ่งที่เรียนรู้ นักเรียนเรียนรู้วิธีการเชื่อมโอนในการใช้ภาษาเพื่อการทำงานและการสื่อสาร

ขั้นที่ 4 สื่อสารด้วยการเชื่อมโอนภาษา ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนรวมกลุ่มและจัดกิจกรรมที่สามารถให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารให้ได้มากที่สุด โดยระหว่างการสื่อสารนักเรียนสามารถใช้ได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษตลอดการร่วมกิจกรรมและครูควรมีความยืดหยุ่นในการใช้ภาษา

ขั้นที่ 5 มีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนรู้ หลังจากผู้เรียนฝึกการสื่อสารด้วยการเชื่อมโอนภาษาเพื่อสร้างการเรียนรู้ให้ตนเอง ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนได้นำเสนอผลงานของตนเองหน้าชั้นเรียนพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อผลงานของเพื่อนร่วมชั้นเรียน และเชื่อมโยงประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้นำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ และผู้สอนทบทวนประโยคหรือวลีที่ใช้ในการทำกิจกรรมในแต่ละครั้งให้ถูกต้องชัดเจน ซึ่งการเชื่อมโอนภาษาครูควรมีความยืดหยุ่นในการใช้ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ในการสนทนากับนักเรียนระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน

การวัดและประเมินผล

ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามรูปแบบนี้ เป็นการประเมินความสามารถในการฟังและการพูดของนักเรียนตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้แบบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่

1. แบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ
2. แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ส่วนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนประกอบด้วย การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 10 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	n = 5		ระดับความเหมาะสม
	\bar{X}	S.D.	
1. หลักการ			
1.1 ครอบคลุมแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานที่นำมาใช้	4.60	0.55	มากที่สุด
1.2 องค์ประกอบสัมพันธ์กัน	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 มีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้	4.00	0.00	มาก
1.4 ผู้จัดทำมีความเชื่อมโยงขององค์ประกอบอย่างชัดเจน	4.40	0.55	มาก
ภาพรวม	4.45	0.51	มาก
2. วัตถุประสงค์			
2.1 วัตถุประสงค์ชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 วัตถุประสงค์เหมาะสมกับผลการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
ภาพรวม	4.60	0.52	มากที่สุด
3. กระบวนการเรียนการสอน			
3.1 เหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอน	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 ชั้นที่ 1 เรียนรู้เชื่อมโยงภาษาในบริบทของตนเอง	4.00	0.00	มาก
3.3 ชั้นที่ 2 เรียนรู้การสื่อสารผ่านการเชื่อมโยงภาษา	4.40	0.55	มาก
3.4 ชั้นที่ 3 สร้างพื้นที่การเรียนรู้ในการใช้ภาษา	4.40	0.55	มาก
3.5 ชั้นที่ 4 สื่อสารด้วยการเชื่อมโยง	4.60	0.55	มากที่สุด
3.6 ชั้นที่ 5 มีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
ภาพรวม	4.45	0.51	มาก

ตาราง 10 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

รายการประเมิน	n = 5		ระดับความเหมาะสม
	\bar{X}	S.D.	
4. การวัดและประเมินผล			
4.1 ดำเนินตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน	4.40	0.55	มาก
4.2 สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์	4.60	0.55	มากที่สุด
4.3 วิธีการวัดและเครื่องมือมีความเหมาะสม	4.20	0.45	มาก
4.4 เกณฑ์การวัดและประเมินมีความเหมาะสม	4.00	0.71	มาก
ภาพรวม	4.30	0.57	มาก
ภาพรวมทั้งหมด	4.43	0.33	มาก

จากตาราง 10 พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}=4.43$, S.D.=0.33) และเมื่อพิจารณาภาพรวมเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านหลักการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.51) มีความครอบคลุมแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานที่นำมาใช้ มีองค์ประกอบสัมพันธ์กันอยู่ในระดับมากที่สุด ผังมโนทัศน์มีความเชื่อมโยงขององค์ประกอบอย่างชัดเจนและรายการความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้อยู่ในระดับมาก

ด้านวัตถุประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.60$, S.D.=0.52) มีความชัดเจนและเหมาะสมกับผลการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านกระบวนการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.51) โดย ชั้นที่ 1 เรียนรู้เชื่อมโยงภาษาในบริบทของตนเอง ชั้นที่ 2 เรียนรู้การสื่อสารผ่านการเชื่อมโยงภาษา ชั้นที่ 3 สร้างพื้นที่การเรียนรู้ในการใช้ภาษา และชั้นที่ 5 มีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก และชั้นที่ 4 สื่อสารด้วยการเชื่อมโยง อยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านการวัดและประเมินผลของรูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.30$, S.D.=0.57) โดยมีสัมพันธกับวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด การดำเนินตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน วิธีการวัดและเครื่องมือมีความเหมาะสมและเกณฑ์การวัดและประเมินมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 11 ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูด
ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
(แผนการจัดการเรียนการสอน)

รายการประเมิน	n = 5		ระดับความ เหมาะสม
	\bar{X}	S.D.	
1. สารสำคัญ			
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 บ่งชี้ความคิดรวบยอดของเนื้อหา	4.60	0.55	มากที่สุด
1.3 กระชับได้ใจความสำคัญ	5.00	0.00	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 ถูกต้องตามหลักการเขียน	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 สามารถวัดระดับพฤติกรรมผู้เรียนได้	5.00	0.00	มากที่สุด
3. เนื้อหา			
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ครอบคลุมการสร้างความสามารถในการฟังและพูด	5.00	0.00	มากที่สุด
4. กระบวนการ/ขั้นตอนการเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 เหมาะสมกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 ส่งเสริมความสามารถทางการฟังและพูด	4.60	0.55	มากที่สุด
4.4 กระตุ้นให้มีการปฏิสัมพันธ์กันของผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
5. สื่อและแหล่งเรียนรู้			
5.1 เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 มีความหลากหลาย	4.60	0.55	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล			
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2 วิธีการวัดและเครื่องมือวัดเหมาะสม	4.40	0.55	มาก
6.3 มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจน เข้าใจได้	4.20	0.45	มาก
ภาพรวม	4.74	0.14	มากที่สุด

จากตาราง 11 พบว่า แผนการจัดการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวความคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.74, S.D. = 0.14) และเมื่อพิจารณาเป็นรายการพบว่า รายการที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด มี 3 รายการประกอบด้วยขั้นตอนการสอนที่กระตุ้นให้มีการปฏิสัมพันธ์กันของผู้เรียน วิธีการวัดและเครื่องมือวัดเหมาะสม และมีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจนเข้าใจได้

ตาราง 12 ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวความคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (คู่มือการใช้รูปแบบ)

รายการประเมิน	n = 5		ระดับความเหมาะสม
	\bar{X}	S.D.	
คู่มือการใช้รูปแบบ			
1. มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	4.40	0.55	มาก
2. เขียนอธิบายชัดเจนเข้าใจง่าย	4.20	0.45	มาก
3. ระบุบทบาทผู้สอน ผู้เรียน ในแต่ละขั้นตอนชัดเจน	4.40	0.55	มาก
4. สร้างความเข้าใจในการนำไปใช้	4.40	0.55	มาก
5. เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้	4.40	0.55	มาก
ภาพรวม	4.46	0.46	มาก

จากตาราง 12 พบว่า คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.46, S.D. = 0.46) โดยมีองค์ประกอบสำคัญของการใช้คู่มืออย่างครบถ้วน ระบุบทบาทผู้สอน ผู้เรียน ในแต่ละขั้นตอนชัดเจน สร้างความเข้าใจในการนำไปใช้และเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ และการเขียนอธิบายการใช้คู่มือมีชัดเจนเข้าใจง่ายอยู่ในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 13 แสดงค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จำนวนนักเรียน	ผลรวมของคะแนน		ดัชนีประสิทธิผล
	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	
18	310	646	0.5695

จากตาราง 13 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.5695 ซึ่งแสดงว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นส่งผลให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.5695 คิดเป็นร้อยละ 56.95

ขั้นตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จากการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบได้ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	22	12.32	1.55	13.68*	0.0000
หลังเรียน	22	22.09	4.01		

*p < .05

จากตาราง 14 พบว่า ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.32 และ 22.09 ตามลำดับเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียน

และหลังเรียน พบว่า ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	22	7.68	0.99	16.13*	0.0000
หลังเรียน	22	13.64	2.01		

*p < .05

จากตาราง 15 พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.68 และ 13.64 ตามลำดับเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 16 แสดงความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
กระบวนการเรียนการสอน			
นักเรียนมีความพึงพอใจเมื่อสนทนาภาษาอังกฤษและใช้ภาษาไทยเมื่อเป็นคำยกรหรือประโยคที่ไม่คุ้นเคยทำให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น (ชั้นที่1 เรียนรู้เชื่อมโยงภาษาในบริบทของตนเอง)	4.23	0.43	มาก

ตาราง 16 แสดงความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้ฝึกการฟังและพูดด้วยตนเอง (ชั้นที่ 2 เรียนรู้การสื่อสารผ่านการเชื่อมโยงภาษา)	4.64	0.49	มากที่สุด
นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนากับครูและจับคู่เพื่อนในชั้นเรียน (ชั้นที่ 3 สร้างพื้นที่การเรียนรู้ในการใช้ภาษาทำให้)	4.23	0.43	มาก
นักเรียนรู้สึกสนุกกับกิจกรรมที่ได้ทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนเพื่อสื่อสารภาษาอังกฤษและมีครูคอยช่วยเหลือ (ชั้นที่ 4 สื่อสารด้วยการเชื่อมโยงภาษาสามารถส่งเสริม)	4.14	0.35	มาก
นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตนเอง (ชั้นที่ 5 มีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนรู้สามารถ)	4.41	0.50	มาก
นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนทนาภาษาอังกฤษและใช้ภาษาไทยเมื่อเป็นคำยากหรือประโยคที่ไม่คุ้นเคย ทำให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	4.82	0.39	มากที่สุด
การสนทนาผ่านการเชื่อมโยงภาษาทำให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	4.50	0.51	มาก
รวม	4.42	0.22	มาก

จากตาราง 16 พบว่า ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.22) นักเรียนพึงพอใจมากที่สุดคือ นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนทนาภาษาอังกฤษและใช้ภาษาไทยเมื่อเป็นคำยากหรือประโยคที่ไม่คุ้นเคย ทำให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่องรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการตามกระบวนการของวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมีการสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการดำเนินการวิจัยที่ได้ดำเนินการสามารถสรุปและปรากฏผลดังนี้

1. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา

1.1 รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

1.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.33) และเอกสารประกอบรูปแบบการสอนแผนการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.14) และคู่มือการใช้รูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.46)

1.3 ผลการทดลองนำร่องเพื่อศึกษารูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5695 ซึ่งหมายถึงรูปแบบการเรียนการสอนนี้ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นร้อยละ 56.95 รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนการฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถทางการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถทางการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3. ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาที่พัฒนาขึ้นโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.22) โดยนักเรียนพึงพอใจมากที่สุดคือ นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนทนาภาษาอังกฤษและใช้ภาษาไทยเมื่อเป็นคำยากหรือประโยคที่ไม่คุ้นเคย ทำให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

อภิปรายผล

จากการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้ ผู้วิจัยพบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษคุณภาพอยู่ในระดับมาก เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนนี้มุ่งเน้นเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งจัดการเรียนการสอนได้ทุกเนื้อหา (Free Content) ดังนั้นรูปแบบการเรียนการสอนนี้ จึงไม่มีองค์ประกอบด้านเนื้อหาแต่มีองค์ประกอบเพียง 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการเรียนการสอน 4) การวัดและประเมินผล เมื่อนำรูปแบบการเรียนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ โดยพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน พบว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้วิจัยได้วิเคราะห์แนวคิดการเชื่อมโยงภาษา (Garcia, 2017) ทำให้ได้หลักการของรูปแบบการเรียนการสอนที่สามารถนำไปสู่กระบวนการเรียนการสอนได้อย่างชัดเจนและเห็นแนวทางขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศได้อย่างชัดเจน

ผลการทดลองนำร่องรูปแบบการสอน พบว่าค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการสอนมีค่าเท่ากับ 0.5695 เนื่องจากกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมีขั้นตอนที่ชัดเจน ซึ่งผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับมาก เมื่อนำไปทดลองนำร่องจึงมีประสิทธิผลช่วยพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองนำร่องได้เป็นอย่างดี อีกทั้งนักเรียนกลุ่มทดลองนำร่องมีบริบทที่คล้ายกัน กล่าวคือนักเรียนใช้หลายภาษาประกอบด้วย ภาษาถิ่นภาษาไทยกลางและภาษาอังกฤษ ซึ่งภาษาถิ่นและภาษาไทยกลางมีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดและฟังภาษาอังกฤษ

2. ด้านการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละแผนการสอนนั้นมีแนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้พัฒนาขึ้น ทั้งนี้จากการประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญให้ระดับ

คุณภาพมีความเหมาะสมมาก ซึ่งอาจทำให้เชื่อได้ว่าถ้าจัดกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ในกระบวนการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ผู้วิจัยได้ออกแบบจากหลักการสำคัญซึ่งช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษดังนี้

1) การสร้างพื้นที่ในการเรียนรู้

การเชื่อมโยงภาษาเป็นการสร้างพื้นที่การเรียนรู้ให้นักเรียนได้มีโอกาสฟังและพูดภาษาอังกฤษ แต่เมื่อนักเรียนไม่สามารถใช้คำภาษาอังกฤษที่ยากขึ้นหรือประโยค สำนวนที่ไม่คุ้นเคยก็สามารถใช้ภาษาไทยแทนได้ โดยครูช่วยเหลือ แนะนำภาษาอังกฤษที่นักเรียนติดขัด เมื่อนักเรียนได้รับการช่วยเหลือจากครูนักเรียนจะสร้างความคุ้นเคยในการใช้ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาไทยเป็นการเชื่อมโยงความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งการสร้างพื้นที่การเรียนรู้ (Scaffolding) เป็นการจัดเครื่องช่วยสร้างการเรียนรู้ที่มีพื้นฐานมาจากแนวคิดเกี่ยวกับช่วงระหว่างระดับพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาที่เด็กมีอยู่ขณะนั้น กับระดับที่เด็กมีศักยภาพจะพัฒนาไปถึงเขตพิติ (Zone of Proximal Development -ZPD) ซึ่งเป็นแนวของทฤษฎีการสร้างความรู้กลุ่มเน้นกระบวนการทางสังคม (social constructivism) แนวคิดดังกล่าวอธิบายว่า เด็กแต่ละคนมีช่วงห่างระหว่างระดับพัฒนาการทั้งสองไม่เหมือนกันและไม่เท่ากัน การชี้แนะและให้ความช่วยเหลือแก่เด็กอย่างเหมาะสมโดยการจัดเครื่องช่วยสร้างการเรียนรู้สามารถช่วยพัฒนาเด็กให้ไปถึงระดับที่อยู่ในศักยภาพของเด็กได้ (Vygotsky,1978)

การเชื่อมโยงภาษาเป็นการสร้างพื้นที่การเรียนรู้ให้กับนักเรียนโดยมีครูเป็นสื่อกลาง สอดคล้องกับแนวคิดของ Tassanee (2018) การใช้การสื่อสารการเชื่อมโยงภาษาในลักษณะเชื่อมโยงภาษาไทยเพื่อเป็น โครงสร้างรองในการสื่อสารกับครู ยังส่งเสริมความเชื่อมั่นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับครู เป็นผลลัพธ์ที่ครูและนักเรียนได้รับประโยชน์จากการใช้แนวคิดการเชื่อมโยงภาษา อีกทั้งยังได้เพิ่มการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครูและนักเรียน

2) การปฏิสัมพันธ์

การเชื่อมโยงภาษาต้องอาศัยการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครูและนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ การที่ครูช่วยเหลือ แนะนำ คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ยากหรือประโยค สำนวนที่ไม่คุ้นเคยเป็นการปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากครูมีความยืดหยุ่นการใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และการยืดหยุ่นด้านเวลาคือการให้เวลาในการฝึกการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ การปฏิสัมพันธ์ที่ดีเสริมสร้างความสามารถทางการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษทั้งต่ำและสูง สอดคล้องกับคำอธิบายของ Walsh (2011 อ้างถึงใน Tassanee, 2018) ในบริบทการสอนและการเรียนรู้ใด ๆ สิ่งที่สำคัญคือการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนและนักเรียนอย่างสม่ำเสมอและครูผู้สอนตระหนักว่าการ

เรียนรู้เป็นสิ่งเดียวกันกับปฏิสัมพันธ์นั้นคือ การปฏิสัมพันธ์เป็น เครื่องมือสำหรับสื่อสารและช่วยเหลือ การเรียนรู้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Tassanee (2018) พบว่าการใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษา สามารถส่งเสริมความสามารถในการสนทนาของนักเรียนที่มีความคลุมเครือในการใช้ภาษาอังกฤษได้ ไม่เต็มที่และนักเรียนที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Nambisan (2014), Bezzina (2017), Bronteng (2018), Rasman (2018), Scopich (2018), Kanog-on (2020) และ Kittichai (2021) ที่ เสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโอนภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีลักษณะสำคัญที่สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียนดังนี้

1) การสร้างพื้นที่ในการเรียนรู้

การเชื่อมโอนภาษาเป็นการสร้างพื้นที่การเรียนรู้ให้นักเรียนได้มีโอกาสฟังและพูดภาษาอังกฤษ แต่เมื่อนักเรียนไม่สามารถใช้คำภาษาอังกฤษที่ยากขึ้นหรือประโยค ส่วนวนที่ไม่คุ้นเคย ก็สามารถใช้ภาษาไทยแทนได้ โดยครูช่วยเหลือ แนะนำภาษาอังกฤษที่นักเรียนติดขัด เมื่อนักเรียนได้รับการช่วยเหลือจากครูนักเรียนจะสร้างความคุ้นเคยความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาไทย เป็นการเชื่อมโอนความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษ

2) การปฏิสัมพันธ์

การเชื่อมโอนภาษาต้องอาศัยการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครูและนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ การที่ครูช่วยเหลือ แนะนำ คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ยากหรือประโยค ส่วนวนที่ไม่คุ้นเคยเป็นการปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากครูมีความยืดหยุ่นการใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และการยืดหยุ่นด้านเวลาคือทำให้เวลาในการฝึกการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ การปฏิสัมพันธ์ที่ดีเสริมสร้างความสามารถทางการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษทั้งต่ำและสูง

3) มีความยืดหยุ่นในการจัดการเรียนการสอน

ครูผู้สอนมีความยืดหยุ่นทั้งระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้มีเวลาในการสร้างความรู้ความเข้าใจในการฟังและพูดภาษาอังกฤษซึ่งเป็นสาระสำคัญของแนวคิดการเชื่อมโอนภาษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้

1.1 ครูควรมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนรายบุคคลให้มากที่สุด นอกจากจะเป็นการสร้างพื้นที่ให้กับนักเรียนในการใช้ภาษา ยังเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนมากยิ่งขึ้น

1.2 ในบางบริบทที่มีนักเรียนใช้ภาษาถิ่น หากมีความจำเป็นสามารถใช้ภาษาถิ่นได้ แต่ครูควรให้คำแนะนำและฝึกการเชื่อมโอนภาษาได้

1.3 ควรหาโอกาสให้นักเรียนได้พบปะกับเจ้าของภาษาตามบริบทของโรงเรียน เช่น การทัศนศึกษาแหล่งท่องเที่ยวที่มีเจ้าของภาษาหรือใช้สื่อออนไลน์ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เนื่องจากในการวิจัยนี้นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความกล้าที่จะใช้ภาษา การวิจัยครั้งต่อไปอาจนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยเฉพาะในโรงเรียนขยายโอกาส ซึ่งส่วนใหญ่จะขาดความมั่นใจไม่กล้าสื่อสารและขาดโอกาสในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

2.2 เนื่องจากแนวคิดสำคัญของการเชื่อมโอนภาษาคือ การปฏิสัมพันธ์รายบุคคลระหว่างครูกับนักเรียน การวิจัยในอนาคตควรพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหรือสื่อการเรียนตามแนวคิดการเชื่อมโอนภาษาสำหรับนักเรียนรายบุคคล

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิ่งแก้ว อารีรักษ์. (2546). *การวัดและประเมินผลทางภาษา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- จรรยาพร สุตสาท. (2545). *ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีภาคพิเศษที่มีต่อการให้บริการของมหาวิทยาลัยรัตนนคร*. มหาวิทยาลัยรัตนนคร, พิษณุโลก.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2546). *เทคโนโลยีการศึกษา: ทฤษฎีและการวิจัย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ทิตนา แคมมณี. (2554). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. (2539). *ระเบียบวิธีวิจัย*. พิษณุโลก: โรงพิมพ์สามเจริญพานิชย์.
- ธีรพล จำนงนิจ. (2548). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี*. พิษณุโลก.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). *การพัฒนาการสอน*. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก ผู้ทรงลิขสิทธิ์.
- ประทีน หงส์แก้ว. (2544). *ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์กรของผู้บริหารโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่*. เชียงใหม่.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2545). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: แฮาส์ ออฟ เคอร์มิสท์.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2552). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คำสมัย.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล*. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาอังกฤษ.
- สุพรรณษา ศรีโพธิ์. (2546). *การพัฒนาชุดกิจกรรมประเทืองปัญญาหนูน้อยนักวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาราษฎร์บำเพ็ญ*. กรุงเทพฯ.
- สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2540). *การสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2558). *พจนานุกรมศัพท์ศาสตร์ร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลเจียฮั่ว.

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). *รายงานประจำปี 2561*. Retrieved from <https://fliphtml5.com/wbpvz/ollr/basic>:
- หทัยรัตน์ ประทุมสูตร. (2542). *ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพยาบาลโรงพยาบาลชุมชนจังหวัดพิษณุโลก*. กรุงเทพฯ.
- อารมณ์ ใจเที่ยง. (2546). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: โอ เอส พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- Anderson T.P. (1997). *Using models of instruction*. In C.R. Dills, & A.J. Romiszowski (Eds.) *Instructional development paradigms*. Englewood Cliffs, NJ: Education Technology Publications.
- Anderson. A. and Lynce. T. (1998). *Listening*: Oxford: University Press.
- Anita S. and Leong J.J Daron B.L. (2022). Translanguaging for higher education learning: perspectives from international students in Thailand. *TRANSBAHASA*, 2(2).
- Baker C. (2006). *Foundations of bilingual education and bilingualism* (4 ed.): Buffalo, NY: Multilingual Matters.
- Bezzina. (2017). *Translanguaging Practices in the Teaching of French as a Foreign Language in Malta*.
- Brown G. and Yule G. (1983). *Teaching the spoken language*: Cambridge University Press.
- Brown H. Douglas. (2004). *Language Assessment: Principles and Classroom Practices*: San Francisco State University.
- Byrne D. (1998). *Teaching oral English*: Longman handbooks for language teacher: Longman.
- Carla Jonsson. (2017). Translanguaging and Ideology: Moving away from a Monolingual Norm. *Multilingual Matters*.
- Cambridge Assessment. (2018). *English Qualifications*. Retrieved from <https://www.cambridgeenglish.org/Images/461492-young-learners-can-do-statements-.pdf>
- Canagarajah Suresh. (2011). Translanguaging in the classroom: Emerging issues for research and pedagogy. *Applied Linguistics Review*.
- Chaisiri P. (2002). The Potential of Translanguaging for English Language Teaching in Thailand. *Journal Studies in the English Language*, 12(2).
- Chaney A. L. & Burk T. L. (1998). *Teaching Oral Communication in Grades K-8*. Boston: Allyn and Bacon.

- Council of Europe. *COMMON EUROPEAN FRAMEWORK OF REFERENCE FOR LANGUAGES: LEARNING TEACHING ASSESSMENT*. Strasbourg: Language Policy Unit.
- Cunningham F.M. (1999). *English language learners' speaking skill*. Eric digest. Retrieved from [http://: www. Eric.ed.gov/levlet](http://www.eric.ed.gov/levlet).
- Dorotea Scopich. (2018). *Translanguaging in an EFL classroom: Attitude and Practices*. University of South Rijeka.
- EA Ambele. (2022). Supporting English teaching in Thailand by accepting translanguaging: Views from Thai university teachers. *Issues in Educational Research*, 32(3).
- Garcia O. (2009). *Bilingual Education in the 21st Century: A Global Perspective*.
- Garcia O. Johnson S. Seltzer K. (2017). *The translanguaging classroom: Leveraging student bilingualism for learning*. Philadelphia: PA: Caslon.
- Hammer J. (2007). *The Practice of English Language Teaching*. New York: Longman.
- Heaton J.B. (1990). *Classroom testing*. Harlow: Longman.
- J.A Forley. (2016, 12-13 May 2016). *EFL Classroom and Translanguaging*. *Proceedings. Pedagogical and Cultural approaches in Western Languages*. Paper presented at the First International Conference. Srinakharinwirot University, Thailand.
- Joyce B. & Weil M. (2009). *Models of teaching* (8 ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Joyce Esi Bronteng. (2018). *A Study of Ghanaian Kindergarten Teachers' Use of Bilingual and Translanguaging Practices*.
- J. Morley. (2001). *Teaching English as a second of foreign language*. Boston: Heinle & Heinle.
- Kanog-On Pradaphon. (2016). English for Oral Transactional Communication: A Case Study of Financial Office Personnel. *The New English Teacher*, 10(2).
- Kavitha A. Nambisan. (2014). *Teachers' attitudes towards and uses of translanguaging in English language classrooms in Iowa*. from Iowa
- Lewis M.P. (2012). *Ethnologue: Languages of the World*.
- L.F. and Palmer Bachman, A.S. (1996). *Language Testing in Practice: Designing and Developing Useful Language Tests*. Oxford University Press: Oxford.
- Mendelsohn. (1994). *Learning to listen: A strategy-based approach for the second-language learner*. San Diego, CA

- Marie A. (2002). *Power, Prestige and Bilingualism: International Perspectives on Elite Bilingualism*. Retrieved from <https://doi.org/10.1558/sols.v5i1.151>
- Nilubol K. et.al. (2023). Translanguaging in English Language Teaching: A Perspective of Bilingual Education. *Journal of Humanities and social sciences Loei Rajabhat University*, 4(1).
- Nunan and David. (2003). *Practical English Language Teaching*. New York: Mc Graw Hill.
- Phillips C. (2006). *The role of structural prediction in rapid syntactic analysis*. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.bandl.2006.02.003>
- Rasma. (2018). *To translanguange or not translanguange? The multilingual practice in as Indonesian efl classroom* University Negeri Yogyakarta, Indonesia.
- Rost M. (2002). *Teaching and researching listening*. London: Longman.
- S. May R. Hill and S. Taikiwai. (2004). *Bilingual/Immersion Education: Indicators of Good Practice*.
- Siripol P. & Sukchuen D. (2022). TESOL pre-service teacher's perception towards pedagogical translanguaging in language education. *Social Science Journal*, 12.
- Tassanee Kampittayakul. (2017). Developing Thai Learners' CIC through Translanguaging in One-on-One English Tutorial Session. . *The New English Teacher*, 11, 69-95.
- Tassanee Kampittayakul. (2018). The Role of Translanguaging in Improving Thai learners' Interactional Competence in Dyadic English as a Foreign Language Tutorial Sessions. *The PASAA Journal*, 56, 80-111. Retrieved from <http://www.culi.chula.ac.th/Publicationonline/files/article/1PM7guPGNwWed110136.pdf?fbclid=IwAR1ZiJLNZfTDbVL56zNFL4yTRXrpRZLCQNq89WyEKRI63xyGD2JL7P6vl>.
- Vygotsky L.S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*.
- Weir C. J. (1993). *Communicative language testing*. New York: Prentice Hall.
- Weil M. & Showers B Joyce B. (1992). *Models of teaching* (4 ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Wipf J. (1984). "Strategies for teaching second language listening comprehension." *Foreign Language Annals*, 17, 345-348.
- Williams C. (2002). *Extending bilingualism in the education system*. Retrieved from

[http:// www. assemblywales.org/ 3c91c7af00023 d82000 0595000000000. pdf](http://www.assemblywales.org/3c91c7af00023d8200059500000000.pdf)

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ดร.ปณิสรา จันทร์पालะ

อาจารย์ คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จังหวัดลำปาง

ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.2 ดร.พิริยาภรณ์ เลขธรรากร

อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.3 ดร.ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม

อาจารย์ คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

1.4 ครูเรวดี ต่านกิตติไกรลาส

ครู วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ

โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม จังหวัดสุโขทัย

ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ

1.5 ครูภาณี เสนิงค์ ณ อยุธยา

ครู วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ

โรงเรียนพุทธชินราชพิทยา จังหวัดพิษณุโลก

ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินรูปแบบการเรียนการสอน
2. แบบประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน
3. แบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ
4. แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ
5. แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
6. แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
7. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน
8. แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน

**แบบประเมินคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิด
การเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งประกอบด้วยรายการต่อไปนี้ องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน คือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

2. ขอให้ท่านพิจารณาเกี่ยวกับความเหมาะสมของแต่ละรายการ ซึ่งเป็นส่วนประกอบของรูปแบบการเรียนรู้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางประเมินรูปแบบการเรียนรู้ในช่อง “ระดับความเหมาะสม” ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดระดับความเหมาะสม ดังนี้

- 5 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. หลังจากพิจารณารายการประเมินเสร็จแล้ว โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยเขียนลงในส่วนของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือและความช่วยเหลือของท่านในครั้งนี้

โสภิตา คำด้วง

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. หลักการของรูปแบบ						
1.1 ครอบคลุมแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานที่นำมาใช้						
1.2 องค์ประกอบสัมพันธ์กัน						
1.3 มีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้						
1.4 ผังมโนทัศน์มีความเชื่อมโยงขององค์ประกอบอย่างชัดเจน						
2. วัตถุประสงค์						
2.1 วัตถุประสงค์ชัดเจน						
2.2 วัตถุประสงค์เหมาะสมกับผลการเรียนรู้						
3. กระบวนการเรียนการสอน						
3.1 เหมาะสมกับเนื้อหา						
3.2 ชั้นที่ 1 เรียนรู้เชื่อมโยงภาษาในบริบทของตนเอง เหมาะสมกับการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน						
3.3 ชั้นที่ 2 เรียนรู้การสื่อสารผ่านการเชื่อมโยงภาษา สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการสื่อสาร						
3.4 ชั้นที่ 3 สร้างพื้นที่การเรียนรู้ในการใช้ภาษา สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการสื่อสารมากขึ้น						
3.5 ชั้นที่ 4 สื่อสารด้วยการเชื่อมโยง สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการฟังและการพูดมากขึ้น						
3.6 ชั้นที่ 5 มีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนรู้ เหมาะสำหรับการสรุปทเรียนที่นักเรียนได้เรียนรู้						

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้						
4.1 ดำเนินตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน						
4.2 สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์						
4.3 วิธีการวัดและเครื่องมือมีความเหมาะสม						
4.4 เกณฑ์การวัดและประเมินมีความเหมาะสม						

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

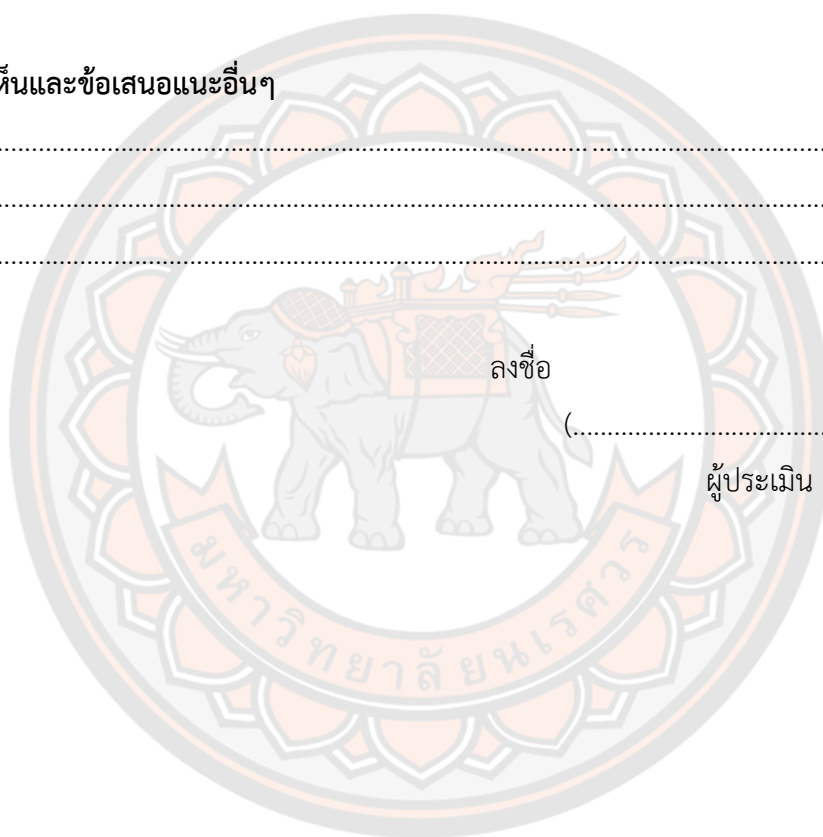
.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ประเมิน

แบบประเมินคุณภาพแผนการเรียนการสอนและคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูด
ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินแผนการเรียนการสอนและคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งประกอบด้วยรายการ ดังต่อไปนี้

1.1 องค์ประกอบของแผนการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1.1.1 สารสำคัญ

1.1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.1.3 เนื้อหา

1.1.4 กระบวนการเรียนการสอน

1.1.5 สื่อและแหล่งเรียนรู้

1.1.6 การวัดและประเมินผล

1.2 คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

2. ขอให้ท่านพิจารณาเกี่ยวกับความเหมาะสมของแต่ละรายการซึ่งเป็นส่วนประกอบของแผนการเรียนการสอนและคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางประเมินรูปแบบการเรียนการสอนในช่อง “ระดับความเหมาะสม” ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดระดับความเหมาะสม ดังนี้

5 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. หลังจากพิจารณารายการประเมินเสร็จแล้ว โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยเขียนลงในส่วนของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือและความช่วยเหลือของท่านในครั้งนี้

โสภิตา คำด่าง

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. สารสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา						
1.2 ปังชี้ความคิดรวบยอดของเนื้อหา						
1.3 กระชับได้ใจความสำคัญ						
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 ถูกต้องตามหลักการเขียน						
2.2 สามารถวัดระดับพฤติกรรมผู้เรียนได้						
3. เนื้อหา						
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
3.2 ครอบคลุมการสร้างความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ						
4. กระบวนการเรียนการสอน						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
4.2 เหมาะสมกับเนื้อหา						
4.3 ส่งเสริมความสามารถทางการฟังและพูดภาษาอังกฤษ						
4.4 กระตุ้นให้มีการปฏิสัมพันธ์กันของผู้เรียน						
5. สื่อและแหล่งเรียนรู้						
5.1 เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน						
5.2 มีความหลากหลาย						
6. การวัดและประเมินผล						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
6.2 วิธีการวัดและเครื่องมือวัดเหมาะสม						
6.3 มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจน เข้าใจได้						

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
7. คู่มือการใช้รูปแบบ						
7.1 มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน						
7.2 เขียนอธิบายชัดเจนเข้าใจง่าย						
7.3 ระบุบทบาทผู้สอน ผู้เรียน ในแต่ละขั้นตอนชัดเจน						
7.4 สร้างความเข้าใจในการนำไปใช้						
7.5 เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้						

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ประเมิน

แบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ
(ฉบับสำหรับนักเรียน)

คำชี้แจง: ให้นักเรียนฟังบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ จากไฟล์เสียง แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง
ตอนที่ 1 ฟังเพื่อความเข้าใจแล้วโยงเส้นจับคู่

Picture 1

Ken

Jim

Rin

Ben

Kat

Pat

Picture 2

Ping

Soda

Tim

Jane

Bo

Dan

ตอนที่ 2 Listen and write a letter in each box

Her dad

Her mom

Her grandpa

Her grandma

Her sister

A

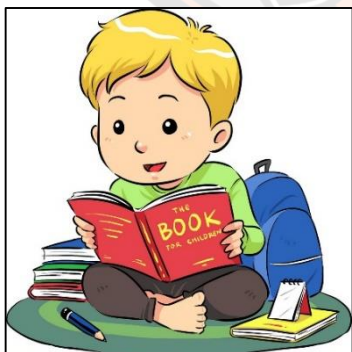
B

C

D

E

F

ตอนที่ 3 Listen and tick (/) in the box

1. Where does Su go?

A

B

C

2. Who is James' friend?

A

B

C

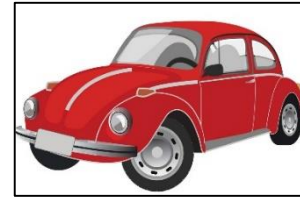
3. How does Nick go to school?

A

B

C

4. What is Pat doing now?

A

B

C

5. What is Anna favorite sport?

A

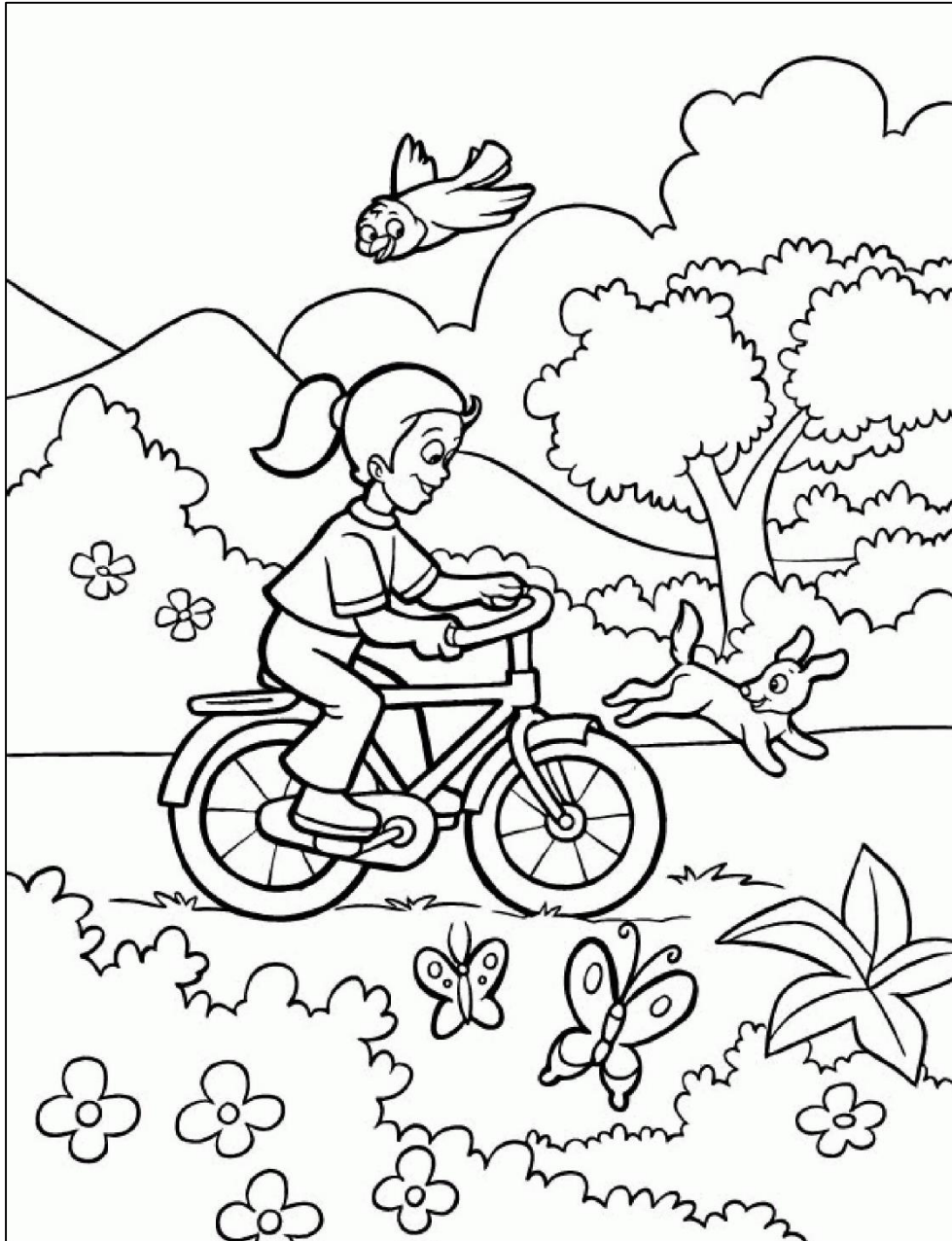

B

C

ตอนที่ 4 Listen and colour the picture

Script listening test

Part 1 Listening and draw lines.

Picture 1: Jenny talks with her sister about her friend at school.

PAUSE 00'03"

1. Jenny: Look! sister. This is my teacher and my friends in class.

Sister: What's your teacher name?

Jenny: Her name is Kat. Can you see her? She wears a blue skirt.

PAUSE 00'05"

2. Sister: The girl is opening the monkey book. Who is she?

Jenny: That is Rin. She is a good friend.

PAUSE 00'05"

3. Jenny: This is Ben. He wears a red shirt and a blue short.

Sister: Oh! Is he dancing?

Jenny: Yes, he is dancing.

PAUSE 00'05"

4. Sister: The boy wears a blue shirt and a purple short. Who is he?

Jenny: That is Ken.

PAUSE 00'05"

5. Jenny: And this is Pat. She has got a pink school bag.

Sister: she looks pretty.

PAUSE 00'05"

Now listen again. (REPEAT PART 1 WITH ONLY 00'03" PAUSE)

Picture 2: Min is talking with her friend about her family.

PAUSE 00'03"

1. Min: This is my family picture. Here, my dad wears a blue shirt. He is working at table.

Friend: What is his name?

Min: His name is Tim.

PAUSE 00'05"

2. Friend: Is this your younger sister?

Min: Yes. She likes to read a book. Soda is her name.

PAUSE 00'05"

3. Friend: Where is your mum?

Min: Here, my mum has got orange hair.

Friend: What is your mum name?

Min: Her name is Jane.

PAUSE 00'05"

4. Min: This is my younger brother.

Friend: Wow! Has he got a turtle?

Min: That's right. His name is Dan.

PAUSE 00'05"

5. Friend: Who is this beautiful woman?

Min: She is my older sister and name is Ping.

PAUSE 00'05"

Now listen again. (REPEAT PART 1 WITH ONLY 00'03" PAUSE)

Part 2-1: Ping is telling her friend about the different hobbies of her family**PAUSE 00'03"**

1. Friend: Hello Ping. Could I ask your hobbies of family?

Ping: Sure.

Friend: What does your dad like doing?

Ping: He always want to fishing.

PAUSE 00'05"

2. Friend: What's about your mum?

Ping: My mum likes to bake a cake or cookie.

PAUSE 00'05"

3. Friend: And your grandpa?

Ping: He likes to read a book at garden.

PAUSE 00'05"

4. Friend: What's about your grandma?

Ping: She likes to listen music.

PAUSE 00'05"

5. Friend: Have you got any brother or sister?

Ping: I have got a sister.

Friend: What does she like?

Ping: She like to ride a bicycle.

PAUSE 00'05"**Now listen again. (REPEAT PART 2 WITH ONLY 00'03" PAUSE)**

Part 3: Listen and tick (✓) the box**PAUSE 00'03"**

1. Where does Su go?

PAUSE 00'03"

Su: Wow! It is the first day for my school.

Friend: You look so excite.

Su: Yes. I want to go to library. Can we go now?

Friend: Let's go.

PAUSE 00'03"

2. Who's James friend?

PAUSE 00'03"

James: Dad, that is my friend.

Dad: The boy with the red shirt and yellow cap. Is that right?

James: Yes.

PAUSE 00'03"

3. How does Nick go to school?

PAUSE 00'03"

Friend: Hello, Nick. How do you do?

Nick: Hi, I'm so tired. I ride a bicycle to school this day.

PAUSE 00'03"

4. What is Pat doing now?

PAUSE 00'03"

Mum: Is Pat waking up?

Sister: She is taking a bath.

Mum: Oh! Thai's good.

PAUSE 00'03"

5. What is Anna favorite sport?

PAUSE 00'03"

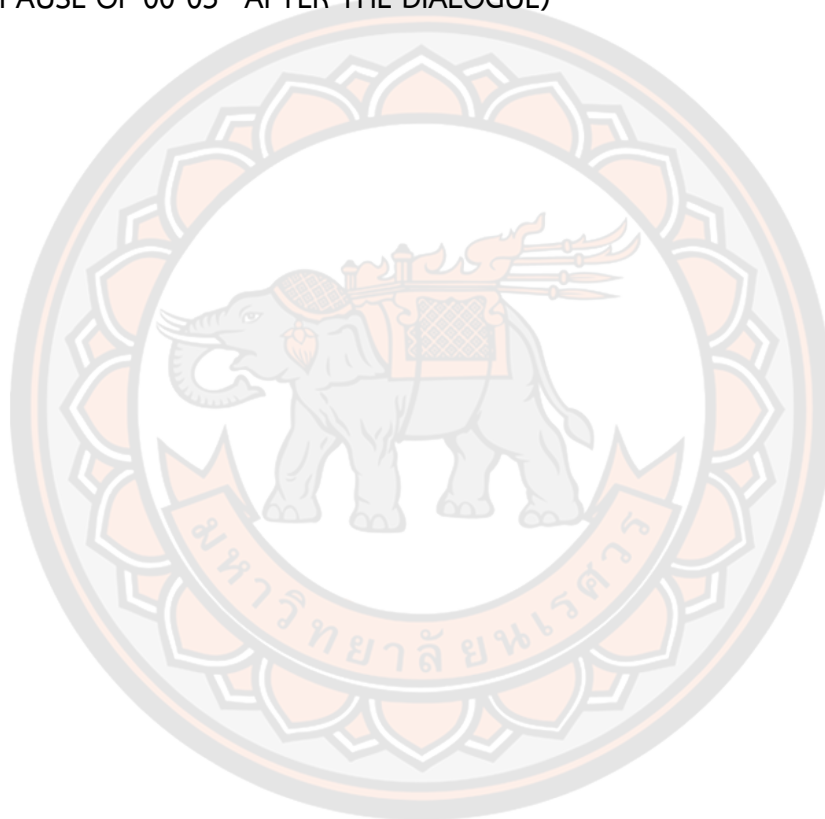
Friend: Anna is doing great in every sport.

Anna: Thank you.

Friend: What is your favorite sport?

Anna: Basketball is my favorite sport.

**Now listen again. (REPEAT PART 3 BUT WITH NO PAUSE AFTER THE QUESTION;
ONLY PAUSE OF 00'03" AFTER THE DIALOGUE)**

Part 4: Listen and colour the picture.**Picture 1: Jane and her dog ride a bicycle at park.****PAUSE 00'03"**

1. She has got brown hair.

PAUSE 00'05"

2. She wears a pink shirt.

PAUSE 00'05"

3. She wears a blue trouser.

PAUSE 00'05"

4. She rides a yellow bicycle.

PAUSE 00'05"

5. Her shoes are grey.

PAUSE 00'05"

6. Her dog is running. It has got black.

PAUSE 00'05"

7. A bird above her head is an orange.

PAUSE 00'05"

8. The mountain behind her is green.

PAUSE 00'05"

9. The butterfly is purple.

PAUSE 00'05"

10. And the flowers are red.

PAUSE 00'05"**Now listen again. (REPEAT PART 4 WITH ONLY 00'03" PAUSE)**

**แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบความสามารถในการฟังจากการใช้รูปแบบการ
เรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา
สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3**

ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบโดยเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- + 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 เมื่อไม่แน่ใจข้อความนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>Part 1: Listen and draw lines.</p> <p>Picture 1: Jenny talks with her sister about her friend at school.</p> 				
ความเข้าใจ	<p>1. Jenny: Look! sister. This is my teacher and my friends in class.</p> <p>Sister: What's your teacher name?</p> <p>Jenny: She name is Kat. Can you see her? She wears a blue skirt.</p>				
ความเข้าใจ	<p>2. Sister: The girl is opening the monkey book. Who is she?</p> <p>Jenny: That is Rin. She is a good friend.</p>				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความเข้าใจ	3. Jenny: This is Ben. He wears a red shirt and a blue short. Sister: On! Is he dancing? Jenny: Yes, he is dancing.				
ความเข้าใจ	4. Sister: The boy wears a blue shirt and a purple short. Who is he? Jenny: That is Ken.				
ความเข้าใจ	5. Jenny: And this is Pat. She has got a pink school bag. Sister: she looks pretty.				
	<p>Picture 2: Min is talking with her friend about her family.</p> 				
ความเข้าใจ	6. Min: This is my family picture. Here, my dad wears a blue shirt. He is working at table. Friend: What is his name? Min: His name is Tim.				
ความเข้าใจ	7. Friend: Is this your younger sister? Min: Yes. She likes to read a book. Soda is her name.				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความเข้าใจ	8. Friend: Where is your mum? Min: Here, my mum has got orange hair. Friend: What is your mum name? Min: Her name is Jane.				
ความเข้าใจ	9. Min: This is my younger brother. Friend: Wow! Has he got a turtle? Min: That's right. His name is Dan.				
ความเข้าใจ	10. Friend: Who is this beautiful woman? Min: She is my older sister and name is Ping.				
	Picture 3: Teacher describes her student. 				
ความเข้าใจ	11. This is Nick. He is sitting on pink beanbag. He is a good boy.				
ความเข้าใจ	12. This is Paul. He wears purple sweater and he likes a plane.				
ความเข้าใจ	13. This is Mickey. He is sitting on the floor. He is a kind boy.				
ความเข้าใจ	14. This is Bobby. He is sitting on yellow beanbag. He is a clever boy.				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความเข้าใจ	15. This is Marry. She has got brown hair. She is smart girl.				
	<p>Picture 4: Max is talking about Christmas day with his family.</p> 				
ความเข้าใจ	16. Hello, I'm Max. I'm a boy. In this picture, I wear an orange shirt.				
ความเข้าใจ	17. Next to me, this is my mum. She has a yellow shirt and her name is Kate.				
ความเข้าใจ	18. I have twin sister; Julie wears a blue jean. She is kissing mum.				
ความเข้าใจ	19. And Jessie wears pink shirt and pink short. She is riding on dad's back.				
ความเข้าใจ	20. The last my dad, his name is Freddy. He wears a blue shirt.				

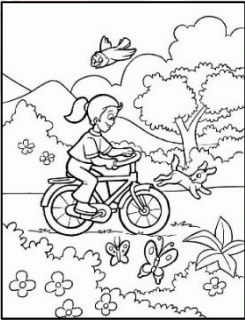
จุดประสงค์	แบบทดสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>Part 2 Listen and write a letter in each box.</p> <p>Part 2-1: Ping is telling her friend about the different hobbies of her family</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> A </div> <div style="text-align: center;"> B </div> <div style="text-align: center;"> C </div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center; margin-top: 10px;"> <div style="text-align: center;"> D </div> <div style="text-align: center;"> E </div> <div style="text-align: center;"> F </div> </div>				
การวิเคราะห์	<p>21. Friend: Hello Ping. Could I ask your hobbies of family? Ping: Sure. Friend: What does your dad like doing? Ping: He always want to fishing.</p> <div style="text-align: right; margin-right: 50px;"> C </div>				
การวิเคราะห์	<p>22. Friend: What's about your mum? Ping: My mum likes to bake a cake or cookie.</p> <div style="text-align: right; margin-right: 50px;"> A </div>				
การวิเคราะห์	<p>23. Friend: And your grandpa? Ping: He likes to read a book at garden.</p> <div style="text-align: right; margin-right: 50px;"> E </div>				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การวิเคราะห์	<p>24. Friend: What's about your grandma?</p> <p>Ping: She likes to listen music.</p> <p>F</p>				
การวิเคราะห์	<p>25. Friend: Have you got any brother or sister?</p> <p>Ping: I have got a sister.</p> <p>Friend: What does she like?</p> <p>Ping: She like to ride a bicycle.</p> <p>B</p>				
	<p>Part 2-2: Lilly talks to her teacher about her friend favorite animal.</p> <p>A</p> <p>B</p> <p>C</p> <p>D</p> <p>E</p> <p>F</p>				
การวิเคราะห์	<p>26. This is Ken. His favorites animal is horse.</p> <p>E</p>				
การวิเคราะห์	<p>27. This is Jam. Her favorites animal is cat.</p> <p>A</p>				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การวิเคราะห์	28. This is Pin. Her favorites animal is dog. B				
การวิเคราะห์	29. This is Sun. His favorites animal is sheep. F				
การวิเคราะห์	30. This is Game. Her favorites animal is rabbit. D				
การวิเคราะห์	<p>Part 3 Listen and tick (✓) the box.</p> <p>31. Where does Su go? Su: Wow! It is the first day for my school. Friend: You look so excite. Su: Yes. I want to go to library. Can we go now? Friend: Let's go.</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: flex-end;"> <div style="text-align: center;"> ☐</div> <div style="text-align: center;"> ☐</div> <div style="text-align: center;"> ☒</div> </div>				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การวิเคราะห์	<p>32. Who's James friend?</p> <p>James: Dad, that is my friend.</p> <p>Dad: The boy with the red shirt and yellow cap. Is that right?</p> <p>James: Yes.</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> ☐</div> <div style="text-align: center;"> ☐</div> <div style="text-align: center;"> ☒</div> </div>				
การวิเคราะห์	<p>33. How does Nick go to school?</p> <p>Friend: Hello, Nick. How do you do?</p> <p>Nick: Hi, I'm so tired. I ride a bicycle to school this day.</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> ☐</div> <div style="text-align: center;"> ☒</div> <div style="text-align: center;"> ☐</div> </div>				
การวิเคราะห์	<p>34. What is Pat doing now?</p> <p>Mum: Is Pat waking up?</p> <p>Sister: She is taking a bath.</p> <p>Mum: Oh! Thai's good.</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> ☒</div> <div style="text-align: center;"> ☐</div> <div style="text-align: center;"> ☐</div> </div>				
การวิเคราะห์	<p>35. What pet does Ben have?</p> <p>Friend: Do you have a pet?</p> <p>Ben: Yes. I have a dog. His name's Judy.</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> ☐</div> <div style="text-align: center;"> ☒</div> <div style="text-align: center;"> ☐</div> </div>				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การวิเคราะห์	<p>36. What is Anna favorite sport?</p> <p>Friend: Anna is doing great in every sport.</p> <p>Anna: Thank you.</p> <p>Friend: What is your favorite sport?</p> <p>Anna: Basketball is my favorite sport.</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> ☒ </div> <div style="text-align: center;"> ☐ </div> <div style="text-align: center;"> ☐ </div> </div>				
การวิเคราะห์	<p>37. Why Joy should see the doctor?</p> <p>Friend: What's the matter?</p> <p>Joy: I have a toothache.</p> <p>Friend: On! It's so bad. You should see the doctor.</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> ☐ </div> <div style="text-align: center;"> ☐ </div> <div style="text-align: center;"> ☒ </div> </div>				
การวิเคราะห์	<p>38. How many people in Bird's family?</p> <p>Teacher: Bird, How many people in your family?</p> <p>Bird: 3 people. There are dad, mum and me.</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> ☐ </div> <div style="text-align: center;"> ☐ </div> <div style="text-align: center;"> ☒ </div> </div>				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การวิเคราะห์	<p>39. Where does Jim want to go at weekend?</p> <p>Friend: How about your plane at weekend.</p> <p>Jim: I want to go camping.</p> <p>☒ ☐ ☐</p>				
การวิเคราะห์	<p>40. What is in Kat's school bag?</p> <p>Friend: What is it in your bag?</p> <p>Kat: I have got 4 book.</p> <p>☒ ☐ ☐</p>				
	<p>Part 4 Listen and colour the picture.</p> <p>Picture 1: Jane and her dog ride a bicycle at park.</p> 				
การนำไปใช้	41. She has got brown hair.				
การนำไปใช้	42. She wears a pink shirt.				
การนำไปใช้	43. She wears a blue trouser.				
การนำไปใช้	44. She rides a yellow bicycle.				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การนำไปใช้	45. Her shoes are grey.				
การนำไปใช้	46. Her dog is running. It has got black.				
การนำไปใช้	47. A bird above her head is an orange.				
การนำไปใช้	48. The mountain behind her is green.				
การนำไปใช้	49. The butterfly is purple.				
การนำไปใช้	50. And the flowers are red.				
	<p>Part 4 Listen and colour the picture.</p> <p>Picture 2: Jimmy goes to zoo with his dad and he can see wonderful colour.</p> 				
การนำไปใช้	51. The tiger is an orange fur.				
การนำไปใช้	52. Woman is sleeping. She has got red hair.				
การนำไปใช้	53. The big lion is yellow.				
การนำไปใช้	54. Behind the lion is horse. It has brown skin.				
การนำไปใช้	55. Next to, It's an elephant. It is grey.				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การนำไปใช้	56. The giraffe is pink.				
การนำไปใช้	57. The mountain is green.				
การนำไปใช้	58. The hippo is purple.				
การนำไปใช้	59. The monkey is black.				
การนำไปใช้	60. The sky is blue				

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....

แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษตามรูปแบบการเรียนการสอนการฟังและ
การพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

.....

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้มี 2 ตอน แบ่งออกได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การอธิบายรูปภาพตามความเข้าใจของผู้เรียน เวลา 5 นาที

ตอนที่ 2 การตอบคำถามเกี่ยวกับตนเอง เวลา 5 นาที

Part 1: Describe the picture.

Part 2: Answer some personal questions.

1. How many people in your family?
2. What is your favorite color?
3. What is your favorite food?
4. Who do you play with at school?
5. What do you have for lunch today?
6. What sport do you like?
7. Can you describe your favorite animal?
8. Who is your best friend?
9. How do you go to school?
10. What do you do last weekend?

**แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดจากการใช้รูปแบบ
การเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา
สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3**

ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบโดยเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- + 1 เมื่อแน่ใจว่ารายการตรวจสอบข้อนี้วัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่ารายการตรวจสอบข้อนี้วัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 เมื่อแน่ใจว่ารายการตรวจสอบข้อนี้วัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การนำความรู้ ไปใช้	Part 1: Describe the picture. Picture 1 <p>1. Student can use group of word: colour, size, number, position, appearance, activity and etc.</p>				
การนำความรู้ ไปใช้	<p>2. Student can use simple structure: present simple tense/This is/That is/ There is/ There are.</p>				
การนำความรู้ ไปใช้	<p>3. Student can use but/ and.</p>				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การนำความรู้ ไปใช้	Picture 2 <p>1. Student can use group of word: colour, size, number, position, appearance, activity and etc.</p>				
การนำความรู้ ไปใช้	2. Student can use simple structure: present simple tense/This is/That is/ There is/ There are.				
การนำความรู้ ไปใช้	3. Student can use but/ and.				
การนำความรู้ ไปใช้	Part 2: Answer some personal questions 1. How many people in your family?				
ความเข้าใจ	2. What is your favorite colour?				
ความเข้าใจ	3. What is your favorite food?				
ความเข้าใจ	4. Who do you play with at school?				
ความเข้าใจ	5. What do you have for lunch today?				
ความเข้าใจ	6. What sport do you like?				
ความเข้าใจ	7. Can you describe your favorite animal?				
ความเข้าใจ	8. Who is your best friend?				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ความเข้าใจ	9. How do you go to school?				
ความเข้าใจ	10. What do you do last weekend?				

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

รายการประเมิน/ คะแนน	5	4	3	2	1
Accuracy ความแม่นยำ	สามารถใช้โครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้องตรงตามไวยากรณ์ทั้งหมด	สามารถใช้โครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้องตรงตามไวยากรณ์แต่มีการสลับประโยคหรือใช้ผิดบ้าง 2-3 จุด	สามารถใช้โครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้องตรงตามไวยากรณ์แต่มีการสลับประโยคหรือใช้ผิดบ้าง 4-5 จุด	สามารถใช้โครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้องตรงตามไวยากรณ์แต่มีการสลับประโยคหรือใช้ผิดบ้าง 6-7 จุด	สามารถใช้โครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้องตรงตามไวยากรณ์แต่มีการสลับประโยคหรือใช้ผิดบ้าง 8 จุดขึ้นไป
Fluency ความคล่องแคล่ว	สามารถใช้เลือกใช้คำสั้น ๆ หรือวลีสั้น ๆ เพื่อการพูดสื่อสาร โดยมีการหยุดเพื่อคิดและหาคำตอบในระยะเวลาสั้น ๆ	สามารถใช้เลือกใช้คำสั้น ๆ หรือวลีสั้น ๆ เพื่อการพูดสื่อสาร โดยมีการหยุดเพื่อคิดและหาคำตอบในระยะเวลาประมาณ 1 นาที	สามารถใช้เลือกใช้คำสั้น ๆ หรือวลีสั้น ๆ เพื่อการพูดสื่อสาร โดยมีการหยุดเพื่อคิดและหาคำตอบในระยะเวลาประมาณ 2 นาที	สามารถใช้เลือกใช้คำสั้น ๆ หรือวลีสั้น ๆ เพื่อการพูดสื่อสาร โดยมีการหยุดเพื่อคิดและหาคำตอบในระยะเวลาประมาณ 3 นาที	สามารถใช้เลือกใช้คำสั้น ๆ หรือวลีสั้น ๆ เพื่อการพูดสื่อสาร โดยมีการหยุดเพื่อคิดและหาคำตอบในระยะเวลา 4 นาทีขึ้นไป
Interaction การมีปฏิสัมพันธ์	มีปฏิสัมพันธ์สื่อสารกับคู่สนทนาโดยสามารถถามและตอบคำถามได้ถูกต้อง คู่สนทนาให้ความสนใจในคำตอบโดยไม่มีการหยุดคิดหาคำตอบ	มีปฏิสัมพันธ์สื่อสารกับคู่สนทนาโดยสามารถถามและตอบคำถามได้ถูกต้อง 4-5 ข้อ ซึ่งคู่สนทนาให้ความสนใจในคำตอบโดยมีการหยุดคิดหาคำตอบในระยะเวลาประมาณ 1 นาที	มีปฏิสัมพันธ์สื่อสารกับคู่สนทนาโดยสามารถถามและตอบคำถามได้ถูกต้อง 2-3 ข้อ ซึ่งคู่สนทนาให้ความสนใจในคำตอบโดยมีการหยุดคิดหาคำตอบในระยะเวลาประมาณ 2 นาที	มีปฏิสัมพันธ์สื่อสารกับคู่สนทนาโดยสามารถถามและตอบคำถามได้ถูกต้องน้อยกว่าข้อ ซึ่งคู่สนทนาให้ความสนใจในคำตอบโดยมีการหยุดคิดหาคำตอบในระยะเวลา 3 นาที	มีปฏิสัมพันธ์สื่อสารกับคู่สนทนาโดยสามารถถามและตอบคำถามได้ถูกต้องน้อยกว่าข้อ ซึ่งคู่สนทนาให้ความสนใจในคำตอบโดยมีการหยุดคิดหาคำตอบในระยะเวลา 4 นาทีขึ้นไป
Coherence ความสอดคล้อง	สามารถเชื่อมโยงคำหรือกลุ่มคำด้วยคำพื้นฐานได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับคำตอบมากกว่า 5 ข้อ เช่น "and", "but", "then"	สามารถเชื่อมโยงคำหรือกลุ่มคำด้วยคำพื้นฐานได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา 4 ข้อ เช่น "and", "but", "then"	สามารถเชื่อมโยงคำหรือกลุ่มคำด้วยคำพื้นฐานได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา 3 ข้อ เช่น "and", "but", "then"	สามารถเชื่อมโยงคำหรือกลุ่มคำด้วยคำพื้นฐานได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา 2 ข้อ เช่น "and", "but", "then"	สามารถเชื่อมโยงคำหรือกลุ่มคำด้วยคำพื้นฐานได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหาน้อยกว่า 1 ข้อ เช่น "and", "but", "then"

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ	ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
1 - 5	ปรับปรุง	6 - 10	ค่อนข้างดี
11 - 15	ดี	16 - 20	ดีมาก

**แบบประเมินความพึงพอใจรูปแบบการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตาม
แนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3**

.....

ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนฟังและพูด
ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ด้านกระบวนการ
เรียนการสอน โดยทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของตนเอง

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

รายการความคิดเห็น	ผลการพิจารณา				ข้อเสนอแนะ
	+1	0	+1		
กระบวนการเรียนการสอน					
นักเรียนมีความพึงพอใจเมื่อสนทนาภาษาอังกฤษและ ใช้ภาษาไทยเมื่อเป็นคำยกรทือประโยคที่ไม่คุ้นเคยทำ ให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น (ขั้นที่1 เรียนรู้เชื่อมโยงภาษาในบริบทของตนเอง)					
นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้ฝึกการฟังและพูดด้วย ตนเอง (ขั้นที่2 เรียนรู้การสื่อสารผ่านการเชื่อมโยงภาษา)					
นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการ สนทนากับครูและจับคู่เพื่อนในชั้นเรียน (ขั้นที่ 3 สร้างพื้นที่การเรียนรู้ในการใช้ภาษาทำให้)					
นักเรียนรู้สึกสนุกกับกิจกรรมที่ได้ทำกิจกรรมกลุ่มกับ เพื่อนเพื่อสื่อสารภาษาอังกฤษและมีครูคอยช่วยเหลือ (ขั้นที่ 4 สื่อสารด้วยการเชื่อมโยงภาษาสามารถส่งเสริม)					
นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการ ประเมินผลการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตนเอง (ขั้นที่ 5 มีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนรู้สามารถ)					

รายการความคิดเห็น	ระดับความพึงพอใจ					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนทนาภาษาอังกฤษและใช้ภาษาไทยเมื่อเป็นคำยากหรือประโยคที่ไม่คุ้นเคย ทำให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น						
การสนทนาผ่านการเชื่อมโอนภาษาทำให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น						

ข้อเสนอแนะ

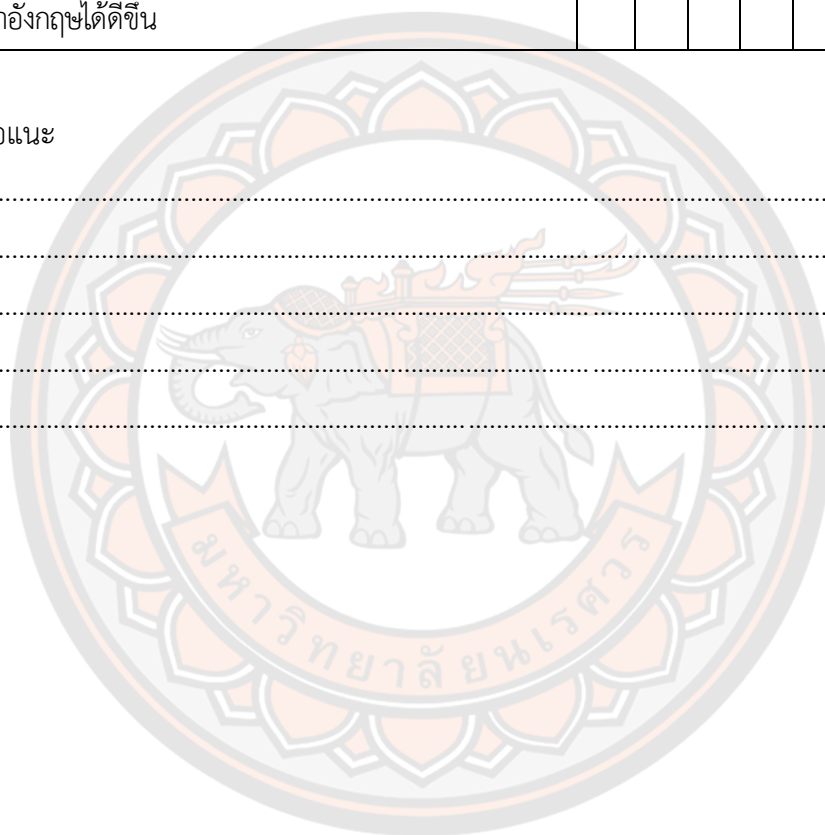
.....

.....

.....

.....

.....

**แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตาม
รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา
สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3**

.....

ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญประเมินและแสดงความคิดเห็นต่อความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ด้านกระบวนการเรียนการสอน โดยทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านและหากเห็นว่าควรปรับปรุงประการใด กรุณาเขียนข้อเสนอแนะในช่องขวามือโดยเกณฑ์การพิจารณามีดังนี้

- + 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นวัดได้ตรงด้านกระบวนการเรียนการสอน
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นวัดได้ตรงด้านกระบวนการเรียนการสอน
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นวัดได้ไม่ตรงด้านกระบวนการเรียนการสอน

รายการความคิดเห็น	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
กระบวนการเรียนการสอน				
นักเรียนมีความพึงพอใจเมื่อสนทนาภาษาอังกฤษและใช้ภาษาไทยเมื่อเป็นคำยากหรือประโยคที่ไม่คุ้นเคยทำให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น (ขั้นที่1 เรียนรู้เชื่อมโยงภาษาในบริบทของตนเอง)				
นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้ฝึกการฟังและพูดด้วยตนเอง (ขั้นที่2 เรียนรู้การสื่อสารผ่านการเชื่อมโยงภาษา)				
นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนากับครูและจับคู่เพื่อนในชั้นเรียน (ขั้นที่ 3 สร้างพื้นที่การเรียนรู้ในการใช้ภาษาทำให้)				
นักเรียนรู้สึกสนุกกับกิจกรรมที่ได้ทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนเพื่อสื่อสารภาษาอังกฤษและมีครูคอยช่วยเหลือ (ขั้นที่ 4 สื่อสารด้วยการเชื่อมโยงภาษาสามารถส่งเสริม)				
นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตนเอง (ขั้นที่ 5 มีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนรู้สามารถ)				

รายการความคิดเห็น	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนทนาภาษาอังกฤษและใช้ภาษาไทยเมื่อเป็นคำยากหรือประโยคที่ไม่คุ้นเคย ทำให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น				
การสนทนาผ่านการเชื่อมโอนภาษาทำให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น				

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

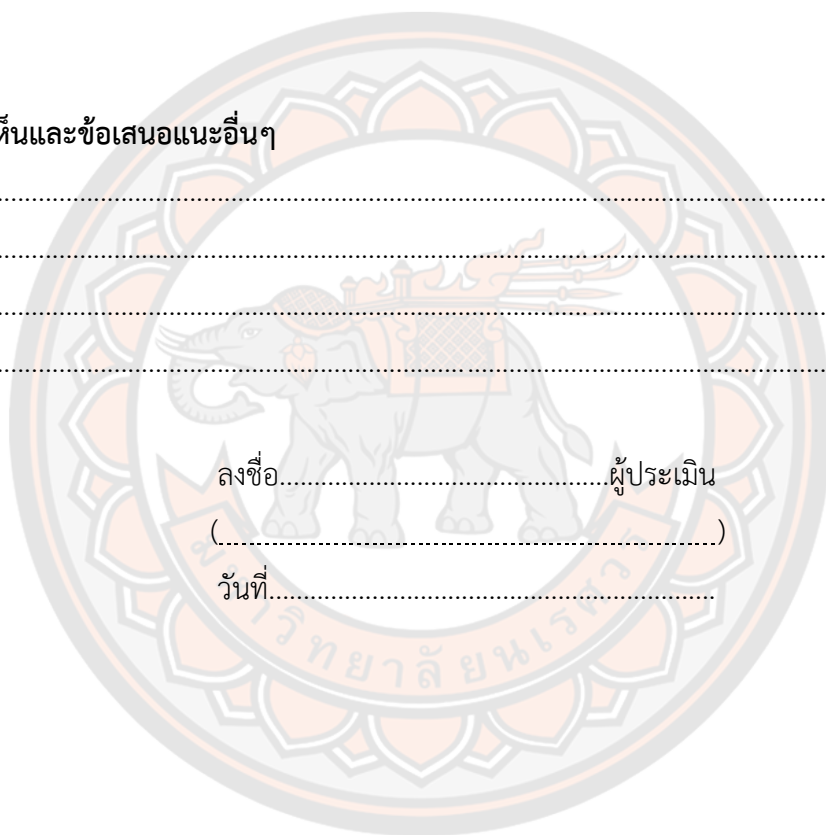
.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....

ภาคผนวก ค
คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน
ตัวอย่างแผนการเรียนการสอน

1. คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำนำ

คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ฉบับนี้ เป็นเอกสารที่อธิบายรายละเอียดของรูปแบบการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ที่ต้องการนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ได้เข้าใจองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการสอน ตลอดจนทราบถึงสิ่งที่ควรศึกษาและจัดเตรียมเพื่อให้การใช้รูปแบบการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบการเรียนการสอน คู่มือฉบับนี้ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ
2. แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน
3. องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา
 - 3.1 หลักการ
 - 3.2 วัตถุประสงค์
 - 3.3 กระบวนการเรียนการสอน
 - 3.4 การวัดและประเมินผล
4. ตัวอย่างแผนการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา
5. ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

แนวทางในการนำรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

การนำรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ให้เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุด ก่อนนำไปใช้ควรทราบข้อปฏิบัติและแนวทางในการดำเนินการก่อนการใช้รูปแบบ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาแนวทางในการนำรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาไปใช้เพื่อความเข้าใจและปฏิบัติได้เป็นแนวทางเดียวกัน

1.2 ศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา แนวคิดพื้นฐาน ทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ อันจะนำไปสู่ความเข้าใจและนำรูปแบบการสอนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ศึกษาตัวอย่างแผนการเรียนการสอน ซึ่งจะมีกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 เรียนรู้เชื่อมโยงภาษาในบริบทของตนเอง ขั้นที่ 2 เรียนรู้การสื่อสารผ่านการเชื่อมโยงภาษา ขั้นที่ 3 สร้างพื้นที่การเรียนรู้ในการใช้ภาษา ขั้นที่ 4 สื่อสารด้วยการเชื่อมโยง ขั้นที่ 5 มีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนรู้

แนวทางในการจัดการเรียนการสอน

เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดจึงได้มีแนวทางสำหรับผู้สอน ผู้เรียนโดยมีรายละเอียดดังนี้

บทบาทครู

1. มีการวางแผนหน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมที่สามารถเชื่อมโยงความรู้ความเข้าใจของนักเรียน ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น
2. ช่วยให้นักเรียนเข้าถึงแหล่งความรู้อื่น
3. จัดกลุ่มนักเรียนให้มีการปฏิสัมพันธ์กันเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ
4. ติดตามความเข้าใจแบบองค์รวมของสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้
5. ประเมินความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

บทบาทผู้เรียน

1. การแสดงออกทางความสามารถในการใช้ภาษา เช่น การอธิบาย การชักชวน การโต้แย้ง และการเปรียบเทียบ เป็นต้น
2. สามารถเชื่อมโยงภาษาและมีความเข้าใจทั้งสองภาษา โดยสามารถสาคิตสิ่งที่รู้และสามารถนำมาปฏิบัติได้
3. สามารถเชื่อมโยงภาษาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้

ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ

การสื่อสารถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันของคนเรา เนื่องจากเราต้องใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารเพื่อดำเนินงานด้านต่าง ๆ มากมาย ภาษาที่ใช้อยู่ทั่วโลกมีไม่น้อยกว่า 500 ภาษา และหนึ่งในภาษาที่มีการใช้อย่างแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบันนั้นคือภาษาอังกฤษ ซึ่งถือว่าเป็นภาษาหลักที่นิยมใช้กันมากที่สุดจนได้รับการนิยามว่าเป็นภาษานานาชาติ (International language) หรือ ภาษาสากล (Global language) และกว่า 53 ประเทศทั่วโลกที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ประกอบกับสภาวะการณ์ปัจจุบันที่ทุกประเทศทั่วโลกกำลังเกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่ก้าวไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้วิถีชีวิตของคนมีความแตกต่างกันมากขึ้น ผู้คนจำนวนมากหลากหลายเชื้อชาติย้ายข้ามประเทศ ข้ามภาษาและข้ามวัฒนธรรม มาอาศัยอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกัน ก่อให้เกิดเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ในด้านการศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงโดยจัดการศึกษาให้ทันกับสถานการณ์โลกที่เต็มไปด้วยความรู้และข้อมูลที่เพิ่มขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสรับรู้ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ ให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดทั้งในการแก้ปัญหา วิเคราะห์ สังเคราะห์ และก้าวทันต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ฉะนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารอย่างกว้างขวางและเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่ง การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ ข้อมูลเพิ่มเติมและการประกอบอาชีพ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษากับชาวต่างชาติได้อย่างเหมาะสมด้วยความมั่นใจ

นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการที่มีนโยบายเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาตน อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และการเตรียมความพร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 สอดคล้องกับหลักการการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันที่ควรเน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวันปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการ

ฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ ผู้เรียน สามารถเข้าใจประโยคภาษาอังกฤษที่ต้องใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ โดยเฉพาะในส่วนของที่เป็นข้อเท็จจริง และรูปธรรม สามารถแนะนำตนเอง และ ผู้อื่นได้ สามารถถามตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย คนที่รู้จัก สิ่งของที่ตนเองมี ได้ สามารถโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษได้ ในกรณีที่คู่สนทนาพยายามช่วยพูดอย่างช้าๆ ชัดๆ และ สามารถเข้าใจประโยคภาษาอังกฤษที่มักจะพบเจอบ่อยๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัว ครอบครัว การซื้อสินค้า การเดินทางได้ สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมประจำวัน ได้ สามารถอธิบายความต้องการของตนเองโดยใช้ประโยคพื้นฐานได้ (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) ซึ่งสมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีสากล พ.ศ.2561 (IMD 2018) ได้ นำเสนอความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (English Proficiency) โดยการนำคะแนนเฉลี่ยจากการ สอบ TOEFL 2016 ซึ่งเป็นการจัดอันดับการทดสอบภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็น ภาษาประจำชาติมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดอันดับ ปี 2561 พบว่าประเทศไทยมีผลการจัด อันดับอยู่ลำดับที่ 59 ซึ่งเป็นอันดับที่ดีกว่าเพียงประเทศมองโกเลีย อันดับ 61 และญี่ปุ่น อันดับ 62 ซึ่งเป็นที่ 2 อันดับสุดท้าย สำหรับประเทศในกลุ่มเอเชียแปซิฟิกที่มีผลการจัดอันดับด้านความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษสูงที่สุดคือสิงคโปร์ อันดับ 9 รองลงมาคือ นิวซีแลนด์ อันดับ 9 และอินเดีย อันดับ เมื่อเปรียบเทียบแนวโน้มด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างปี 2557 – 2561 ของประเทศในกลุ่มเอเชียแปซิฟิก พบว่า ประเทศไทยยังคงอยู่ในอันดับเกือบสุดท้ายในภูมิภาคนี้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561)

ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษนับเป็นทักษะสำคัญในการสื่อสาร โดยเฉพาะความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร ซึ่งการติดต่อสื่อสารด้วยการพูดสามารถทำได้ หลายวิธีเช่น การพูดสนทนา การอภิปราย และการพูดนำเสนอ การสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้นถือว่าการฟังเป็นทักษะการรับสารที่สำคัญและใช้กันมาก เป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ จึง เป็นทักษะแรกที่ต้องมีการสอน เพราะผู้พูดต้องฟังให้เข้าใจก่อน จึงจะมีความสามารถในการพูด ได้ตอบ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537) ซึ่งสอดคล้องกับ Bowen, Madsen and Hilferty (1995) ที่ กล่าวถึงความเหมาะสมในการจัดอันดับการเรียนรู้ทักษะทางภาษาของผู้เรียนภาษาที่สอง คืออันดับ แรกทักษะการฟัง อันดับที่สองทักษะการพูด หลังจากนั้นก็เป็นทักษะการอ่านและการเขียน และ Morley (2001) ก็ได้กล่าวถึงการใช้ทักษะการฟังของคนเรานั้นว่ามีมากกว่าทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้นในชีวิตประจำวัน คนเราจึงใช้การฟังสองเท่าของการพูด สี่เท่าของการอ่าน มากกว่าห้าเท่าของการเขียน ซึ่งปัญหาการฟังที่พบในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ได้มีนักการ ศึกษากล่าวไว้หลาย ลักษณะด้วยกัน Goh (2002) กล่าวถึงปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนไว้ 3 ประการ คือ ปัญหา ด้านการรับรู้ เช่น ไม่สามารถจำคำศัพท์ที่เรียนรู้ได้ ไม่สนใจข้อความต่อไปเพราะ กำลังคิดถึงความหมาย ไม่สามารถแบ่งกลุ่มคำพูดได้ จับใจความส่วนแรกไม่ได้ จดจ่อต่อการฟังมากไป

หรือไม่สามารถจดจ่อได้เลย ปัญหาด้านไวยากรณ์ ได้แก่ สัมผัสที่ได้ฟังเร็วเกินไป ไม่สามารถคิดจากคำ หรือข้อความที่ได้ยินได้ ไม่เข้าใจส่วนย่อยๆ เพราะมีปัญหาในตอนแรก ปัญหาด้านการนำไปใช้ ได้แก่ เข้าใจคำแต่ไม่เข้าใจข้อมูลข่าวสารที่ผู้ส่งสารต้องการ สับสนเกี่ยวกับใจความสำคัญ

Underwood (1989) ได้กล่าวไว้ว่า ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนสามารถแบ่งได้ดังนี้ การที่ผู้ฟังไม่สามารถควบคุมความเร็วของผู้พูดได้ การที่ไม่สามารถ ฟังซ้ำได้ ผู้ฟังมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์จำกัด ผู้ฟังไม่สามารถจำแนกสัญลักษณ์ทางภาษาต่างๆ ได้ ปัญหาการตีความหมายและการไม่สามารถจดจ่ออยู่กับการฟัง เช่นเดียวกับ Mendelson (1995) กล่าวว่า การฟังได้รับความสนใจน้อย มีการสอนภาษาต่างประเทศที่ไม่ดี คือ สื่อการสอนฟังไม่เหมาะสมกับการสอนฟังในชีวิตจริง เนื้อหาไม่เหมาะสม นำเปื้อน โกลดัว การสอนฟังยังไม่เป็นที่ยอมรับ และครูผู้สอนไม่มีความมั่นใจในการสอน McKeating (1992) การสอนทักษะการฟังไม่ได้รับความสนใจเพราะ ผู้เรียนคิดว่าการฟังและการเข้าใจ เป็นสิ่งที่ง่ายมากกว่าการพูดและการเขียน รวมทั้งแบบฝึกและบทสนทนาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการฟังในชีวิตจริงมีน้อย แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนเกิดจากการขาดความสนใจทั้งผู้เรียนและผู้สอน ทำให้การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนลดน้อยลง และส่งผลให้การพัฒนาทักษะอื่นๆ ลดน้อยลงเช่นเดียวกัน

ความสามารถในการฟังและการพูดเป็นความสามารถสำคัญ ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น การพูดนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมากเพราะเป็นทักษะที่เป็นเบื้องต้นในการใช้สื่อสาร การเรียนการสอนภาษาอังกฤษใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ ดังนั้น การเรียนการสอนในระดับเริ่มเรียนรู้ภาษานั้น ต้องเน้นการมีส่วนร่วมทางภาษาให้มากที่สุด คือผู้เรียนต้องเรียนรู้จากการฟังและพูดอย่างเป็นธรรมชาติจนเกิดทักษะ เริ่มจากการพูดในชีวิตประจำวันในครอบครัว แล้วค่อยขยายออกไปสู่โลกภายนอกมากขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในการศึกษาขั้นสูงขึ้นไป ซึ่งปัญหาสำคัญในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาตัวผู้เรียน เช่น อายุ ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ กลัวพูดผิด ปัญหาเกิดจากสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน เช่น นักเรียนมีโอกาสพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันน้อย และปัญหาจากการเรียนการสอนในห้องเรียน เช่นครูผู้สอนขาดเทคนิคและ วิธีการเลือกและจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียน ดังนั้น การสอนทักษะการพูดเป็นสิ่งสำคัญยิ่งและผู้สอนอันเป็นต้นแบบจะต้องพัฒนาความรู้ทางภาษาให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาให้มากที่สุด การสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ จะสื่อสารกันได้อย่างน้อยที่สุดก็ต้องฟังรู้เรื่องก่อนแล้วจึงจะทำให้ สามารถพูดโต้ตอบได้ หรือพูดได้ พูดเป็นหรือใช้เป็นและเป็นประโยชน์ นอกจากการโต้ตอบ แลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศกันก็ควรรวมไปถึงการเล่าเรื่อง บรรยาย แสดงความคิด ความเห็น ความรู้สึก วิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งก็ต้องมีการประเมินที่ได้ยินได้ฟังมาจากการวิเคราะห์สังเคราะห์อีกทีหนึ่ง จึงจะประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ทางภาษา

ประเทศไทยจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คือการที่ภาษาอังกฤษถูกจัดให้เป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่เรียนในโรงเรียน และมีการใช้ค่อนข้างน้อย ซึ่งจะใช้ภาษาอังกฤษก็ต่อเมื่อได้เจอชาวต่างชาติ หรือ เรียนเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ เช่น ครูผู้สอน หากแต่ปัจจุบันนั้นภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งเพราะที่นิยมใช้ ติดต่อสื่อสารกันในสังคมโลกและนับเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเข้าถึงผู้คนบนโลกได้ แม้การศึกษาของไทยจะให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษและจัดให้มีหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสอนในโรงเรียนตั้งแต่ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่การจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยนับว่ายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เห็นได้จากผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ยังไม่อยู่ในระดับ ที่พึงพอใจนัก โดยเฉพาะปัญหาด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากสภาพแวดล้อมของนักเรียนส่วนใหญ่ไม่เอื้อโอกาสให้ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดและการฟัง จึงทำให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษแค่ในชั้นเรียนเท่านั้น หากไม่ได้อยู่ในห้องเรียนก็ไม่สามารถฝึกฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ เพราะบางพื้นที่ส่วนใหญ่แล้วไม่มีชาวต่างชาติให้นักเรียนได้พบเจอและได้ฝึกฝนการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตนเอง ที่ผ่านมามีการสอนภาษาอังกฤษ 2 แนวทางสำคัญคือ แนวการสอนหลักภาษาไวยากรณ์ซึ่งครูผู้สอนใช้ภาษาไทยในการสื่อสารทำให้นักเรียนขาดโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและแนวทางที่ 2 คือการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารครูผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับนักเรียนมากขึ้น แต่ก็ส่งผลให้นักเรียนส่วนใหญ่ซึ่งขาดประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษรู้สึกกดดัน เนื่องจากไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้และส่งผลเชิงลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษไม่ต่างจากแนวทางที่ 1

จากสภาพปัญหาทางด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย ผู้วิจัยจึงค้นคว้าหาแนวคิดที่จะสามารถส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นซึ่งแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาแนวคิดที่สอดคล้องกับการแก้ปัญหาทางด้านการจัดการเรียนการสอนได้ การเชื่อมโยงภาษา เป็นกระบวนการใช้ภาษาสองภาษาในการสื่อสารเพื่อสร้างความหมายเพื่อความเข้าใจและสร้างความรู้ โดยเป็นการสลับเปลี่ยนภาษาโดยเจตนาของผู้ใช้ภาษา ซึ่งเป็นการเพิ่มศักยภาพในการสื่อสารและก่อให้เกิดความสามารถทางภาษาที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งจุดประสงค์ของแนวคิดการเชื่อมโยงภาษามีเพื่อ 1) สนับสนุนนักเรียนให้พวกเขามีส่วนร่วมและเข้าใจเนื้อหาและข้อความที่ซับซ้อน ซึ่ง Moll (2013) อธิบายถึงความสำคัญของการทำงานกับนักเรียนสองภาษาในสิ่งที่เขาเรียกว่าการพัฒนาภาษาของนักเรียนสองภาษา ซึ่งมีการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนสองภาษาเพื่อเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้และยืดเวลาการทำงานของพวกเขา นักเรียนสามารถทำงานในกลุ่มภาษาที่ใช้เป็นภาษาแรกเพื่อแก้ปัญหาที่ยากหรือวิเคราะห์ข้อความที่ซับซ้อน พวกเขาสามารถพูดคุยกับผู้อื่นเกี่ยวกับเนื้อหาโดยใช้วิธีการใช้ภาษาของตนเองในวิธีที่ช่วยให้พวกเขาเข้าใจเนื้อหานั้นดีขึ้น เนื่องจากผู้เรียนพัฒนาความรู้ระหว่างบุคคลจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับพวกเขาที่จะเข้าสู่ความสัมพันธ์กับผู้อื่นซึ่งภาษาของ

นักเรียนแต่ละคนจะซอันทักกัน เพื่อที่พวกเขาจะได้เข้าใจเนื้อหาในห้องเรียนอย่างลึกซึ้ง และเนื่องจากนักเรียนสองภาษามีเสียงที่มีภาษาที่มากกว่าสำเนียงบ้านเกิดของพวกเขา นักเรียนจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนให้ใช้แหล่งข้อมูลสำหรับการเรียนรู้ในการออกเสียงภาษาของพวกเขา 2) ให้โอกาสนักเรียนในการพัฒนาการฝึกภาษาเป้าหมาย ซึ่ง "ภาษาเป้าหมาย" เป็นคำที่เราพบซ้ำแล้วซ้ำอีก การเชื่อมโอนภาษาช่วยให้สามารถสอนประเภทของวิธีปฏิบัติทางภาษาที่เหมาะสม ตัวอย่างเช่น สนับสนุนความสามารถของนักเรียนสองภาษาในการใช้ภาษาเพื่อรวบรวม เข้าใจ ประเมิน สังเคราะห์และรายงานข้อมูลและความคิดโดยใช้หลักฐานที่เป็นข้อความ อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อโน้มน้าวอธิบายและถ่ายทอดประสบการณ์จริงหรือจากจินตนาการได้ 3) สร้างพื้นที่สำหรับนักเรียนในการใช้ทั้งสองภาษาและแนวทางในการเรียนรู้

การสร้างห้องเรียนรูปแบบใหม่ซึ่งใช้ทั้งสองภาษาในการฟังและการพูดและความเข้าใจสองภาษาเป็นบรรทัดฐาน การมุ่งเน้นเช่นนี้ทำให้มีพื้นที่สำหรับนักเรียนที่จะเรียนรู้และเลือกภาษาที่ช่วยให้พวกเขาสามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วในห้องเรียน ซึ่งแทนที่จะกังวลเกี่ยวกับการใช้ภาษาที่เข้มงวด การเชื่อมโอนภาษาสามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจภาษาและสามารถเข้าใจวิธีปฏิบัติที่ใช้ในสังคมที่แตกต่างกันเพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน 4) สนับสนุนเอกลักษณ์ของนักเรียนสองภาษาและการพัฒนาทางสังคมและอารมณ์ การเชื่อมโอนภาษาเป็นการส่งเสริมเอกลักษณ์ของนักเรียนสองภาษาและพัฒนาการทางสังคมและอารมณ์ซึ่งส่งเสริมความเสมอภาคทางสังคม ช่วยให้นักเรียนสองภาษาทุกคนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในห้องเรียน ช่วยให้นักเรียนมองเห็นตัวเองและภาษาของตนเองและการปฏิบัติทางวัฒนธรรมของพวกเขา ที่มีค่ามากกว่าที่จะทิ้งภาษานั้นโดยไม่ฝึกฝน

จากแนวทางดังกล่าวมีผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่ใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาสามารถพัฒนาความสามารถทางการฟังและการพูดทางภาษาของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้นสอดคล้องกับ Bezzina (2017) ศึกษาเกี่ยวกับการใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาในการสอนภาษาฝรั่งเศสในฐานะภาษาต่างประเทศในเกาะมอลตา จุดประสงค์ในการศึกษาเพื่อวิเคราะห์การสอนของครูที่ใช้การสอนตามแนวคิดการเชื่อมโอนภาษา ผลการศึกษาพบว่าการใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาสามารถส่งเสริมการใช้ภาษาของนักเรียนได้มากขึ้นจากการสอนที่ไม่ได้ใช้แนวทางนี้ และงานวิจัยของ Scopich (2018) ได้ศึกษาทัศนคติและการฝึกฝนต่อการใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาในห้องเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ พร้อมทั้งได้ศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่าครูและนักเรียนส่วนใหญ่ยอมรับการใช้แนวคิดการเชื่อมโอนภาษาที่ปฏิบัติในห้องเรียน โดยครูเชื่อมโอนภาษาผ่านการอธิบายพร้อมทั้งแก้ไขคำศัพท์และไวยากรณ์ให้นักเรียนไปพร้อมกัน พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะกับนักเรียนเป็นรายบุคคลและนักเรียนใช้การเชื่อมโอนภาษาผ่านการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในห้องเรียนหรือในการทำกิจกรรมกลุ่ม รวมทั้งการตอบคำถามจากการสนทนา จากความสำคัญและ

ปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยมุ่งพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน

รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 จากแนวคิดและทฤษฎีของนักวิชาการต่าง ๆ ประกอบด้วยแนวคิดสำคัญ ดังนี้

1. แนวคิดการเชื่อมโยงภาษา (Translanguaging, Garcia, 2017)

การเชื่อมโยงภาษาเป็นการสร้างพื้นที่การเรียนรู้ให้นักเรียนได้มีโอกาสฟังและพูดภาษาอังกฤษ แต่เมื่อนักเรียนไม่สามารถใช้คำภาษาอังกฤษที่ยากขึ้นหรือประโยค สำนวนที่ไม่คุ้นเคย ก็สามารถใช้ภาษาไทยแทนได้ โดยครูช่วยเหลือ แนะนำภาษาอังกฤษที่นักเรียนติดขัด เมื่อนักเรียนได้รับการช่วยเหลือจากครูนักเรียนจะสร้างความคุ้นเคยในการใช้ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาไทย เป็นการเชื่อมโยงความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งหลักการสำคัญของแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา ประกอบด้วย 3 หลักการ ดังนี้

1.1 แนวทางของการเชื่อมโยงภาษา (Translanguaging stance)

stance หมายถึง ปรัชญา อุดมการณ์หรือระบบความเชื่อ ที่ครูนำมาพัฒนากรอบ การสอนของพวกเขา ครูไม่สามารถยกระดับความน่าเชื่อถือในการเชื่อมโยงภาษาได้หากปราศจาก ความเชื่อมั่นว่าการนำเอาศักยภาพทางภาษาของนักเรียนสองภาษาออกมานั้น พวกเขาจะสามารถ ก้าวข้ามการฝึกฝนภาษาที่โรงเรียนได้ เห็นได้ชัดว่าครูที่มีบทบาทในการเชื่อมโยงภาษามีความเชื่อ อย่างแน่วแน่ว่าภาษาของนักเรียนเป็นทั้งทรัพยากรและสิ่งที่ถูกต้อง (รุยซ์, 1984) แต่นอกเหนือจาก การใช้ภาษาเหล่านี้ครูที่มีบทบาทเชื่อว่าการฝึกฝนภาษาที่แตกต่างกันของนักเรียนสองภาษาทั้งในการ ทำงาน หรือแม้กระทั่งการเล่นด้วยกัน ไม่สามารถแยกออกจากกันว่าต้องใช้ห้องเรียนในการเรียนเพียง อย่างเดียว แต่การส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือทางภาษาจะต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนา ความสามารถไปพร้อมกัน

1.2 การออกแบบการเชื่อมโยงภาษา (Translanguaging design)

ในห้องเรียนการเชื่อมโยงภาษาจะต้องออกแบบหน่วยบทเรียนและการเรียนการสอน และการประเมินผลที่สร้างความเชื่อมโยงระหว่างกัน เช่น Flores และ Schissel (2014, หน้า 462) กล่าวว่า "community" การปฏิบัติทางภาษาที่เป็นทางการและการปฏิบัติทางภาษาที่ต้องการใน โรงเรียน" การสอนการเชื่อมโยงภาษาและการประเมินผล ไม่เพียงแต่นำความเสียหายที่เกิดจากการ เชื่อมโยงภาษาไปยังโรงเรียนและอยู่ห่างจากบ้านหรือเพียงแค่อะพรวนข้ามทั้งสองฝั่ง (ที่บ้านและ โรงเรียน) ของแม่น้ำ แต่คร่อมรูปแบบโอกาสในการสอนและการประเมินที่ผสมผสานภาษาบ้านกับ

โรงเรียนและการปฏิบัติทางวัฒนธรรม ครูและนักเรียนร่วมกันนำทางเพื่อลดระยะห่างระหว่างบ้าน และโรงเรียน

1.3 การยืดยุ่น (Translanguaging shifts)

เมื่อกระบวนการเรียนการสอนไม่ได้เป็นไปตามแผนที่ออกแบบไว้ในช่วงขณะนั้น ดังนั้น ครูจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบกระบวนการเรียนการสอนให้ราบรื่นสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ให้มีความยืดหยุ่นและนักเรียนมีความเข้าใจในการร่วมกิจกรรม

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์หลักการจากแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาได้ดังนี้

หลักการของแนวคิดการเชื่อมโยงภาษามี 7 ประการดังนี้

1. วางแผนกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนได้สำรวจความสนใจของตนเองช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาใหม่ ๆ และเปิดเผยแนวคิดใหม่ ๆ ของตนเอง นักเรียนร่วมกันในการเรียนรู้และสามารถเชื่อมโยงเนื้อหา ความรู้ความเข้าใจและภาษาให้เข้ากับวิถีชีวิตของตนเองและบริบทของภาษา

2. นักเรียนสามารถประเมินและคาดเดาว่าจะสามารถเรียนรู้อะไร และในขณะที่นักเรียนเรียนรู้ควรได้รับการสนับสนุนให้แสดงความคิดเห็น ตั้งคำถาม และคิดอย่างมีวิจารณญาณเกี่ยวกับสิ่งที่สำรวจโดยใช้ความสามารถทางภาษาในการเชื่อมโยงความรู้ความเข้าใจการสื่อสารของนักเรียน

3. สนับสนุนให้นักเรียนมีพื้นที่ในการสร้างการเรียนรู้ กระตุ้นความคิดใหม่และการใช้ภาษาในการเรียนรู้ นักเรียนสามารถรวมกลุ่มระดมสมอง วางแผน ค้นคว้าเพิ่มเติมและสามารถพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสาร โดยมีการใช้ภาษาในการสื่อสารเชื่อมโยงภาษาเพื่อแสดงความคิด และมีการติดตามความเข้าใจแบบองค์รวมของสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้จากการเชื่อมโยงภาษาไปพร้อมกันจนสามารถทำงานได้เสร็จสิ้น

4. การเชื่อมโยงภาษาครูควรให้ระยะเวลาแก่นักเรียนในการสร้างพื้นที่ในการเรียนรู้และการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารและเพื่อสร้างความหมายในสิ่งที่เรียนรู้ นักเรียนเรียนรู้วิธีการเชื่อมโยงในการใช้ภาษาเพื่อการทำงานและการสื่อสาร

5. การเชื่อมโยงภาษาครูควรมีความยืดหยุ่นในการใช้ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ในการสนทนากับนักเรียนระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน

6. การเชื่อมโยงภาษาหากต้องการอธิบายเนื้อหาใหม่ให้แก่ นักเรียนครูควรใช้ภาษาไทย ในการอธิบายจากนั้นจึงใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในการเชื่อมบทสนทนาเพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

7. การเชื่อมโยงภาษาครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนเพื่อให้นักเรียนมีการรวมกลุ่มเพื่อใช้ภาษาในการสื่อสารและระหว่างการสอนนักเรียนสามารถใช้ได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตลอดการร่วมกิจกรรม

2. ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551; CEFR สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557)

2.1 ความสามารถในการฟัง

พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความเข้าใจดังนี้

- 1) สามารถเข้าใจคำ วลี และปฏิบัติตามได้
- 2) สามารถฟังคำหรือวลีจากประโยคที่ฟังหรือป้ายสัญลักษณ์ได้อย่างเข้าใจ

พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านการวิเคราะห์ดังนี้

- 1) สามารถฟังและอ่านเพื่อจับใจความจากประกาศหรือข้อความสั้น ๆ ได้
- 2) สามารถเข้าใจและตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านในสถานการณ์ประจำวัน หรือ

นิทานได้

- 3) สามารถจับประเด็นหลักของเรื่องจากการฟังและอ่านได้
- 4) สามารถฟังหรืออ่านเพื่อเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและสามารถจัดหมวดหมู่ของคำ

ตามที่ฟังหรืออ่านได้

พฤติกรรมด้านการนำไปใช้ดังนี้

- 1) สามารถระบุภาพ หรือสัญลักษณ์และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2.2 ความสามารถในการพูด

พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความเข้าใจดังนี้

- 1) สามารถอ่านคำหรือประโยคได้ถูกต้องตามหลักการ

พฤติกรรมด้านการนำไปใช้ ดังนี้

- 1) สามารถโต้ตอบด้วยการทักทายและกล่าวลาได้
- 2) สามารถพูดสื่อสารได้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ
- 3) สามารถโต้ตอบโดยการใช้คำสั่งหรือคำขอร้องได้
- 4) สามารถสื่อสารเพื่อขอความช่วยเหลือได้
- 5) สามารถบอกความต้องการของตนเองโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ
- 6) สามารถสื่อสารเพื่อให้ข้อมูลส่วนตัวได้
- 7) สามารถสื่อสารเพื่อบอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวและเรื่องใน

ชีวิตประจำวัน

- 8) สามารถพูดบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัวได้

องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 มีองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องและส่งเสริมซึ่งกันและกันโดยผ่านการสร้างอย่างเป็นระบบดังนี้

1. หลักการ
2. วัตถุประสงค์
3. กระบวนการเรียนการสอน
4. การวัดและประเมินผล

หลักการ

หลักการของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วยหลักการ 7 ประการดังนี้

1. วางแผนกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนได้สำรวจความสนใจของตนเองช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาใหม่ ๆ และเปิดเผยแนวคิดใหม่ ๆ ของตนเอง นักเรียนร่วมกันในการเรียนรู้และสามารถเชื่อมโยงเนื้อหา ความรู้ความเข้าใจและภาษาให้เข้ากับวิถีชีวิตของตนเองและบริบทของภาษา
2. นักเรียนสามารถประเมินและคาดเดาว่าจะสามารถเรียนรู้อะไร และในขณะที่นักเรียนเรียนรู้ควรได้รับการสนับสนุนให้แสดงความคิดเห็น ตั้งคำถาม และคิดอย่างมีวิจารณญาณเกี่ยวกับสิ่งที่สำรวจโดยใช้ความสามารถทางภาษาในการเชื่อมโยงความรู้ความเข้าใจการสื่อสารของนักเรียน
3. สนับสนุนให้นักเรียนมีพื้นที่ในการสร้างการเรียนรู้ กระตุ้นความคิดใหม่และการใช้ภาษาในการเรียนรู้ นักเรียนสามารถรวมกลุ่มระดมสมอง วางแผน ค้นคว้าเพิ่มเติมและสามารถพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสาร โดยมีการใช้ภาษาในการสื่อสารเชื่อมโยงภาษาเพื่อแสดงความคิด และมีการติดตามความเข้าใจแบบองค์รวมของสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้จากการเชื่อมโยงภาษาไปพร้อมกันจนสามารถทำงานได้เสร็จสิ้น
4. การเชื่อมโยงภาษาควรใช้เวลาแก่นักเรียนในการสร้างพื้นที่ในการเรียนรู้และการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารและเพื่อสร้างความหมายในสิ่งที่เรียนรู้ นักเรียนเรียนรู้วิธีการเชื่อมโยงในการใช้ภาษาเพื่อการทำงานและการสื่อสาร
5. การเชื่อมโยงภาษาควรมีความยืดหยุ่นในการใช้ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ในการสนทนากับนักเรียนระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน
6. การเชื่อมโยงภาษาหากต้องการอธิบายเนื้อหาใหม่ให้แก่นักเรียนควรใช้ภาษาไทย ในการอธิบายจากนั้นจึงใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในการเชื่อมบทสนทนาเพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

7. การเชื่อมโยงภาษาครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนเพื่อให้นักเรียนมีการรวมกลุ่มเพื่อใช้ภาษาในการสื่อสารและระหว่างการสอนนักเรียนสามารถใช้ได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตลอดการร่วมกิจกรรม

วัตถุประสงค์

รูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

กระบวนการจัดการเรียนการสอน

กระบวนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา (Translanguaging, Garcia, 2017) ดังนี้

ขั้นที่ 1 เรียนรู้เชื่อมโยงภาษาในบริบทของตนเอง

ครูสร้างความเข้าใจกับนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน อธิบายเนื้อหาใหม่ นักเรียนสามารถเชื่อมโยงเนื้อหา ความรู้ความเข้าใจและภาษาให้เข้ากับวิถีชีวิตของตนเองและบริบทของภาษา โดยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อความหมาย โดยการเชื่อมโยงภาษาเมื่อต้องอธิบายเนื้อหาใหม่ครูควรใช้ภาษาไทยในการอธิบายจากนั้นจึงใช้ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ในการเชื่อมบทสนทนาเพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ	กิจกรรมการเรียนการสอน	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
ขั้นที่ 1 เรียนรู้เชื่อมโยงภาษาในบริบทของตนเอง	1. ครูสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียนให้แก่ผู้เรียน อธิบายเนื้อหาใหม่เพื่อให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงภาษาได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	วางแผนหน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมที่สามารถเชื่อมโยงความรู้ความเข้าใจของนักเรียน พร้อมทั้งให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหรือฝึกการเชื่อมโยงภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	แสดงออกทางความสามารถในการใช้ภาษา โดยการฝึกการเชื่อมโยงภาษาจากบทสนทนากับครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน
	2. นักเรียนสร้างความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนและฝึกฝนการเชื่อมโยงภาษา		

ขั้นที่ 2 เรียนรู้การสื่อสารผ่านการเชื่อมโยงภาษา

นักเรียนวางแผนฝึกฝนการเรียนรู้ของตนเองโดยการฝึกพูดและเขียนข้อมูลของตนเองลงในใบงาน ซึ่งในขณะที่ฝึกฝนนั้น ครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกแสดงความคิดเห็น ตั้งคำถามอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การเชื่อมโยงภาษาซึ่งครูควรมีความยืดหยุ่นในการใช้ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ในการสนทนากับนักเรียนระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ	กิจกรรมการเรียนการสอน	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
ขั้นที่ 2 เรียนรู้การสื่อสารผ่านการเชื่อมโยงภาษา	<ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนทำใบงานการตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนในหัวข้อต่าง ๆ พร้อมทั้งอธิบายและฝึกให้นักเรียนพูดเพื่อเชื่อมโยงภาษา นักเรียนฝึกการเชื่อมโยงภาษาด้วยตนเองจากนั้นจึงเขียนตอบลงในใบงานที่กำหนดให้ พร้อมทั้งฝึกพูดและตอบในข้อมูลของตนเอง 	<p>ติดตามการเข้าใจแบบองค์รวมของสิ่งที่นักเรียนกำลังเรียนรู้และฝึกฝน</p>	<p>สามารถฝึกการเชื่อมโยงภาษาได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่ว</p>

ขั้นที่ 3 สร้างพื้นที่การเรียนรู้ในการใช้ภาษา

ครูสนับสนุนให้นักเรียนมีพื้นที่ในการสร้างการเรียนรู้ กระตุ้นความคิดใหม่และการใช้ภาษาในการเรียนรู้ นักเรียนวางแผนในการทำกิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและสามารถพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสาร โดยมีการใช้ภาษาในการสื่อสารเชื่อมโยงภาษาเพื่อแสดงความคิดให้ข้อมูลจากการตอบคำถาม และมีการติดตามความเข้าใจแบบองค์รวมของสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้จากการเชื่อมโยงภาษาไปพร้อมกันจนสามารถทำงานได้เสร็จสิ้น ซึ่งในระหว่างการทำกิจกรรมครูควรให้ระยะเวลาแก่นักเรียนในการสร้างพื้นที่ในการเรียนรู้และการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารและเพื่อสร้างความหมายในสิ่งที่เรียนรู้ นักเรียนเรียนรู้วิธีการเชื่อมโยงในการใช้ภาษาเพื่อการทำงานและการสื่อสาร

กระบวนการเรียน	กิจกรรมการเรียน	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
การสอนของรูปแบบ	การสอน		
ขั้นที่ 3 สร้างพื้นที่การเรียนรู้ในการใช้ภาษา	1. ครูอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนในเรื่องของการใช้ภาษา ระหว่างที่ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิด และลงมือปฏิบัติงาน 2. ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานของตนเอง และสามารถสนทนาสื่อสารกับครูและเพื่อนได้	ติดตามการเข้าใจแบบองค์รวมของสิ่งที่นักเรียนกำลังเรียนรู้และฝึกฝน	1. สามารถฝึกการเชื่อมโยงภาษาได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่ว 2. แสดงออกทางความสามารถในการใช้ภาษา เช่น การอธิบาย การชักชวน การโต้แย้ง และการเปรียบเทียบ เป็นต้น

ขั้นที่ 4 สื่อสารด้วยการเชื่อมโอนภาษา

ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนรวมกลุ่มและจัดกิจกรรมที่หลากหลาย แลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารให้ได้มากที่สุด โดยระหว่างการสื่อสารนักเรียนสามารถใช้ได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษตลอดการร่วมกิจกรรมและครูควรมีความยืดหยุ่นในการใช้ภาษา

กระบวนการเรียน	กิจกรรมการเรียน	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
การสอนของรูปแบบ	การสอน		
ขั้นที่ 4 สื่อสารด้วยการเชื่อมโอนภาษา	<p>1. ครูอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนในเรื่องของการใช้ภาษา ระหว่างที่ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น</p> <p>2. ผู้เรียนฝึกการฟังและการพูด โดยการเชื่อมโอนภาษาผ่านกิจกรรมถามและตอบจากการโยนบอล โดยเป็นการฝึกการฟังและพูดแบบรวดเร็ว ทั้งนี้หากนักเรียนไม่สามารถคิดคำตอบที่เป็นภาษาอังกฤษทันที นักเรียนสามารถตอบเป็นภาษาไทยได้</p>	<p>ติดตามการเข้าใจแบบองค์รวมของสิ่งที่นักเรียนกำลังเรียนรู้และฝึกฝน</p>	<p>1.สามารถฝึกการเชื่อมโอนภาษาได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่ว</p> <p>2.แสดงออกทางความสามารถในการใช้ภาษา เช่น การอธิบาย การชักชวน การโต้แย้ง และการเปรียบเทียบ เป็นต้น</p>

ขั้นที่ 5 มีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนรู้

หลังจากผู้เรียนฝึกการสื่อสารด้วยการเชื่อมโยงภาษาเพื่อสร้างการเรียนรู้ให้ตนเอง ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนได้นำเสนอผลงานของตนเองหน้าชั้นเรียนพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อผลงานของเพื่อนร่วมชั้นเรียน และเชื่อมโยงประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้นำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ และผู้สอนทบทวนประโยคหรือวลีที่ใช้ในการทำกิจกรรมในแต่ละครั้งให้ถูกต้องชัดเจน ซึ่งการเชื่อมโยงภาษาครูควรมีความยืดหยุ่นในการใช้ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ในการสนทนากับนักเรียนระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ	กิจกรรมการเรียนการสอน	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
ขั้นที่ 5 มีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนรู้	<ol style="list-style-type: none"> ครูอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนในเรื่องของการใช้ภาษา ระหว่างที่ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น นักเรียนนำเสนอผลงานของตนเองโดยอธิบายและใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นต่อผลงานของเพื่อนร่วมชั้นเรียนว่าเป็นอย่างไร 	<p>ติดตามการเข้าใจแบบองค์รวมของสิ่งที่นักเรียนกำลังเรียนรู้และฝึกฝน</p>	<ol style="list-style-type: none"> สามารถฝึกการเชื่อมโยงภาษาได้ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่ว แสดงออกทางความสามารถในการใช้ภาษา เช่น การอธิบาย การชักชวน การโต้แย้ง และการเปรียบเทียบ เป็นต้น

การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลตามรูปแบบการเรียนการสอนนี้ เป็นการวัดประเมินผลตามสภาพจริง โดยดำเนินการก่อน ระหว่าง และหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟัง และพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษา เพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการของผู้เรียนว่ามีพัฒนาการที่มากขึ้นเพียงใด โดยมีขั้นตอนการวัดและประเมินผลดังนี้

1. การวัดและประเมินผลก่อนเรียน เพื่อวัดความสามารถในการฟังและการพูดพื้นฐานเดิมของผู้เรียนที่มี ทั้งนี้เพื่อสำรวจปัญหาในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการฟังและการพูดและบันทึกข้อมูลของผู้เรียนแต่ละคนไว้

2. การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน เพื่อวัดความสามารถในการฟังและการพูดของผู้เรียนในระหว่างเรียนและการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ โดยวัดจากความสามารถในการฟังและการพูดระหว่างที่ทำกิจกรรมภายในชั้นเรียน

3. การวัดและประเมินผลหลังเรียน เพื่อประเมินความสามารถทางการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางการฟังและการพูด

2. แผนการเรียนการสอน

แผนการเรียนการสอน

หน่วยที่ 1 เรื่อง About me

เวลา 2 ชั่วโมง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ปีการศึกษา 2564

สาระสำคัญ

การถามตอบและให้ข้อมูล เกี่ยวกับ ชื่อ สกุล อายุ ของตนเองและผู้อื่น มีความสำคัญในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้พูดและผู้ฟังที่สื่อสารได้ชัดเจนทำให้มีความเข้าใจตรงกันและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร การใช้ภาษาถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษา และสอดคล้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถฟังและตอบคำถามเกี่ยวกับตนเองได้
2. สามารถพูดบรรยายเกี่ยวกับตนเองได้

สาระการเรียนรู้

คำหรือประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง เรียกสิ่งต่าง ๆ สี ขนาด สถานที่อยู่ของสิ่งของ

Structures: What's your name? / My name is .../ Where are you from?

What pet do you have? / What is your favorite food/drink/color?/

How many brother and sister do you have?

Vocabulary: family, food, drink, color

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

กระบวนการเรียนการสอน

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 เรียนรู้เชื่อมโยงภาษาในบริบทของตนเอง (20 นาที)

1.1 ครูและนักเรียนกล่าวทักทาย

T: Good morning everyone. How are you today?

S: Good morning teacher. I'm very well.

1.2. เมื่อนักเรียนพร้อมสำหรับการเรียนรู้ ครูนำเสนอเนื้อหาใหม่ในการเรียนรู้ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมและตอบการอธิบายตัวเอง โดยนักเรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการตอบคำถามก่อนได้ โดยครูยกตัวอย่างประโยคที่นักเรียนสามารถใช้ในการถามและตอบได้

T: What's your name? My name is.....

Where are you from? I'm from.....

What pet do you have?

1.3 ครูใช้ภาษาไทย ในการอธิบายจากนั้นจึงใช้ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ในการเชื่อมบทสนทนาเพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

T: What's your name? (คุณชื่ออะไร)

My name is.....

Where are you from?

I'm from.....

What สัตว์เลี้ยง (pet) do you have?

ฉันมี.....

What is your favorite อาหาร (food)?

ฉัน like.....

What is your favorite เครื่องดื่ม (drink)?

ฉันชอบ.....

What is your favorite สี (color)?

ฉันชอบสี red.

ขั้นที่ 2 เรียนรู้การสื่อสารผ่านการเชื่อมโอนภาษา (20 นาที)

2.1 นำเสนอคำที่นักเรียนสามารถใช้ในการตอบคำถามได้ เช่น family, food, drink, color และให้นักเรียนฝึกออกเสียงพร้อมกัน

2.2 ครูสาธิตการใช้ประโยคโดยการสนทนากับนักเรียนในชั้นเรียนทีละคน

T: What's your name?

S: My name is

T: What is your favorite color?

S: ฉันชอบสี blue. (หากนักเรียนนึกคำไม่ออกสามารถใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารได้)

2.3. นักเรียนทำ worksheet เรื่อง about me ตอบคำถามเกี่ยวกับตนเอง พร้อมทั้งฝึกการพูดถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูลของตัวเอง

ขั้นที่ 3 สร้างพื้นที่การเรียนรู้ในการใช้ภาษา (20 นาที)

3.1 นักเรียนฝึกฝนการตอบคำถามของตนเองแล้วนั้น ให้นักเรียนจับคู่ร่วมกับครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียนฝึกฝนการเชื่อมโอนภาษาโดยใช้ประโยคที่ได้ร่วมกันเรียนรู้เพื่อใช้ในการถามและตอบจากคู่สนทนาของตนเอง จากนั้นให้เขียนลงในใบงาน เกี่ยวกับข้อมูลที่ได้จากคู่ของตนเอง

3.2 หลังจากสนทนากับคู่ของตนเองเสร็จเรียบร้อยแล้วนั้น ให้นักเรียนสลับคู่เพื่อฝึกฝนการเชื่อมโอนภาษาโดยใช้การถามและตอบจากที่ได้ร่วมกันเรียนรู้ ให้ครบทุกคนในชั้นเรียน เพื่อความเข้าใจและสามารถสนทนาได้อย่างคล่องแคล่ว

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 4 สื่อสารด้วยการเชื่อมโอนภาษา (30 นาที)

4.1 หลังจากสนทนากับคู่ของตนเองเสร็จเรียบร้อยแล้วนั้น และนำข้อมูลเขียนลงในใบงานเรียบร้อยแล้วนั้น ให้นักเรียนเล่นเกม Ask & Answer โดยให้นักเรียนจัดแถวเป็นวงกลม จากนั้นครูเตรียมลูกบอล ผู้ที่ถือลูกบอลจะต้องถามคำถามและโยนลูกบอลไปหาคนที่ถูกถามให้ตอบคำถามนั้น จากนั้นก็จะหมุนเวียนกันถามและตอบ โดยโยนลูกบอลไปหาเพื่อนในชั้นเรียนให้ครบทุกคน (นักเรียนอาจเกิดอาการตื่นเต้น คิดคำศัพท์ไม่ออกสามารถใช้ภาษาแม่ในการตอบคำถามได้)

ขั้นที่ 5 มีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนรู้ (30 นาที)

5.1 ให้เรียนแต่ละคนเตรียมข้อมูลของตนเองพูดหน้าชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนในชั้นตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับมาจากการสนทนาว่าข้อมูลตรงกันมากน้อยแค่ไหน

My name is..... My pet is My favorite color is My favorite drink is.....

5.2 ให้นักเรียนที่ไม่ได้ออกไปพูดหน้าชั้นเรียน ตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องจากการฟังนักเรียนที่กำลังพูดให้ข้อมูลตนเองหน้าชั้นเรียน

5.3 ครูสอบถามนักเรียนทุกคนอีกครั้งเพื่อเป็นการประเมินความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนได้เรียนรู้และร่วมกันทำกิจกรรม

สื่อการเรียนรู้

1. ลูกบอลสำหรับเล่นเกม
2. PowerPoint เรื่อง About me
3. worksheet เรื่อง about me

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือ
1. สามารถฟังและตอบคำถามเกี่ยวกับตนเองได้	ตรวจสอบการฟังและตอบคำถามเกี่ยวกับตนเอง	แบบประเมินการฟังและพูด
2. สามารถพูดบรรยายเกี่ยวกับตนเองได้	ตรวจสอบการพูดบรรยายตนเอง	แบบประเมินการพูดบรรยายเกี่ยวกับตนเอง

แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษตามรูปแบบการเรียนการสอนฟัง
และพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3

.....

คำชี้แจง แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษตามรูปแบบการเรียนการสอนฟัง
และพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเชื่อมโยงภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ใช้การ
ประเมินแบบ rubric score มีเกณฑ์การประเมิน 4 ประเด็น ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

1 – 5 คะแนน	หมายถึง	ปรับปรุง
6 – 10 คะแนน	หมายถึง	พอใช้
11 – 15 คะแนน	หมายถึง	ดี
16 – 20 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก

วิธีประเมิน: ผู้ประเมินวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 ตอนให้เสร็จสิ้น
แล้วจึงประเมินผลรวมเพียงครั้งเดียว

รายชื่อ	Accuracy ความแม่นยำ 5	Fluency ความ คล่องแคล่ว 5	Interaction การมี ปฏิสัมพันธ์ 5	Coherence ความสอดคล้อง 5	คะแนนรวม (20)

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

รายการประเมิน/ คะแนน	5	4	3	2	1
Accuracy ความแม่นยำ	สามารถใช้โครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้องตรงตามไวยากรณ์ทั้งหมด	สามารถใช้โครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้องตรงตามไวยากรณ์แต่มีการสลับประโยคหรือใช้ผิดบ้าง 2-3 จุด	สามารถใช้โครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้องตรงตามไวยากรณ์แต่มีการสลับประโยคหรือใช้ผิดบ้าง 4-5 จุด	สามารถใช้โครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้องตรงตามไวยากรณ์แต่มีการสลับประโยคหรือใช้ผิดบ้าง 6-7 จุด	สามารถใช้โครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้องตรงตามไวยากรณ์แต่มีการสลับประโยคหรือใช้ผิดบ้าง 8 จุดขึ้นไป
Fluency ความล่องแคล่ว	สามารถใช้เลือกใช้คำสั้น ๆ หรือวลีสั้น ๆ เพื่อการพูดสื่อสาร โดยมีการหยุดเพื่อคิดและหาคำตอบในระยะเวลาสั้น ๆ	สามารถใช้เลือกใช้คำสั้น ๆ หรือวลีสั้น ๆ เพื่อการพูดสื่อสาร โดยมีการหยุดเพื่อคิดและหาคำตอบในระยะเวลาประมาณ 1 นาที	สามารถใช้เลือกใช้คำสั้น ๆ หรือวลีสั้น ๆ เพื่อการพูดสื่อสาร โดยมีการหยุดเพื่อคิดและหาคำตอบในระยะเวลาประมาณ 2 นาที	สามารถใช้เลือกใช้คำสั้น ๆ หรือวลีสั้น ๆ เพื่อการพูดสื่อสาร โดยมีการหยุดเพื่อคิดและหาคำตอบในระยะเวลาประมาณ 3 นาที	สามารถใช้เลือกใช้คำสั้น ๆ หรือวลีสั้น ๆ เพื่อการพูดสื่อสาร โดยมีการหยุดเพื่อคิดและหาคำตอบในระยะเวลา 4 นาทีขึ้นไป
Interaction การมีปฏิสัมพันธ์	มีปฏิสัมพันธ์สื่อสารกับคู่สนทนาโดยสามารถถามและตอบคำถามได้ถูกต้อง คู่สนทนาให้ความสนใจในคำตอบโดยไม่มีการหยุดคิดหาคำตอบ	มีปฏิสัมพันธ์สื่อสารกับคู่สนทนาโดยสามารถถามและตอบคำถามได้ถูกต้อง 4-5 ข้อ ซึ่งคู่สนทนาให้ความสนใจในคำตอบโดยมีการหยุดคิดหาคำตอบในระยะเวลาประมาณ 1 นาที	มีปฏิสัมพันธ์สื่อสารกับคู่สนทนาโดยสามารถถามและตอบคำถามได้ถูกต้อง 2-3 ข้อ ซึ่งคู่สนทนาให้ความสนใจในคำตอบโดยมีการหยุดคิดหาคำตอบในระยะเวลาประมาณ 2 นาที	มีปฏิสัมพันธ์สื่อสารกับคู่สนทนาโดยสามารถถามและตอบคำถามได้ถูกต้อง น้อยกว่า 1 ข้อ ซึ่งคู่สนทนาให้ความสนใจในคำตอบโดยมีการหยุดคิดหาคำตอบในระยะเวลา 3 นาที	มีปฏิสัมพันธ์สื่อสารกับคู่สนทนาโดยสามารถถามและตอบคำถามได้ถูกต้อง น้อยกว่า 1 ข้อ ซึ่งคู่สนทนาให้ความสนใจในคำตอบโดยมีการหยุดคิดหาคำตอบในระยะเวลา 4 นาทีขึ้นไป
Coherence ความสอดคล้อง	สามารถเชื่อมโยงคำหรือกลุ่มคำด้วยคำพื้นฐานได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับคำตอบมากกว่า 5 ข้อ เช่น "and", "but", "then"	สามารถเชื่อมโยงคำหรือกลุ่มคำด้วยคำพื้นฐานได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา 4 ข้อ เช่น "and", "but", "then"	สามารถเชื่อมโยงคำหรือกลุ่มคำด้วยคำพื้นฐานได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา 3 ข้อ เช่น "and", "but", "then"	สามารถเชื่อมโยงคำหรือกลุ่มคำด้วยคำพื้นฐานได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา 2 ข้อ เช่น "and", "but", "then"	สามารถเชื่อมโยงคำหรือกลุ่มคำด้วยคำพื้นฐานได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหาน้อยกว่า 1 ข้อ เช่น "and", "but", "then"

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ	ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
1 - 5	ปรับปรุง	6 - 10	ค่อนข้างดี
11 - 15	ดี	16 - 20	ดีมาก

Worksheet

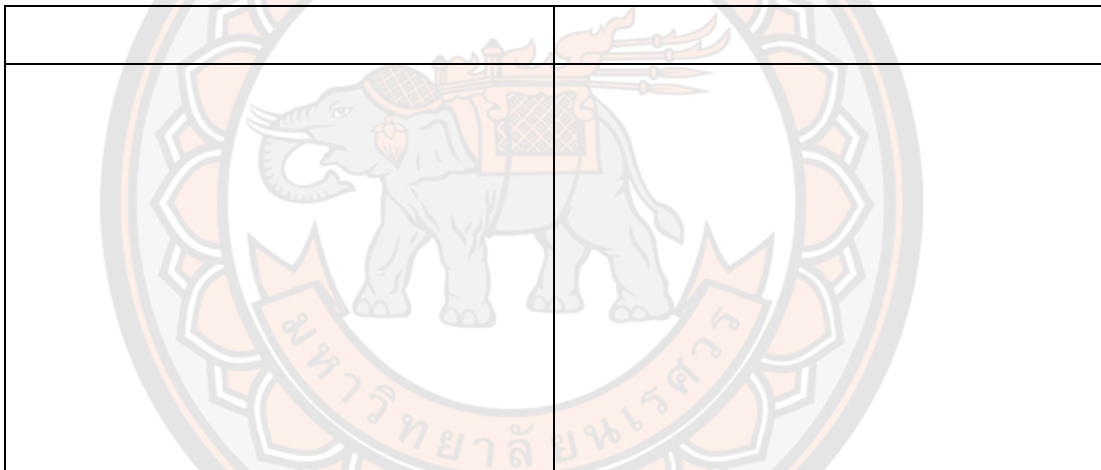
About you and me

Question	Answer

Question	Answer

Question	Answer

Worksheet
About you and me

ภาคผนวก ง ผลการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ
2. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
3. ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอน
4. ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบรูปแบบ
5. ผลการประเมินคุณภาพของแบบประเมินความพึงพอใจ
6. ผลการคำนวณค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของรูปแบบการสอน

ตาราง 17 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี	
	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5	ความ สอดคล้อง IOC	แปล ผล
1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 17 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี	
	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5	ความ สอดคล้อง IOC	แปล ผล
24	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
36	0	+1	+1	+1	0	0.60	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	0	+1	0	0.60	ใช้ได้
39	+1	+1	0	0	+1	0.60	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 17 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี	
	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5	ความ สอดคล้อง IOC	แปล ผล
48	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
50	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
51	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
52	0	0	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
53	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
54	+1	+1	-1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
55	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
56	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
57	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
58	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
59	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
60	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 18 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง IOC	แปล ผล
	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 19 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน

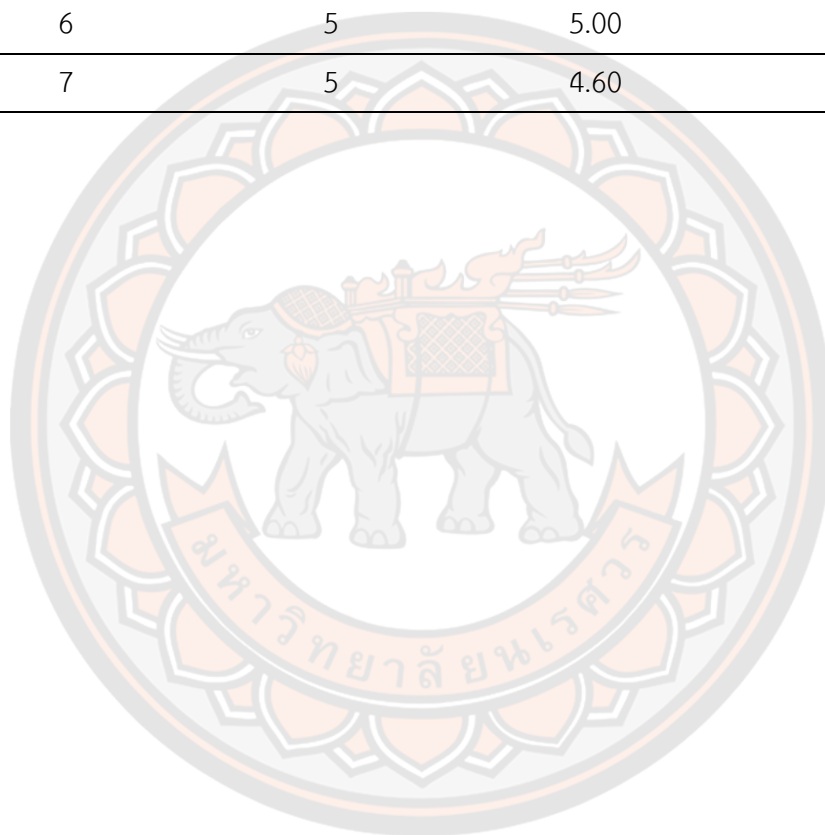
	N	Mean	Std.Deviation
1	5	4.60	0.55
2	5	4.80	0.45
3	5	4.00	0.00
4	5	4.40	0.55
5	5	4.80	0.45
6	5	4.40	0.55
7	5	4.80	0.45
8	5	4.00	0.00
9	5	4.40	0.55
10	5	4.40	0.55
11	5	4.60	0.55
12	5	4.40	0.55
13	5	4.40	0.55
14	5	4.60	0.55
15	5	4.20	0.45
16	5	4.00	0.71

ตาราง 20 ผลการประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน

	N	Mean	Std.Deviation
1	5	5.00	0.00
2	5	4.60	0.55
3	5	5.00	0.00
4	5	4.80	0.45
5	5	5.00	0.00
6	5	5.00	0.00
7	5	5.00	0.00
8	5	5.00	0.00
9	5	5.00	0.00
10	5	4.60	0.55
11	5	4.40	0.55
12	5	4.60	0.55
13	5	4.60	0.55
14	5	4.60	0.55
15	5	4.40	0.55
16	5	4.20	0.45
17	5	4.40	0.55
18	5	4.20	0.45
19	5	4.40	0.55
20	5	4.40	0.55
21	5	4.40	0.55

ตาราง 21 ผลการประเมินคุณภาพของแบบประเมินความพึงพอใจ

	N	Mean	Std.Deviation
1	5	4.80	0.45
2	5	5.00	0.00
3	5	5.00	0.00
4	5	5.00	0.00
5	5	4.80	0.45
6	5	5.00	0.00
7	5	4.60	0.55

ตาราง 22 แสดงคะแนนทดสอบความสามารถในการฟังก่อนเรียนและหลังเรียนสำหรับการหาค่าดัชนี
ประสิทธิผล

นักเรียนเลขที่	คะแนนทดสอบความสามารถในการฟัง	
	ก่อนเรียน 30 คะแนน	หลังเรียน 30 คะแนน
1	11	23
2	13	20
3	12	23
4	12	20
5	12	21
6	11	20
7	12	23
8	11	22
9	13	26
10	10	24
11	11	26
12	10	22
13	12	24
14	9	25
15	9	21
16	8	21
17	10	25
18	8	20
รวม	194	406

ตาราง 23 แสดงคะแนนทดสอบความสามารถในการพูดก่อนเรียนและหลังเรียนสำหรับการหาค่าดัชนีประสิทธิผล

นักเรียนเลขที่	คะแนนทดสอบความสามารถในการพูด	
	ก่อนเรียน 20 คะแนน	หลังเรียน 20 คะแนน
1	5	13
2	9	15
3	5	10
4	7	15
5	4	11
6	8	16
7	7	14
8	4	11
9	7	15
10	4	11
11	9	14
12	7	13
13	8	16
14	8	16
15	4	11
16	4	11
17	7	15
18	9	13
รวม	116	240

ตาราง 24 แสดงค่าดัชนีประสิทธิผล

จำนวนนักเรียน	ผลรวมของคะแนน		ดัชนีประสิทธิผล	แปลผล
	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน		
18	310	646	0.5695	ผ่านเกณฑ์

ตาราง 25 แสดงคะแนนทดสอบความสามารถในการพูดก่อนเรียนและหลังเรียน

นักเรียนเลขที่	คะแนนทดสอบความสามารถในการพูด		D
	ก่อนเรียน (20 คะแนน)	หลังเรียน (20 คะแนน)	
1	8	13	5
2	9	15	6
3	8	10	2
4	8	15	7
5	8	11	3
6	8	16	8
7	8	14	6
8	6	11	5
9	8	15	7
10	6	11	5
11	9	14	5
12	7	13	6
13	8	16	8
14	8	16	8
15	6	11	5
16	6	11	5
17	7	15	8
18	9	13	4
19	9	14	5
20	7	14	7
21	8	16	8
22	8	16	8

ตาราง 26 แสดงคะแนนทดสอบความสามารถในการฟังก่อนเรียนและหลังเรียน

นักเรียนเลขที่	คะแนนทดสอบความสามารถในการฟัง		D
	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)	
1	12	23	11
2	12	24	12
3	15	28	13
4	13	22	9
5	15	30	15
6	10	21	11
7	10	23	13
8	12	25	13
9	14	27	13
10	14	18	4
11	13	25	12
12	14	26	12
13	13	20	7
14	12	17	5
15	10	21	11
16	10	18	8
17	11	18	7
18	12	16	4
19	11	15	4
20	13	22	9
21	13	25	12
22	12	22	10

ตาราง 27 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังก่อนเรียนและหลังเรียน

Paired Samples

Statistics

		Mean	N	Std. Deviation
Pair 1	Pre-test	12.32	22	1.55
	Posttest	22.09	22	4.01

Paired Samples Test

		Paired Differences			t	df	Sig.
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean			
Pair 1	Posttest - Pretest	9.77	3.35	0.71	13.6775	21	0.0000

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดก่อนเรียนและหลังเรียน t-test

Paired Samples

Statistics

		Mean	N	Std. Deviation
Pair 1	Pre-test	7.68	22	0.99
	Posttest	13.64	22	2.01

Paired Samples Test

		Paired Differences			t	df	Sig.
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean			
Pair 1	Posttest Pretest	5.95	1.73	0.37	16.1308	21	0.0000